

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 163

fyrtioandra årgången

29 juni 1999

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

Kommissionens förordning (EG) nr 1382/1999 av den 28 juni 1999 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	1
Kommissionens förordning (EG) nr 1383/1999 av den 28 juni 1999 om fastställande av bidragen för de produkter ur spannmåls- och rissektorn som levereras i form av gemensamt eller nationellt livsmedelsbistånd	3
★ Kommissionens förordning (EG) nr 1384/1999 av den 28 juni 1999 om tillämpningsföreskrifter för den särskilda försörjningsordningen för Kanarieöarna vad avser bearbetade produkter av frukt och grönsaker för perioden 1 juli 1999 till 30 juni 2000	5
★ Kommissionens förordning (EG) nr 1385/1999 av den 28 juni 1999 om ändring av förordning (EEG) nr 2999/92 om tillämpningsföreskrifter för den särskilda försörjningsordningen för Madeira vad avser bearbetade produkter av frukt och grönsaker och om fastställande av försörjningsprognos för perioden 1 juli 1999 till 30 juni 2000	7
Kommissionens förordning (EG) nr 1386/1999 av den 28 juni 1999 om ändring av förordning (EG) nr 2198/98 och om höjning till 1 350 203 ton av den stående anbudsinfordran för export av korn som innehas av det tyska interventionsorganet ...	9
★ Kommissionens förordning (EG) nr 1387/1999 av den 28 juni 1999 om ändring av förordning (EEG) nr 388/92 om fastställande av tillämpningsföreskrifter angående det särskilda försörjningssystemet för de franska utomeuropeiska departementen avseende spannmålsprodukter och om fastställande av en prognostiserad försörjningsbalans	11
★ Kommissionens förordning (EG) nr 1388/1999 av den 28 juni 1999 om ändring av förordning (EEG) nr 1445/76 om fastställande av en förteckning över de olika sorterna av <i>Lolium perenne</i> L.	13

Pris: 19,50 EUR

(Fortsättning på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

★ Kommissionens förordning (EG) nr 1389/1999 av den 28 juni 1999 om ändring av förordning (EG) nr 2789/98 om tillfällig avvikelse från förordning (EG) nr 1445/95 om tillämpningsföreskrifter för ordningen med import- och exportlicenser inom nötköttssektorn	16
Kommissionens förordning (EG) nr 1390/1999 av den 28 juni 1999 om ändring av förordning (EEG) nr 1627/89 om uppköp av nötkött genom anbudsinfordran	17
Kommissionens förordning (EG) nr 1391/1999 av den 28 juni 1999 om fastställande av gemenskapens producent- och importpriser för nejlikor och rosor för tillämpning av importordningen för vissa blommor med ursprung i Cypern, Israel, Jordanien och Marocko samt Västbanken och Gazaremsan	19
★ Kommissionens förordning (EG) nr 1392/1999 av den 28 juni 1999 om inledandet av en stående anbudsinfordran för export av korn som innehas av det finska interventionsorganet	21
Kommissionens förordning (EG) nr 1393/1999 av den 28 juni 1999 om inledandet av en stående anbudsinfordran för export av korn som innehas av det belgiska interventionsorganet	26
Kommissionens förordning (EG) nr 1394/1999 av den 28 juni 1999 om ändring av förordning (EG) nr 1758/98 och om höjning till 1 250 000 ton av den stående anbudsinfordran för export av vete av brödkvalitet som innehas av det franska interventionsorganet	31
★ Kommissionens förordning (EG) nr 1395/1999 av den 28 juni 1999 om ändring av förordning (EG) nr 1759/98 och om höjning till 1 091 530 ton av den stående anbudsinfordran för export av korn som innehas av det Förenade kungarikets interventionsorgan	33
Kommissionens förordning (EG) nr 1396/1999 av den 28 juni 1999 om ändring av förordning (EG) nr 1232/1999 och om höjning till 300 015 ton av den stående anbudsinfordran för export av vete av brödkvalitet som innehas av det tyska interventionsorganet	35
Kommissionens förordning (EG) nr 1397/1999 av den 28 juni 1999 om ändring av förordning (EG) nr 1760/98 och om höjning till 2 338 000 ton av den stående anbudsinfordran för export av korn som innehas av det franska interventionsorganet	37
★ Kommissionens förordning (EG) nr 1398/1999 av den 28 juni 1999 om fastställande av utjämningsavgiften för lagringskostnaderna för socker regleringsåret 1999/2000	39
★ Rådets direktiv 1999/30/EG av den 22 april 1999 om gränsvärden för svaveldioxid, kvävedioxid och kväveoxider, partiklar och bly i luften	41

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Kommissionen

1999/421/EG:

★ Kommissionens beslut av den 26 januari 1999 om ett förfarande enligt artikel 85 i EG-fördraget (Ärende IV/36.253 – P&O Stena Line) [delgivet med nr K(1998) 4539]	61
--	----

- ★ Kommissionens beslut av den 24 juni 1999 om införande av tillämpningsföreskrifter för genomförandet av ordförandens i Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt beslut av den 30 april 1999 i mål T-44/98 RII [*delgivet med nr K(1999) 1736*] 83

Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning V i Fördraget om Europeiska unionen

- ★ Rådets beslut av den 28 juni 1999 om förlängning av den gemensamma åtgärden 96/250/GUSP om utnämningen av ett särskilt sändebud för området kring de afrikanska stora sjöarna 85

- ★ Rådets beslut av den 28 juni 1999 om ändring av rådets beslut 1999/357/GUSP om genomförande av gemensam ståndpunkt 1999/318/GUSP om ytterligare restriktiva åtgärder mot Förbundsrepubliken Jugoslavien 86

Rättelser

- ★ Rättelse till rättelse till kommissionens beslut 1999/366/EG av den 4 juni 1999 om avslutande av antidumpningsförfarandet beträffande import av ferrokisel med ursprung i Egypten och Polen (EGT L 144 av den 9.6.1999) 94

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1382/1999

av den 28 juni 1999

om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1498/98⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de

produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 29 juni 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 juni 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 28 juni 1999 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	42,3
	999	42,3
0707 00 05	052	66,7
	628	130,8
	999	98,8
0709 90 70	052	52,6
	999	52,6
0805 30 10	382	55,2
	388	52,8
	528	63,6
	999	57,2
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	81,7
	400	67,9
	508	67,4
	512	70,6
	524	65,7
	528	68,1
	804	97,3
	999	74,1
	052	147,4
0809 10 00	999	147,4
	052	260,6
0809 20 95	064	151,2
	400	181,9
	616	130,6
	999	181,1
	052	101,9
0809 40 05	624	260,1
	999	181,0

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2317/97 (EGT L 321, 22.11.1997, s. 19).
Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1383/1999

av den 28 juni 1999

om fastställande av bidragen för de produkter ur spannmåls- och rissektorn som levereras i form av gemensamt eller nationellt livsmedelsbistånd

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2547/98⁽²⁾, särskilt tredje stycket i artikel 13.2 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2072/98⁽⁴⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

Artikel 2 i rådets förordning (EEG) nr 2681/74 av den 21 oktober 1974 om gemenskapsfinansiering av utgifter i samband med leverans av jordbruksprodukter som livsmedelsbistånd⁽⁵⁾ fastställer att den kostnadsandel, som motsvarar de exportbidrag för produkterna i fråga som är fastställda enligt gemenskapens bestämmelser, skall debiteras garantisektionen inom Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket.

För att göra det enklare att göra upp och förvalta budgeten för gemenskapens livsmedelsbiståndsaktioner och för att göra det möjligt för medlemsstaterna att sätta sig in i hur omfattande gemenskapens deltagande är i

finansieringen av nationella livsmedelsbiståndsaktioner, bör nivån på de bidrag som beviljas för de aktionerna fastställas.

De allmänna bestämmelser och genomförandebestämmelser som fastställs i artikel 13 i förordning (EEG) nr 1766/92 och i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 om exportbidrag skall också tillämpas på det ovannämnda förfarandet.

De särskilda kriterierna för att beräkna exportbidraget för ris anges i artikel 3 i förordning (EG) nr 3072/95.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För gemensam och nationell livsmedelsbiståndsverksamhet, som äger rum inom ramen för internationella överenskommelser eller andra tilläggsprogram och övriga gemenskapsåtgärder för gratisleveranser, skall de bidrag som gäller för produkter ur spannmåls- och rissektorn vara de som anges i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 juni 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EGT L 265, 30.9.1998, s. 4.

⁽⁵⁾ EGT L 288, 25.10.1974, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 28 juni 1999 om fastställande av bidragen för de produkter ur spannmåls- och rissektorn som levereras i form av gemensamt eller nationellt livsmedelsbistånd

(EUR/t)

Produktnummer	Bidrag
1001 10 00 9400	0,00
1001 90 99 9000	26,00
1002 00 00 9000	60,00
1003 00 90 9000	34,00
1004 00 00 9400	40,00
1005 90 00 9000	52,00
1006 30 92 9100	145,00
1006 30 92 9900	145,00
1006 30 94 9100	145,00
1006 30 94 9900	145,00
1006 30 96 9100	145,00
1006 30 96 9900	145,00
1006 30 98 9100	145,00
1006 30 98 9900	145,00
1006 30 65 9900	145,00
1006 40 00 9000	—
1007 00 90 9000	52,00
1101 00 15 9100	35,00
1101 00 15 9130	35,00
1102 20 10 9200	81,42
1102 20 10 9400	69,79
1102 30 00 9000	—
1102 90 10 9100	62,01
1103 11 10 9200	30,00
1103 11 90 9200	30,00
1103 13 10 9100	104,69
1103 14 00 9000	—
1104 12 90 9100	75,22
1104 21 50 9100	82,68

Obs.: Produktnumren är definierade i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1), ändrad.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1384/1999

av den 28 juni 1999

om tillämpningsföreskrifter för den särskilda försörjningsordningen för Kanarieöarna vad avser bearbetade produkter av frukt och grönsaker för perioden 1 juli 1999 till 30 juni 2000

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1601/92 av den 15 juni 1992 om särskilda åtgärder för Kanarieöarna rörande vissa jordbruksprodukter ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2348/96 ⁽²⁾, särskilt artikel 3.4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artiklarna 2 och 3 i förordning (EEG) nr 1601/92 bör det fastställas vilka kvantiteter av vissa bearbetade produkter av frukt och grönsaker i försörjningsplanen enligt KN-nummer 2007 99 och 2008 som får befrias från en avgift på import från tredje land eller som berättigar till stöd för varupartier från övriga gemenskapen.
- (2) I kommissionens förordning (EG) nr 2790/94 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 825/98 ⁽⁴⁾, fastställs gemensamma tillämpningsföreskrifter för den särskilda ordningen för försörjning med vissa jordbruksprodukter till Kanarieöarna.
- (3) Enligt förordning (EEG) nr 1601/92 skall försörjningsordningen tillämpas från och med den 1 juli. Tillämpningsföreskrifterna i den här förordningen bör därför tillämpas omedelbart.

- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för bearbetade produkter av frukt och grönsaker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Vid tillämpning av artiklarna 2 och 3 i förordning (EEG) nr 1601/92 skall de kvantiteter enligt försörjningsplanen för bearbetade produkter av frukt och grönsaker som får befrias från en avgift på import från tredje land eller som berättigar till stöd från gemenskapen vara de som anges i bilagan.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av en ändring av försörjningsplanen under den berörda perioden, får de kvantiteter som fastställs för de olika produkter som anges i del II av bilagan överskridas med upp till 20 % förutsatt att den totala kvantiteten inte överskrids.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 juli 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 juni 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 173, 27.6.1992, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 320, 11.12.1996, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 296, 17.11.1994, s. 23.

⁽⁴⁾ EGT L 117, 21.4.1998, s. 5.

BILAGA

**Försörjningsplan för bearbetade produkter av frukt och grönsaker för Kanarieöarna perioden
1 juli 1999 – 30 juni 2000**

<i>(ton)</i>		
KN-nummer	Varuslag	Kvantitet
<i>Del I</i>		
2007 99	Beredningar, icke homogeniserade, av andra frukter än citrusfrukter	6 000 ⁽¹⁾
<i>Del II</i>		
2008	Frukt, nötter och andra ätbara växtdelar, på annat sätt beredda eller konserverade, med eller utan tillsats av socker, annat sötningsmedel eller alkohol, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans:	
2008 20	– Ananas	3 000
2008 30	– Citrusfrukter	500
2008 40	– Päron	3 850 ⁽²⁾
2008 50	– Aprikoser	200
2008 70	– Persikor	8 000
2008 80	– Jordgubbar	700 ⁽³⁾
	– andra slag, inbegripet blandningar, andra än blandningar enligt undernummer 2008 19:	
2008 92	– – Blandningar	2 920 ⁽⁴⁾
2008 99	– – andra slag än palmhjärtan och blandningar	750
Totalt		19 920

⁽¹⁾ Varav 1 000 ton bearbetnings- och/eller konserveringssektorn.

⁽²⁾ Varav 2 250 ton bearbetnings- och/eller konserveringssektorn.

⁽³⁾ Varav 600 ton bearbetnings- och/eller konserveringssektorn.

⁽⁴⁾ Varav 670 ton bearbetnings- och/eller konserveringssektorn.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1385/1999

av den 28 juni 1999

om ändring av förordning (EEG) nr 2999/92 om tillämpningsföreskrifter för den särskilda försörjningsordningen för Madeira vad avser bearbetade produkter av frukt och grönsaker och om fastställande av försörjningsprognos för perioden 1 juli 1999 till 30 juni 2000

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1600/92 av den 15 juni 1992 om särskilda åtgärder för Azorerna och Madeira rörande vissa jordbruksprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 562/98⁽²⁾, särskilt artikel 10 i denna, och

med beaktande av följande:

- (1) De kvantiteter av produkter som omfattas av den särskilda försörjningsordningen fastställs inom ramen för prognostiserade försörjningsbalanser som upprättas regelbundet och som får justeras utifrån marknadernas väsentliga behov och med hänsyn tagen till lokal produktion och traditionella handelsflöden.
- (2) I kommissionens förordning (EEG) nr 2999/92⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1124/1999⁽⁴⁾ fastställs gemensamma tillämpningsföreskrifter för försörjningsordningen för Madeira vad avser bearbetade produkter av frukt och grönsaker liksom den prognostiserade balansen som fastställer de produktkvantiteter som berättigar till den särskilda försörjningsordningen under perioden 1 juli 1998 till 30 juni 1999.

- (3) En utvärdering av den lokala marknadens behov på Madeira för perioden 1 juli 1999 till 30 juni 2000 leder till upprättandet av en prognostiserad försörjningsbalans i enlighet med bilagan.
- (4) Försörjningsordningen skall tillämpas från och med den 1 juli. Bestämmelserna i denna förordning bör därför tillämpas omedelbart.
- (5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för bearbetade produkter av frukt och grönsaker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till förordning (EEG) nr 2999/92 skall ersättas med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 juli 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 juni 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 173, 27.6.1992, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 76, 13.3.1998, s. 6.

⁽³⁾ EGT L 301, 17.10.1992, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 135, 29.5.1999, s. 39.

BILAGA

"BILAGA

Försörjningsplan för bearbetade produkter av frukt och grönsaker för Madeira för perioden 1 juli 1999 till 30 juni 2000

<i>(ton)</i>		
KN-nummer	Varuslag	Kvantitet
2008	Frukt och andra ätbara växtdelar, på annat sätt beredda eller konserverade, med eller utan tillsats av socker, annat sötningsmedel eller alkohol, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans:	
2008 20	– Ananas	350
2008 40	– Päron	10
2008 60	– Körsbär	1
2008 70	– Persikor	450
	– andra slag, inbegripet blandningar, andra än blandningar enligt under-nummer 2008 19:	
2008 92	– – Blandningar	3
2008 99	– – andra slag än palmhjärtan och blandningar	4
Totalt		818"

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1386/1999

av den 28 juni 1999

om ändring av förordning (EG) nr 2198/98 och om höjning till 1 350 203 ton av den stående anbudsinfordran för export av korn som innehas av det tyska interventionsorganet

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾, särskilt artikel 5 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EEG) nr 2131/93⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 39/1999⁽⁴⁾, fastställs förfarandet vid och villkoren för försäljning av spannmål som innehas av interventionsorganet.
- (2) Genom kommissionens förordning (EG) nr 2198/98⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1199/1999⁽⁶⁾, inleddes en stående anbudsinfordran för export av 1 149 933 ton korn som innehas av det tyska interventionsorganet. Tyskland underrättade kommissionen om dess interventionsorgans avsikt att öka den mängd som omfattas av en stående anbudsinfordran för export med 200 270 ton. Den totala mängden korn som innehas av det tyska interventionsorganet för vilken en stående anbudsinfordran för export har inletts bör därför ökas till 1 350 203 ton.
- (3) Denna ökning av anbudsinfordran nödvändiggör en ändring av förteckningen över områden och

mängder på lager. Bilaga I till förordning (EG) nr 2198/98 måste därför ändras.

- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 2198/98 ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 skall ersättas med följande:

"Artikel 2

1. Anbudsinfordran skall omfatta en kvantitet på högst 1 350 203 ton korn som skall exporteras till tredje land, med undantag av Amerikas förenta stater, Kanada och Mexiko.

2. Lagringsorterna för 1 350 203 ton korn anges i bilaga I till denna förordning."

2. Bilaga I skall ersättas med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 juni 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 191, 31.7.1993, s. 76.

⁽⁴⁾ EGT L 5, 9.1.1999, s. 64.

⁽⁵⁾ EGT L 277, 14.10.1998, s. 9.

⁽⁶⁾ EGT L 146, 11.6.1999, s. 9.

*BILAGA**"BILAGA I**(ton)*

Lagringsorter	Mängd
Schleswig-Holstein/Hamburg/ Niedersachsen/Bremen/ Nordrhein-Westfalen	358 519
Hessen/Rheinland-Pfalz/ Baden-Württemberg/ Saarland/Bayern	93 277
Berlin/Brandenburg/ Mecklenburg-Vorpommern	506 861
Sachsen/Sachsen-Anhalt/Thüringen	391 546"

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1387/1999

av den 28 juni 1999

om ändring av förordning (EEG) nr 388/92 om fastställande av tillämpningsföreskrifter angående det särskilda försörjningssystemet för de franska utomeuropeiska departementen avseende spannmålsprodukter och om fastställande av en prognostiserad försörjningsbalans

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3763/91 av den 16 december 1991 om införande av särskilda åtgärder för vissa jordbruksprodukter till förmån för de franska utomeuropeiska departementen ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2598/95 ⁽²⁾, särskilt artikel 2.6 i denna, och

av följande skäl:

- (1) De kvantiteter produkter som omfattas av den särskilda försörjningsordningen fastställs inom ramen för prognostiserade försörjningsbalanser som upprättas regelbundet och som får justeras utifrån marknadernas väsentliga behov och med hänsyn tagen till lokal produktion och traditionella handelsflöden.
- (2) I enlighet med artikel 2 i förordning (EEG) nr 3763/91 fastställdes 1999 års prognostiserade försörjningsbalans för spannmålsprodukter till de franska utomeuropeiska departementen i kommis-

sionens förordning (EEG) nr 388/92 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2621/98 ⁽⁴⁾. För att behovet i den senare regionen skall kunna täckas är det nödvändigt att ändra nämnda prognostiserade balans. Följaktligen bör förordning (EEG) nr 388/92 ändras.

- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till förordning (EEG) nr 388/92 skall ersättas med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 juni 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 356, 24.12.1991, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 267, 9.11.1995, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 43, 19.2.1992, s. 16.

⁽⁴⁾ EGT L 329, 5.12.1998, s. 14.

BILAGA

"BILAGA

1999 års försörjningsbalans för spannmålsprodukter till de franska utomeuropeiska departementen

(ton)

Spannmål med ursprung i tredje land (AVS/utvecklingsländer) eller EG	Vete	Durumvete	Korn	Majs	Grovt mjöl och gryn av durumtarve	Malt
Guadeloupe	60 000	—	2 500	16 000	—	100
Martinique	1 500	—	4 500	22 000	1 000	500
Franska Guyana	200	—	300	2 000	—	—
Réunion	32 500	—	19 500	100 000	—	3 500
Summa	94 200	—	26 800	140 000	1 000	4 100
Summa	266 100"					

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1388/1999

av den 28 juni 1999

om ändring av förordning (EEG) nr 1445/76 om fastställande av en förteckning över de olika sorterna av *Lolium perenne* L.

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2358/71 av den 26 oktober 1971 om den gemensamma organisationen av marknaden för utsäde⁽¹⁾, senast ändrad genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige och genom förordning (EG) nr 192/98⁽²⁾, särskilt artikel 3.5 i denna, och

av följande skäl:

(1) I kommissionens förordning (EEG) nr 1445/76⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1317/98⁽⁴⁾, fastställs listan över vissa sorter av *Lolium perenne* L. av hög uthållighet, sena eller medelsena, och av *Lolium perenne* L. av låg uthållighet, medelsena, medeltidiga eller tidiga, i enlighet med genomförandebestämmelserna till artikel 3 i förordning (EEG) nr 2358/71.

(2) Sedan den sista ändringen av förordning (EEG) nr 1445/76 saluförs inte längre certifikatutsäde av vissa sorter av *Lolium perenne* L. medan certifikatutsäde

av andra sorter har kommit ut på marknaden och kommer att saluföras för första gången under regleringsåret 1999/2000. Dessutom medför tillämpningen av klassificeringskriterier för vissa sorter av *Lolium perenne* L. att dessa skall tas upp i ovan nämnda lista. Bilagorna till förordning (EEG) nr 1445/76 bör därför ändras i enlighet med detta.

(3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för utsäde.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagorna I och II till förordning (EEG) nr 1445/76 skall ersättas med bilagorna i den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 juni 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 246, 5.11.1971, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 20, 27.1.1998, s. 16.

⁽³⁾ EGT L 161, 23.6.1976, s. 10.

⁽⁴⁾ EGT L 183, 26.6.1998, s. 15.

BILAGA I

"BILAGA I

Sorter av hög uthållighet, sena eller medelsena

Abercraigs	Broutor	Fanal (T)	Lorina
Aberelf	Burton	Faustino	Madera (T)
Ace	Cadans	Feeder	Magella
Aladin	Caddy	Fetione (T)	Magic
Allegro	Calibra (T)	Figaro	Magyar
Amadeus	Campania	Fingal	Maine
Ambon	Cancan	Flair	Mammout (T)
Ancona	Capper	Foxtrot	Manhattan
Andes	Captain	Freija	Marabella
Anduril	Cardinal	Galore	Marino (T)
Animo	Carillon	Garfield	Markanta
Antara	Carrick	Gemma (T)	Martina
Apollo	Cassius	Gerona	Marylin
Arabella	Castle (T)	Gilford	Master
Aragon	Chablis	Gitana (T)	Meba
Armor (T)	Chagall	Gladio	Melani
Atlas	Chantal	Glen	Meltra RVP (T)
Avenue	Chapparal	Globe	Melvina
Babylon	Cheops (T)	Greengold (T)	Mentor
Baccara	Chino	Gwendal	Meradonna (T)
Ballet	Choice	Helios	Merci
Barball	Citadel (T)	Henrietta	Merganda
Barcampo	Claudius	Heraut	Merigold
Barclay	Clermont (T)	Herbie	Merkator (T)
Barcredo	Clerpin	Herbus (T)	Merkem (T)
Bardessa	Colorado (T)	Hercules	Merlette
Bareine	Compas	Hermes	Merlov
Barema	Compliment	Hippo (T)	Mervue
Barenza	Concerto	Honneur	Meteor
Barezane	Concile	Icaro	Mexico
Barfort (T)	Condesa (T)	Imago	Mickey
Barglen	Cooper (T)	Isabel	Mikado
Baricade	Corbet	Jetta	Milca
Barink	Cordoba	Jumbo	Milton
Barlatan	Cornwall	Juventus (T)	Missouri (T)
Barlenna	Corso	Kalinka	Modenta
Barlet	Cud	Karin	Module
Barlinda	Dacapo	Kelvin	Modus (T)
Barlouise	Dali	Kent Indigenous	Mombassa
Barlow	Danilo	Kerdion	Mondial
Barlux	Darius	Laguna (T)	Montagne (T)
Barmaco	Disco	Langa	Montando (T)
Barmedia (T)	Domingo	Lasso	Montreux
Barplus	Donata	Leon	Morimba
Barpolo	Dorset	Lex 86	Moronda
Barriere	Dragon	Lexus	Murdock
Barry	Dromore	Lihersa	Navarra (T)
Bartwingo	Duramo	Limage	Nelson
Barweide	Eden	Limes	Norlea
Belcampo (T)	Edgar	Linocla	Norton
Belfort (T)	Electra	Liparis	Ohio
Bellevue	Elegana	Lipondo	Opera
Belmonte	Elgon (T)	Liquick	Opinion
Bocage (T)	Elka	Lisabelle	Option
Bologna	Eminent (T)	Lisuna	Orleans
Borvi	Entrar	Livonne	Outsider
Boston	Envy	Livorno	Pacage
Boulevard	Esperon (T)	Livree	Paddok
Bovian	Evita	Loretta	Pagode
Brighstar	Exito	Lorettanova	Panache

Pancho	Progress	Siberia	Trimmer
Pandora (T)	Proton (T)	Sirius (T)	Troubadour
Parcour	Pulsar	Sisu	Tucson
Pastoral (T)	Rally (T)	Solio	Twy dawn
Patora	Rastro	Sommora	Twygem
Pavo	Recolta	Sourire	Twygold
Pedro	Record	Sponsor	Twyjade
Pelleas	Renoir	Sprinter	Twystar
Perfect	Riikka	Stratos	Tyrone
Perma	Ritz	Summit	Ulysses
Phoenix (T)	Rival	Superstar	Umbria
Piamonte (T)	Ronja	Sussex	Ventoux (T)
Pippin	Roy (T)	Sydney	Veritas
Plaisir	Sabor	Talbot	Vienna
Player	Sakini	Talgo	Vigor
Pluto (T)	Salem	Taya	Vincent
Pomerol (T)	Sameba	Texas	Wadi
Portsteward	Sanremo	Tireno	Weigra
Precision	Santiago (T)	Titus	Wendy
Preference	Sarsfield	Tivoli (T)	York
Premium	Score (Fair Way)	Toledo	Zambesi"
Prester	Sensation	Trani	
Profit	Sevilla	Tresor	

BILAGA II

"BILAGA II

Sorter av låg uthållighet, medelsena, medeltidiga eller tidiga

Atempo (T)
Dalton
Romeo
Verna Pajbjerg
Vivace"

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1389/1999

av den 28 juni 1999

om ändring av förordning (EG) nr 2789/98 om tillfällig avvikelse från förordning (EG) nr 1445/95 om tillämpningsföreskrifter för ordningen med import- och exportlicenser inom nötköttssektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 805/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1633/98⁽²⁾, särskilt artikel 9.2 i denna, och av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 2789/98⁽³⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 962/1999⁽⁴⁾, gjordes ett tillfälligt undantag från bestämmelserna i kommissionens förordning (EG) nr 1445/95⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2648/98⁽⁶⁾, om tillämpningsföreskrifter för ordningen med import- och exportlicenser inom nötköttssektorn.
- (2) De skäl som ledde till att giltighetstiden för exportlicenser med förutfastställelse av bidraget förlängdes samt till att undantaget i artikel 10.5 utvidgades till att omfatta produkter enligt KN-

nummer 0202 och vissa produkter med KN-nummer 1602 50 kvarstår fortfarande. Det är därför nödvändigt att förlänga giltighetstiden för förordning (EG) nr 2789/98.

- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 2 andra stycket i förordning (EG) nr 2789/98 skall "den 30 juni 1999" ersättas med "den 31 december 1999".

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från den 1 juli 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 juni 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 148, 28.6.1968, s. 24.

⁽²⁾ EGT L 210, 28.7.1998, s. 17.

⁽³⁾ EGT L 347, 23.12.1998, s. 33.

⁽⁴⁾ EGT L 119, 7.5.1999, s. 25.

⁽⁵⁾ EGT L 143, 27.6.1995, s. 35.

⁽⁶⁾ EGT L 335, 10.12.1998, s. 39.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1390/1999**av den 28 juni 1999****om ändring av förordning (EEG) nr 1627/89 om uppköp av nötkött genom
anbudsinfordran**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 805/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1633/98⁽²⁾, särskilt artikel 6.7 i denna, och av följande skäl:

Genom kommissionens förordning (EEG) nr 1627/89 av den 9 juni 1989 om uppköp av nötkött genom anbudsinfordran⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1277/1999⁽⁴⁾, inleds uppköp av vissa kvalitetsgrupper genom anbudsinfordran i vissa medlemsstater eller regioner i en medlemsstat.

Tillämpningen av artikel 6.2–6.4 i förordning (EEG) nr 805/68 och behovet av att begränsa intervention till uppköp av de kvantiteter som behövs för att garantera marknaden ett rimligt stöd medför, på grundval av de

priser kommissionen har kännedom om, att förteckningen över de medlemsstater eller regioner i en medlemsstat där uppköp genom anbudsinfordran inletts, liksom de kvalitetsgrupper som kan komma i fråga för intervention, bör ändras i enlighet med bilagan till denna förordning.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till förordning (EEG) nr 1627/89 skall ersättas med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 5 juli 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 juni 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 148, 28.6.1968, s. 24.

⁽²⁾ EGT L 210, 28.7.1998, s. 17.

⁽³⁾ EGT L 159, 10.6.1989, s. 36.

⁽⁴⁾ EGT L 153, 19.6.1999, s. 30.

*ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE
— ANEXO — LIITE — BILAGA*

Estados miembros o regiones de Estados miembros y grupos de calidades previstos en el apartado 1 del artículo 1 del Reglamento (CEE) n° 1627/89

Medlemsstater eller regioner og kvalitetsgrupper, jf. artikel 1, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1627/89

Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats sowie die in Artikel 1 Absatz 1 der Verordnung (EWG) Nr. 1627/89 genannten Qualitätsgruppen

Κράτη μέλη ή περιοχές κρατών μελών και ομάδες ποιότητας που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1627/89

Member States or regions of a Member State and quality groups referred to in Article 1 (1) of Regulation (EEC) No 1627/89

États membres ou régions d'États membres et groupes de qualités visés à l'article 1er paragraphe 1 du règlement (CEE) n° 1627/89

Stati membri o regioni di Stati membri e gruppi di qualità di cui all'articolo 1, paragrafo 1 del regolamento (CEE) n. 1627/89

In artikel 1, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1627/89 bedoelde lidstaten of gebieden van een lidstaat en kwaliteitsgroepen

Estados-membros ou regiões de Estados-membros e grupos de qualidades referidos no n.º 1 do artigo 1.º do Regulamento (CEE) n.º 1627/89

Jäsenvaltiot tai alueet ja asetuksen (ETY) N:o 1627/89 1 artiklan 1 kohdan tarkoittamat laaturyhmät

Medlemsstater eller regioner och kvalitetsgrupper som avses i artikel 1.1 i förordning (EEG) nr 1627/89

Estados miembros o regiones de Estados miembros	Categoría A			Categoría C		
Medlemsstat eller region	Kategori A			Kategori C		
Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats	Kategorie A			Kategorie C		
Κράτος μέλος ή περιοχές κράτους μέλους	Κατηγορία Α			Κατηγορία Γ		
Member States or regions of a Member State	Category A			Category C		
États membres ou régions d'États membres	Catégorie A			Catégorie C		
Stati membri o regioni di Stati membri	Categoria A			Categoria C		
Lidstaat of gebied van een lidstaat	Categorie A			Categorie C		
Estados-membros ou regiões de Estados-membros	Categoria A			Categoria C		
Jäsenvaltiot tai alueet	Luokka A			Luokka C		
Medlemsstater eller regioner	Kategori A			Kategori C		
	U	R	O	U	R	O
België-Belgique	×	×				
Danmark		×				
España	×	×				
France						×
Great Britain						
Ireland				×	×	×
Northern Ireland				×	×	×
Österreich	×	×				

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1391/1999**av den 28 juni 1999****om fastställande av gemenskapens producent- och importpriser för nejlikor och rosor för tillämpning av importordningen för vissa blommor med ursprung i Cypern, Israel, Jordanien och Marocko samt Västbanken och Gazaremsan**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 4088/87 av den 21 december 1987 om fastställande av villkoren för tillämpning av förmånstullar på import av vissa blommor med ursprung i Cypern, Israel, Jordanien och Marocko samt i Västbanken och Gazaremsan⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1300/97⁽²⁾, särskilt artikel 5.2 a i denna, och

med beaktande av följande:

Enligt artikel 2.2 och artikel 3 i ovan nämnda förordning (EEG) nr 4088/87 skall gemenskapens import- och producentpriser fastställas var fjortonde dag för storblommiga nejlikor (standard), elegancenejlikor (spray), storblommiga rosor och småblommiga rosor och de skall tillämpas två veckor i taget. Enligt artikel 1b i kommissionens förordning (EEG) nr 700/88 av den 17 mars 1988 om vissa tillämpningsföreskrifter för systemet för import till gemenskapen av vissa blomsterprodukter med ursprung i Cypern, Israel och Jordanien samt i Väst-

banken och Gazaremsan⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2062/97⁽⁴⁾ skall dessa priser för tvåveckorsperioder fastställas på grundval av viktade uppgifter som lämnas av medlemsstaterna. Det är viktigt att dessa fastställs utan dröjsmål för att tillämpliga tullar skall kunna fastställas. Det är därför lämpligt att föreskriva att denna förordning omedelbart träder i kraft.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De producent- och importpriser i gemenskapen för storblommiga nejlikor (standard), elegancenejlikor (spray), storblommiga rosor och småblommiga rosor som avses i artikel 1b i förordning (EEG) nr 700/88 för en tvåveckorsperiod fastställs i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 29 juni 1999.

Den skall tillämpas från den 30 juni till den 13 juli 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 juni 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 382, 31.12.1987, s. 22.

⁽²⁾ EGT L 177, 5.7.1997, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 72, 18.3.1988, s. 16.

⁽⁴⁾ EGT L 289, 22.10.1997, s. 1.

BILAGA

(i EUR per 100 enheter)

Period: 30 juni – 13 juli 1999

Gemenskapens producentpris	Storblommiga nejlikor (standard)	Elegancenejlikor (spray)	Storblommiga rosor	Småblommiga rosor
	11,56	14,86	21,21	10,08
Gemenskapens importpris	Storblommiga nejlikor (standard)	Elegancenejlikor (spray)	Storblommiga rosor	Småblommiga rosor
Israel	—	—	7,84	7,12
Marocko	12,22	15,27	—	—
Cypern	—	—	—	—
Jordanien	—	—	—	—
Västbanken och Gazaremsan	—	—	—	—

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1392/1999

av den 28 juni 1999

om inledandet av en stående anbudsinfordran för export av korn som innehas av det finska interventionsorganet

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾, särskilt artikel 5 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EEG) nr 2131/93⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 39/1999⁽⁴⁾, fastställs förfarandet vid och villkoren för försäljning av spannmål som innehas av interventionsorganet.
- (2) Under den rådande situationen på marknaden är det lämpligt att inleda en stående anbudsinfordran för export av 48 149 ton korn som innehas av det finska interventionsorganet.
- (3) Det bör fastställas särskilda bestämmelser för att säkerställa regelbundenheten hos och kontrollen av insatserna. Det är därför lämpligt att föreskriva ett system med säkerheter som säkerställer att de fastställda målen uppfylls utan att det medför alltför betungande utgifter för aktörerna. Därför bör undantag göras från vissa bestämmelser, särskilt i förordning (EEG) nr 2131/93.
- (4) Om uttaget av korn försenas med mer än fem dagar eller om frisläppandet av någon av de ställda säkerheterna skjuts upp av skäl som kan tillskrivas interventionsorganet, skall den berörda medlemsstaten betala skadestånd.
- (5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Med förbehåll för bestämmelserna i den här förordningen, får det finska interventionsorganet inleda en stående anbudsinfordran enligt de villkor som fastställts i förord-

ning (EEG) nr 2131/93 för export av korn som innehas av interventionsorganet.

Artikel 2

1. Anbudsinfordran skall omfatta en kvantitet på högst 48 149 ton korn som skall exporteras till tredje land, med undantag av Amerikas förenta stater, Kanada och Mexiko.
2. De regioner där de 48 149 tonnen korn lagras anges i bilaga I.

Artikel 3

1. Trots artikel 16 tredje stycket i förordning (EEG) nr 2131/93, skall det pris som skall betalas vara det som anges i anbudet.
2. För export som utförs enligt denna förordning skall det varken tillämpas exportbidrag, exportavgifter eller månatliga höjningar.
3. Artikel 8.2 i förordning (EEG) nr 2131/93 skall inte tillämpas.

Artikel 4

1. Exportlicenserna skall gälla från och med dagen för utfärdandet i den mening som avses i artikel 9 i förordning (EEG) nr 2131/93 och till och med utgången av den fjärde påföljande månaden.
2. De anbud som läggs inom ramen för denna anbudsinfordran får inte åtföljas av ansökningar om exportlicenser som görs i enlighet med artikel 44 i kommissionens förordning (EEG) nr 3719/88⁽⁵⁾.

Artikel 5

1. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 7.1 i förordning (EEG) nr 2131/93 skall tidsfristen för inlämnande av anbud för första delanbudsinfordran löpa ut den 1 juli 1999 kl. 9.00 (belgisk tid).
2. Tidsfristen för inlämnande av anbud för påföljande delanbudsinfordran skall löpa ut varje torsdag kl. 9.00 (belgisk tid).
3. Tidsfristen för den sista delanbudsinfordran skall löpa ut den 30 september 1999 kl. 9.00 (belgisk tid).
4. Anbudet skall lämnas in till det finska interventionsorganet.

⁽⁵⁾ EGT L 331, 2.12.1988, s. 1.

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 191, 31.7.1993, s. 76.

⁽⁴⁾ EGT L 5, 9.1.1999, s. 64.

Artikel 6

1. Interventionsorganet, lagerhållaren och köparen, om denne så önskar skall genom en gemensam överenskomst ta referensprover på minst vart 500:e ton och analysera dessa, antingen före eller vid uttaget från lagret enligt köparens val. Interventionsorganet kan företrädas av en representant under förutsättning att denne inte är lagerhållaren.

Analysresultaten skall meddelas kommissionen om det uppstår tvistemål.

Referensprov skall tas och analyseras inom sju arbetsdagar från den dag då köparen lämnade in sin begäran eller inom tre arbetsdagar om provtagningen görs vid uttag från lagret. Om det slutliga analysresultatet visar en kvalitet som är

- a) högre än den som angivits i tillkännagivandet om anbudsinfordran skall köparen godta partiet i befintligt skick,
- b) högre än minimikraven för intervention men lägre än den kvalitet som angivits i tillkännagivandet om anbudsinfordran, men inte överskrider följande gränsvärden:
 - 2 kg/hl avseende specifika vikten, som dock inte får understiga 60 kg/hl.
 - 1 procentenhet avseende vattenhalten.
 - 0,5 procentenheter avseende de orenheter som anges i punkt B.2 och B.4 i bilagan till kommissionens förordning (EEG) nr 689/92 ⁽¹⁾.
 - 0,5 procentenheter avseende de orenheter som anges i punkt B.5 i bilagan till förordning (EEG) nr 689/92, utan att detta ändrar de tillåtna procentsatserna för skadliga kärnor och mjöldryga,

skall köparen godta partiet i befintligt skick,

- c) högre än minimikraven för intervention men lägre än den kvalitet som angivits i tillkännagivandet om anbudsinfordran och skillnaden överskrider de gränsvärden som anges i b, kan köparen
 - antingen godta partiet i befintligt skick, eller
 - avvisa partiet i fråga. Köparen fritas dock från alla förpliktelser avseende partiet i fråga, inbegripet säkerheter, först sedan han utan dröjsmål underrättat kommissionen och interventionsorganet i enlighet med bilaga II. Om han emellertid begär att interventionsorganet utan ytterligare kostnader skall leverera ett annat parti interventionskorn av föreskriven kvalitet, skall säkerheten inte frisläppas.

Partiet skall ersättas inom högst tre dagar efter en sådan begäran från köparen. Köparen skall utan dröjsmål underrätta kommissionen om detta i enlighet med bilaga II,

- d) lägre än minimikraven för intervention, får köparen inte överta partiet i fråga. Köparen fritas dock från alla förpliktelser avseende partiet i fråga, inbegripet säkerheter, först sedan han utan dröjsmål underrättat kommissionen och interventionsorganet i enlighet med bilaga II. Köparen kan emellertid begära att interventionsorganet utan ytterligare kostnader skall leverera ett annat parti interventionskorn av föreskriven kvalitet. I detta fall skall säkerheten inte frisläppas. Partiet skall ersättas inom högst tre dagar efter en sådan begäran från köparen. Köparen skall utan dröjsmål underrätta kommissionen om detta i enlighet med bilaga II.

2. Om uttaget av korn sker innan analysresultaten föreligger, skall dock köparen stå för alla risker från tiden för uttaget av partiet, utan att detta påverkar hans möjligheter att vidta rättsliga åtgärder gentemot lagerhållaren.

3. Om köparen inte erhållit ett ersättningsparti av föreskriven kvalitet inom en månad efter det att han begärt ersättningsleverans och efter upprepade ersättningsleveranser, skall han fritas från alla förpliktelser, inbegripet säkerheter, så snart han utan dröjsmål underrättat kommissionen och interventionsorganet om detta i enlighet med bilaga II.

4. Kostnaderna för den provtagning och de analyser som avses i punkt 1 skall bekostas av EUGFJ upp till ett maximum av en analys per 500 ton exklusive kostnaderna för transsilage, utom i de fall det slutliga analysresultatet medger sämre kvalitet än den minimikvalitet som krävs för intervention. Eventuella transitlagerkostnader och kompletterande analyser som köparen begär skall bekostas av denne.

Artikel 7

Genom undantag från artikel 12 i kommissionens förordning (EEG) nr 3002/92 ⁽²⁾ skall de handlingar som avser försäljningen av korn i enlighet med den här förordningen, i synnerhet exportlicensen, den uttagsorder som avses i artikel 3.1 b i förordning (EEG) nr 3002/92, exportdeklaration och, i förekommande fall, kontroll-exportdeklarationen och, i förekommande fall, kontroll-exemplaret T 5, innehålla följande angivelse:

⁽¹⁾ EGT L 74, 20.3.1992, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 301, 17.10.1992, s. 17.

- Cebada de intervención sin aplicación de restitución ni gravamen, Reglamento (CE) n° 1392/1999
- Byg fra intervention uden restitutionsydelse eller -afgift, forordning (EF) nr. 1392/1999
- Interventionsgerste ohne Anwendung von Ausfuhrerstattungen oder Ausfuhrabgaben, Verordnung (EG) Nr. 1392/1999
- Κριθή παρέμβασης χωρίς εφαρμογή επιστροφής ή φόρου, κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1392/1999
- Intervention barley without application of refund or tax, Regulation (EC) No 1392/1999
- Orge d'intervention ne donnant pas lieu à restitution ni taxe, règlement (CE) n° 1392/1999
- Orzo d'intervento senza applicazione di restituzione né di tassa, regolamento (CE) n. 1392/1999
- Gerst uit interventie, zonder toepassing van restitutie of belasting, Verordening (EG) nr. 1392/1999
- Cevada de intervenção sem aplicação de uma restituição ou imposição, Regulamento (CE) n.º 1392/1999
- Interventio-ohraa, johon ei sovelleta vientitukea eikä vientimaksua, asetus (EY) N:o 1392/1999
- Interventionskorn, utan tillämpning av bidrag eller avgift, förordning (EG) nr 1392/1999.

Artikel 8

1. Den säkerhet som ställs i enlighet med artikel 13.4 i förordning (EEG) nr 2131/93 skall frisläppas så snart exportlicenserna har utfärdats till anbudsgivarna.
2. Genom undantag från artikel 17 i förordning (EEG) nr 2131/93 skall skyldigheten att exportera täckas av en säkerhet vars belopp skall motsvara skillnaden mellan interventionspriset på anbudsdagen och anbudspriset och aldrig understiga 10 euro/ton. Hälften av beloppet skall ställas vid utfärdandet av exportlicensen och resterande belopp före uttget av spannmålen.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 juni 1999.

Genom undantag från artikel 15.2 i förordning (EEG) nr 3002/92 skall

- den del av beloppet som ställts vid utfärdandet av exportlicensen frisläppas inom 20 arbetsdagar efter den dag då anbudsgivaren lämnar in beviset på att den spannmål som uttagits har lämnat gemenskapens tullområde.

Genom undantag från artikel 17.3 i förordning (EEG) nr 2131/93 skall

- resterande belopp frisläppas inom 15 arbetsdagar efter den dag då anbudsgivaren lämnar in det bevis som avses i artikel 18 i förordning (EEG) nr 3665/87.

3. När de säkerheter som avses i denna artikel frisläpps efter utgången av de tidsfrister som anges i denna artikel skall medlemsstaterna, utom i välgrundade undantagsfall, särskilt om en förvaltningsundersökning inletts, betala ett skadestånd motsvarande 0,015 euro per 10 ton och dag som förseningen gäller.

Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) skall inte ta över detta skadestånd.

Artikel 9

Det finska interventionsorganet skall underrätta kommissionen om de inkomna anbudsen senast två timmar efter det att tidsfristen för inlämnande av anbud löpt ut. Anbudsen skall överlämnas i enlighet med schemat i bilaga III, och skickas till de nummer som anges i bilaga IV.

Artikel 10

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

<i>(i ton)</i>	
Lagringsplats	Mängd
Koria	26 834
Turenki	21 315

BILAGA II

Meddelande om avvisning av partier inom ramen för den stående anbudsinfördran för export av korn som innehas av det finska interventionsorganet

(Artikel 6.1 i förordning (EG) nr 1392/1999)

— Namn på den anbudsgivare som förklarats som köpare:

— Datum för anbudet:

— Datum då köparen avvisat partiet:

Partiets nummer	Mängd i ton	Adress till silon	Motivering till att partiet avvisats
			— Specifika vikten (kg/hl) — % grodda kärnor — % andra orenheter — % andra beståndsdelar än basspannmål av felfri kvalitet — Annat

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1393/1999

av den 28 juni 1999

om inledandet av en stående anbudsinfordran för export av korn som innehas av det belgiska interventionsorganet

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾, särskilt artikel 5 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EEG) nr 2131/93⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 39/1999⁽⁴⁾, fastställs förfarandet vid och villkoren för försäljning av spannmål som innehas av interventionsorganet.
- (2) Under den rådande situationen på marknaden är det lämpligt att inleda en stående anbudsinfordran för export av 53 483 ton korn som innehas av det belgiska interventionsorganet.
- (3) Det bör fastställas särskilda bestämmelser för att säkerställa regelbundenheten hos och kontrollen av insatserna. Det är därför lämpligt att föreskriva ett system med säkerheter som säkerställer att de fastställda målen uppfylls utan att det medför alltför betungande utgifter för aktörerna. Därför bör undantag göras från vissa bestämmelser, särskilt i förordning (EEG) nr 2131/93.
- (4) Om uttaget av korn försenas med mer än fem dagar eller om frisläppandet av någon av de ställda säkerheterna skjuts upp av skäl som kan tillskrivas interventionsorganet, skall den berörda medlemsstaten betala skadestånd.
- (5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Med förbehåll för bestämmelserna i den här förordningen, får det belgiska interventionsorganet inleda en stående anbudsinfordran enligt de villkor som fastställts i förord-

ning (EEG) nr 2131/93 för export av korn som innehas av interventionsorganet.

Artikel 2

1. Anbudsinfordran skall omfatta en kvantitet på högst 53 483 ton korn som skall exporteras till tredje land, med undantag av Amerikas förenta stater, Kanada och Mexiko.
2. De regioner där de 53 483 tonnen korn lagras anges i bilaga I.

Artikel 3

1. Trots artikel 16 tredje stycket i förordning (EEG) nr 2131/93, skall det pris som skall betalas vara det som anges i anbudet.
2. För export som utförs enligt denna förordning skall det varken tillämpas exportbidrag, exportavgifter eller månatliga höjningar.
3. Artikel 8.2 i förordning (EEG) nr 2131/93 skall inte tillämpas.

Artikel 4

1. Exportlicenserna skall gälla från och med dagen för utfärdandet i den mening som avses i artikel 9 i förordning (EEG) nr 2131/93 och till och med utgången av den fjärde påföljande månaden.
2. De anbud som läggs inom ramen för denna anbudsinfordran får inte åtföljas av ansökningar om exportlicenser som görs i enlighet med artikel 44 i kommissionens förordning (EEG) nr 3719/88⁽⁵⁾.

Artikel 5

1. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 7.1 i förordning (EEG) nr 2131/93 skall tidsfristen för inlämnande av anbud för första delanbudsinfordran löpa ut den 1 juli 1999 kl. 9.00 (belgisk tid).
2. Tidsfristen för inlämnande av anbud för påföljande delanbudsinfordran skall löpa ut varje torsdag kl. 9.00 (belgisk tid).
3. Tidsfristen för den sista delanbudsinfordran skall löpa ut den 30 september 1999 kl. 9.00 (belgisk tid).
4. Anbudet skall lämnas in till det belgiska interventionsorganet.

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 191, 31.7.1993, s. 76.

⁽⁴⁾ EGT L 5, 9.1.1999, s. 64.

⁽⁵⁾ EGT L 331, 2.12.1988, s. 1.

Artikel 6

1. Interventionsorganet, lagerhållaren och köparen, om denne så önskar skall genom en gemensam överenskommelse ta referensprover på minst vart 500:e ton och analysera dessa, antingen före eller vid uttaget från lagret enligt köparens val. Interventionsorganet kan företrädas av en representant under förutsättning att denne inte är lagerhållaren.

Analysresultaten skall meddelas kommissionen om det uppstår tvistemål.

Referensprov skall tas och analyseras inom sju arbetsdagar från den dag då köparen lämnade in sin begäran eller inom tre arbetsdagar om provtagningen görs vid uttag från lagret. Om det slutliga analysresultatet visar en kvalitet som är

- a) högre än den som angivits i tillkännagivandet om anbudsinfordran skall köparen godta partiet i befintligt skick,
- b) högre än minimikraven för intervention men lägre än den kvalitet som angivits i tillkännagivandet om anbudsinfordran, men inte överskrider följande gränsvärden:
 - 2 kg/hl avseende specifika vikten, som dock inte får understiga 60 kg/hl.
 - 1 procentenhet avseende vattenhalten.
 - 0,5 procentenheter avseende de orenheter som anges i punkt B.2 och B.4 i bilagan till kommissionens förordning (EEG) nr 689/92 ⁽¹⁾.
 - 0,5 procentenheter avseende de orenheter som anges i punkt B.5 i bilagan till förordning (EEG) nr 689/92, utan att detta ändrar de tillåtna procentsatserna för skadliga kärnor och mjöldryga,

skall köparen godta partiet i befintligt skick,

- c) högre än minimikraven för intervention men lägre än den kvalitet som angivits i tillkännagivandet om anbudsinfordran och skillnaden överskrider de gränsvärden som anges i b, kan köparen
 - antingen godta partiet i befintligt skick, eller
 - avvisa partiet i fråga. Köparen fritas dock från alla förpliktelser avseende partiet i fråga, inbegripet säkerheter, först sedan han utan dröjsmål underrättat kommissionen och interventionsorganet i enlighet med bilaga II. Om han emellertid begär att interventionsorganet utan ytterligare kostnader skall leverera ett annat parti interventionskorn av föreskriven kvalitet, skall säkerheten inte frisläppas.

Partiet skall ersättas inom högst tre dagar efter en sådan begäran från köparen. Köparen skall utan dröjsmål underrätta kommissionen om detta i enlighet med bilaga II,

- d) lägre än minimikraven för intervention, får köparen inte överta partiet i fråga. Köparen fritas dock från alla förpliktelser avseende partiet i fråga, inbegripet säkerheter, först sedan han utan dröjsmål underrättat kommissionen och interventionsorganet i enlighet med bilaga II. Köparen kan emellertid begära att interventionsorganet utan ytterligare kostnader skall leverera ett annat parti interventionskorn av föreskriven kvalitet. I detta fall skall säkerheten inte frisläppas. Partiet skall ersättas inom högst tre dagar efter en sådan begäran från köparen. Köparen skall utan dröjsmål underrätta kommissionen om detta i enlighet med bilaga II.

2. Om uttaget av korn sker innan analysresultaten föreligger, skall dock köparen stå för alla risker från tiden för uttaget av partiet, utan att detta påverkar hans möjligheter att vidta rättsliga åtgärder gentemot lagerhållaren.

3. Om köparen inte erhållit ett ersättningsparti av föreskriven kvalitet inom en månad efter det att han begärt ersättningsleverans och efter upprepade ersättningsleveranser, skall han fritas från alla förpliktelser, inbegripet säkerheter, så snart han utan dröjsmål underrättat kommissionen och interventionsorganet om detta i enlighet med bilaga II.

4. Kostnaderna för den provtagning och de analyser som avses i punkt 1 skall bekostas av EUGFJ upp till ett maximum av en analys per 500 ton exklusive kostnaderna för transsilage, utom i de fall det slutliga analysresultatet medger sämre kvalitet än den minimikvalitet som krävs för intervention. Eventuella transitlagerkostnader och kompletterande analyser som köparen begär skall bekostas av denne.

Artikel 7

Genom undantag från artikel 12 i kommissionens förordning (EEG) nr 3002/92 ⁽²⁾ skall de handlingar som avser försäljningen av korn i enlighet med den här förordningen, i synnerhet exportlicensen, den uttagsorder som avses i artikel 3.1 b i förordning (EEG) nr 3002/92, exportdeklaration och, i förekommande fall, kontrollexportdeklarationen och, i förekommande fall, kontroll-exemplaret T 5, innehålla följande angivelse:

⁽¹⁾ EGT L 74, 20.3.1992, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 301, 17.10.1992, s. 17.

- Cebada de intervención sin aplicación de restitución ni gravamen, Reglamento (CE) n° 1393/1999
- Byg fra intervention uden restitutionsydelse eller -afgift, forordning (EF) nr. 1393/1999
- Interventionsgerste ohne Anwendung von Ausfuhrerstattungen oder Ausfuhrabgaben, Verordnung (EG) Nr. 1393/1999
- Κριθή παρέμβασης χωρίς εφαρμογή επιστροφής ή φόρου, κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1393/1999
- Intervention barley without application of refund or tax, Regulation (EC) No 1393/1999
- Orge d'intervention ne donnant pas lieu à restitution ni taxe, règlement (CE) n° 1393/1999
- Orzo d'intervento senza applicazione di restituzione né di tassa, regolamento (CE) n. 1393/1999
- Gerst uit interventie, zonder toepassing van restitutie of belasting, Verordening (EG) nr. 1393/1999
- Cevada de intervenção sem aplicação de uma restituição ou imposição, Regulamento (CE) n.º 1393/1999
- Interventio-ohraa, johon ei sovelleta vientitukea eikä vientimaksua, asetus (EY) N:o 1393/1999
- Interventionskorn, utan tillämpning av bidrag eller avgift, förordning (EG) nr 1393/1999.

Artikel 8

1. Den säkerhet som ställs i enlighet med artikel 13.4 i förordning (EEG) nr 2131/93 skall frisläppas så snart exportlicenserna har utfärdats till anbudsgivarna.
2. Genom undantag från artikel 17 i förordning (EEG) nr 2131/93 skall skyldigheten att exportera täckas av en säkerhet vars belopp skall motsvara skillnaden mellan interventionspriset på anbudsdagen och anbudspriset och aldrig understiga 10 euro/ton. Hälften av beloppet skall ställas vid utfärdandet av exportlicensen och resterande belopp före uttget av spannmålen.

Genom undantag från artikel 15.2 i förordning (EEG) nr 3002/92 skall

- den del av beloppet som ställts vid utfärdandet av exportlicensen frisläppas inom 20 arbetsdagar efter den dag då anbudsgivaren lämnar in beviset på att den spannmål som uttagits har lämnat gemenskapens tullområde.

Genom undantag från artikel 17.3 i förordning (EEG) nr 2131/93 skall

- resterande belopp frisläppas inom 15 arbetsdagar efter den dag då anbudsgivaren lämnar in det bevis som avses i artikel 18 i förordning (EEG) nr 3665/87.

3. När de säkerheter som avses i denna artikel frisläpps efter utgången av de tidsfrister som anges i denna artikel skall medlemsstaterna, utom i välgrundade undantagsfall, särskilt om en förvaltningsundersökning inletts, betala ett skadestånd motsvarande 0,015 euro per 10 ton och dag som förseningen gäller.

Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) skall inte ta över detta skadestånd.

Artikel 9

Det belgiska interventionsorganet skall underrätta kommissionen om de inkomna anbudsenast två timmar efter det att tidsfristen för inlämnande av anbud löpt ut. Anbudsenast skall överlämnas i enlighet med schemat i bilaga III, och skickas till de nummer som anges i bilaga IV.

Artikel 10

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 juni 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

<i>(i ton)</i>	
Lagringsplats	Mängd
Hainaut	12 497
Liège	11 366
Namur	22 167
Oost-Vlaanderen	1 249
West-Vlaanderen	6 204

BILAGA II

Meddelande om avvisning av partier inom ramen för den stående anbudsinfordran för export av korn som innehas av det belgiska interventionsorganet

(Artikel 6.1 i förordning (EG) nr 1393/1999)

— Namn på den anbudsgivare som förklarats som köpare:

— Datum för anbudet:

— Datum då köparen avvisat partiet:

Partiets nummer	Mängd i ton	Adress till silon	Motivering till att partiet avvisats
			— Specifika vikten (kg/hl) — % grodda kärnor — % andra orenheter — % andra beståndsdelar än basspannmål av felfri kvalitet — Annat

*BILAGA III***Stående anbudsinfordran för export av korn som innehas av det belgiska interventionsorganet**

(Förordning (EG) nr 1393/1999)

1	2	3	4	5	6	7
Anbud nr	Parti nr	Mängd i ton	Anbudspris (i EUR per ton) (¹)	Höjningar (+) Sänkningar (-) (i EUR per ton) (preliminärt)	Kommersiella omkostnader (i EUR per ton)	Destination
1						
2						
3						
etc.						

(¹) Priset inkluderar höjningar och sänkningar för de partier som anbudet gäller.

BILAGA IV

De enda nummer som skall användas för kontakt med GD VI (C/1) i Bryssel är

— fax 296 49 56
 295 25 15,
— telex 22037 AGREC B
 22070 AGREC B (grekiska alfabetet).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1394/1999

av den 28 juni 1999

om ändring av förordning (EG) nr 1758/98 och om höjning till 1 250 000 ton av den stående anbudsinfordran för export av vete av brödkvalitet som innehas av det franska interventionsorganet

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1253/1999⁽²⁾, särskilt artikel 5 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EEG) nr 2131/93⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 39/1999⁽⁴⁾, fastställs förfarandet vid och villkoren för försäljning av spannmål som innehas av interventionsorganet.
- (2) Genom kommissionens förordning (EG) nr 1758/98⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1144/1999⁽⁶⁾, inleddes en stående anbudsinfordran för export av 1 050 000 ton vete av brödkvalitet som innehas av det franska interventionsorganet. Frankrike underrättade kommissionen om dess interventionsorgans avsikt att öka den mängd som omfattas av en stående anbudsinfordran för export med 200 000 ton. Den totala mängden vete av brödkvalitet som innehas av det franska interventionsorganet för vilken en stående anbudsinfordran för export har inletts bör därför ökas till 1 250 000 ton.

(3) Denna ökning av anbudsinfordran nödvändiggör en ändring av förteckningen över områden och mängder på lager. Bilaga I till förordning (EG) nr 1758/98 måste därför ändras.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1758/98 ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 skall ersättas med följande:

"Artikel 2

1. Anbudsinfordran skall omfatta högst 1 250 000 ton vete av brödkvalitet som skall exporteras till alla tredje länder.

2. Lagringsorterna för 1 250 000 ton vete av brödkvalitet anges i bilaga I till denna förordning."

2. Bilaga I skall ersättas med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 juni 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 18.

⁽³⁾ EGT L 191, 31.7.1993, s. 76.

⁽⁴⁾ EGT L 5, 9.1.1999, s. 64.

⁽⁵⁾ EGT L 221, 8.8.1998, s. 3.

⁽⁶⁾ EGT L 137, 1.6.1999, s. 20.

*BILAGA**"BILAGA I*

<i>(ton)</i>	
Lagringsorter	Mängd
Amiens	241 000
Clermont	1 000
Chalons	69 000
Dijon	23 000
Lille	129 000
Orléans	363 000
Paris	172 000
Poitiers	54 000
Rouen	150 000
Rennes	12 000
Nantes	16 000
Nancy	20 000"

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1395/1999

av den 28 juni 1999

om ändring av förordning (EG) nr 1759/98 och om höjning till 1 091 530 ton av den stående anbudsinfordran för export av korn som innehas av det Förenade kungarikets interventionsorgan

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1253/1999⁽²⁾, särskilt artikel 5 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EEG) nr 2131/93⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 39/1999⁽⁴⁾, fastställs förfarandet vid och villkoren för försäljning av spannmål som innehas av interventionsorgan.
- (2) Genom kommissionens förordning (EG) nr 1759/98⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1144/1999⁽⁶⁾, inleddes en stående anbudsinfordran för export av 889 230 ton korn som innehas av det Förenade kungarikets interventionsorgan. Det Förenade kungariket underrättade kommissionen om dess interventionsorgans avsikt att öka den mängd som omfattas av en stående anbudsinfordran för export med 202 300 ton. Den totala mängden korn som innehas av det Förenade kungarikets interventionsorgan för vilken en stående anbudsinfordran för export har inletts bör därför ökas till 1 091 530 ton.

(3) Denna ökning av anbudsinfordran nödvändiggör en ändring av förteckningen över områden och mängder på lager. Bilaga I till förordning (EG) nr 1759/98 måste därför ändras.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1759/98 ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 skall ersättas med följande:

"Artikel 2

1. Anbudsinfordran skall omfatta en kvantitet på högst 1 091 530 ton korn som skall exporteras till tredje land, med undantag av Amerikas förenta stater, Kanada och Mexiko.
 2. Lagringsorterna för 1 091 530 ton korn anges i bilaga I till denna förordning."
2. Bilaga I skall ersättas med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 juni 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 160, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 191, 31.7.1993, s. 76.

⁽⁴⁾ EGT L 5, 9.1.1999, s. 64.

⁽⁵⁾ EGT L 221, 8.8.1998, s. 8.

⁽⁶⁾ EGT L 137, 1.6.1999, s. 20.

*BILAGA**"BILAGA I*

<i>(ton)</i>	
Lagringsorter	Mängd
Aberdeenshire	18 433
Bedfordshire	9 687
Berwickshire	6 639
Dorset	22 436
Dumfries	19 050
East Lothian	45 247
Edinburgh	33 570
Essex	8 760
Fife	10 229
Gloucester	25 314
Gloucestershire	21 626
Keith	7 852
Leicestershire	11 753
Lincolnshire	170 652
Mid Lothian	12 074
Norfolk	90 949
North Humberside	64 252
North Lincolnshire	49 246
Northamptonshire	19 530
Northumberland	10 040
Norwich	44 789
Nottinghamshire	20 700
Pocklington York	12 876
Salisbury	45 901
Shropshire	40 515
Somerset	8 240
Strathclyde	53 744
Suffolk	33 275
Taunton	13 744
West Sussex	23 661
Wiltshire	10 911
Worcestershire	50 700
York	75 135"

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1396/1999

av den 28 juni 1999

om ändring av förordning (EG) nr 1232/1999 och om höjning till 300 015 ton av den stående anbudsinfordran för export av vete av brödkvalitet som innehas av det tyska interventionsorganet

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1253/1999⁽²⁾, särskilt artikel 5 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EEG) nr 2131/93⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 39/1999⁽⁴⁾, fastställs förfarandet vid och villkoren för försäljning av spannmål som innehas av interventionsorgan.
- (2) Genom kommissionens förordning (EG) nr 1232/1999⁽⁵⁾, inleddes en stående anbudsinfordran för export av 200 006 ton vete av brödkvalitet som innehas av det tyska interventionsorganet. Tyskland underrättade kommissionen om dess interventionsorgans avsikt att öka den mängd som omfattas av en stående anbudsinfordran för export med 100 009 ton. Den totala mängden vete av brödkvalitet som innehas av det tyska interventionsorganet för vilken en stående anbudsinfordran för export har inletts bör därför ökas till 300 015 ton.

(3) Denna ökning av anbudsinfordran nödvändiggör en ändring av förteckningen över områden och mängder på lager. Bilaga I till förordning (EG) nr 1232/1999 måste därför ändras.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1232/1999 ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 skall ersättas med följande:

"Artikel 2

1. Anbudsinfordran skall omfatta högst 300 015 ton vete av brödkvalitet som skall exporteras till alla tredje länder.
2. Lagringsorterna för 300 015 ton vete av brödkvalitet anges i bilaga I till denna förordning."
2. Bilaga I skall ersättas med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 juni 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.
⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 18.
⁽³⁾ EGT L 191, 31.7.1993, s. 76.
⁽⁴⁾ EGT L 5, 9.1.1999, s. 64.
⁽⁵⁾ EGT L 149, 16.6.1999, s. 15.

*BILAGA**"BILAGA I**(ton)*

Lagringsorter	Mängd
Schleswig-Holstein/Hamburg/ Niedersachsen/Bremen/ Nordrhein-Westfalen	134 217
Hessen/Rheinland-Pfalz/ Baden-Württemberg/ Saarland/Bayern	71 692
Berlin/Brandenburg/ Mecklenburg-Vorpommern	25 849
Sachsen/Sachsen-Anhalt/Thüringen	68 257"

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1397/1999

av den 28 juni 1999

om ändring av förordning (EG) nr 1760/98 och om höjning till 2 338 000 ton av den stående anbudsinfordran för export av korn som innehas av det franska interventionsorganet

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1253/1999⁽²⁾, särskilt artikel 5 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EEG) nr 2131/93⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 39/1999⁽⁴⁾, fastställs förfarandet vid och villkoren för försäljning av spannmål som innehas av interventionsorganet.
- (2) Genom kommissionens förordning (EG) nr 1760/98⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1198/1999⁽⁶⁾, inleddes en stående anbudsinfordran för export av 2 138 000 ton korn som innehas av det franska interventionsorganet. Frankrike underlättade kommissionen om dess interventionsorgans avsikt att öka den mängd som omfattas av en stående anbudsinfordran för export med 200 000 ton. Den totala mängden korn som innehas av det franska interventionsorganet för vilken en stående anbudsinfordran för export har inletts bör därför ökas till 2 338 000 ton.

(3) Denna ökning av anbudsinfordran nödvändiggör en ändring av förteckningen över områden och mängder på lager. Bilaga I till förordning (EG) nr 1760/98 måste därför ändras.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1760/98 ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 skall ersättas med följande:

"Artikel 2

1. Anbudsinfordran skall omfatta högst 2 338 000 ton korn som skall exporteras till tredje land med undantag av Amerikas förenta stater, Kanada och Mexiko.
2. Lagringsorterna för 2 338 000 ton korn anges i bilaga I till denna förordning."
2. Bilaga I skall ersättas med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 juni 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 18.

⁽³⁾ EGT L 191, 31.7.1993, s. 76.

⁽⁴⁾ EGT L 5, 9.1.1999, s. 64.

⁽⁵⁾ EGT L 221, 8.8.1998, s. 13.

⁽⁶⁾ EGT L 146, 11.6.1999, s. 7.

*BILAGA**"BILAGA I**(ton)*

Lagringsorter	Mängd
Amiens	91 000
Châlons	213 000
Dijon	119 000
Lille	351 054
Nantes	37 000
Nancy	73 000
Orléans	503 000
Paris	139 000
Poitiers	205 000
Rouen	605 546
Toulouse	1 400"

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1398/1999

av den 28 juni 1999

om fastställande av utjämningsavgiften för lagringskostnaderna för socker regleringsåret 1999/2000

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1785/81 av den 30 juni 1981 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1148/98 ⁽²⁾, särskilt artikel 8.5 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 8.1 förordning (EEG) nr 1785/81 fastställs det att lagringskostnaderna för socker och sirap skall ersättas av medlemsstaterna med ett standardbelopp.
- (2) I artikel 6 i rådets förordning (EEG) nr 1358/77 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3042/78 ⁽⁴⁾, fastställs det att avgiften för gemenskapssocker skall beräknas genom att summan av förväntade ersättningar divideras med den kvantitet socker som förväntas avyttras under regleringsåret i fråga. Denna summa av förväntade ersättningar skall, i förekommande fall, ökas respektive minskas med överföringarna från de föregående regleringsåren.
- (3) I artikel 8.4 i förordning (EEG) nr 1785/81 fastställs det att rådet skall fastställa det månatliga ersättningsbeloppet samtidigt som de härledda interventionspriserna. Det för 1999/2000 förväntade ersättningsbeloppet bör tillämpas vid beräkning av avgiften.
- (4) Den lagrade kvantitet som, enligt artikel 4 i förordning (EEG) nr 1358/77, skall tas i beaktande i samband med ersättningen av lagringskostnaderna för varje enskild månad skall vara lika med det aritmetiska genomsnittet av lagrade kvantiteter i

början respektive slutet av den aktuella månaden. De kvantiteter gemenskapssocker som finns i lager varje månad under regleringsåret 1999/2000 kan beräknas på grundval av de förväntade lagren vid detta regleringsårs början, den beräknade månatliga produktionen och de kvantiteter som sannolikt avyttras för intern konsumtion eller som exporteras under samma månad. De samlade månatliga genomsnittslagren för regleringsåret 1999/2000 kan uppskattas till cirka 95 miljoner ton socker uttryckt som vitsocker. Den samlade ersättningen för gemenskapssocker kan således uppskattas till cirka 314 miljoner EUR för regleringsåret 1999/2000. Saldot för de tidigare regleringsåren kan uppskattas till ett positivt belopp av 27 miljoner EUR. Enligt tillämpningsföreskrifterna för systemet med utjämning av lagringskostnaderna för socker skall avgiften fastställas per 100 kilo vitsocker. Den kvantitet gemenskapssocker som skall avyttras under regleringsåret 1999/2000 för intern konsumtion eller export kan uppskattas till cirka 14 miljoner ton socker uttryckt som vitsocker. Avgiften för gemenskapssocker uppgår således till 2,00 EUR per 100 kilo vitsocker.

- (5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den avgift som avses i artikel 8.2 andra stycket i förordning (EEG) nr 1785/81 skall för regleringsåret 1999/2000 fastställas till 2,00 EUR per 100 kilo vitsocker.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1999.

⁽¹⁾ EGT L 177, 1.7.1981, s. 4.

⁽²⁾ EGT L 159, 3.6.1998, s. 38.

⁽³⁾ EGT L 156, 25.6.1977, s. 4.

⁽⁴⁾ EGT L 361, 23.12.1978, s. 8.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 juni 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

RÅDETS DIREKTIV 1999/30/EG

av den 22 april 1999

om gränsvärden för svaveldioxid, kvävedioxid och kväveoxider, partiklar och bly i luften

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 130s.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽²⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 189c i fördraget⁽³⁾, och

av följande skäl:

(1) På grundval av principerna i artikel 130r i fördraget föreskrivs i det europeiska gemenskapsprogrammet för politik och åtgärder som avser miljön och en hållbar utveckling (femte åtgärdsprogrammet för miljön)⁽⁴⁾ särskilt ändringar i lagstiftningen om luftföroreningar. I detta program rekommenderas upprättandet av långsiktiga mål för luftkvaliteten.

(2) I artikel 129 i fördraget föreskrivs att hälsoskyddskraven skall ingå som ett led i gemenskapens övriga politik. I artikel 3 o i fördraget föreskrivs att gemenskapens verksamhet skall innefatta bidrag till att uppnå en hög hälsoskyddsnivå.

(3) I enlighet med artikel 4.5 i rådets direktiv 96/62/EG av den 27 september 1996 om utvärdering och säkerställande av luftkvaliteten⁽⁵⁾ skall rådet anta den lagstiftning som avses i artikel 4.1 och de bestämmelser som avses i artikel 4.3 och 4.4.

(4) De gränsvärden som fastställs i detta direktiv är minimigränsvärden. I enlighet med artikel 130t i fördraget får medlemsstater behålla eller införa strängare gränsvärden. I synnerhet får strängare gränsvärden införas för att skydda hälsan hos känsliga befolkningsgrupper som barn och patienter på

sjukhus. Medlemsstaterna får föreskriva att gränsvärdena skall uppnås vid en tidigare tidpunkt än den som fastställs i detta direktiv.

(5) Ekosystemen bör skyddas mot de skadliga verkningarna av svaveldioxid. Vegetationen bör skyddas mot de skadliga verkningarna av kväveoxider.

(6) Olika typer av partiklar kan ha olika skadliga verkningar på människors hälsa. Det finns belägg för att risker för människors hälsa som har samband med exponering för konstgjorda partiklar är högre än risker som har samband med exponering för partiklar som förekommer naturligt i luften.

(7) Enligt direktiv 96/62/EG krävs det att handlingsplaner upprättas för zoner inom vilka koncentrationerna av föroreningar i luften överskrider gränsvärdena plus tillämpliga tillfälliga toleransmarginaler för att säkerställa överensstämmelse med gränsvärdena vid de angivna tidpunkterna. I den utsträckning sådana handlingsplaner och andra metoder för att minska föroreningarna gäller partiklar bör de syfta till att minska koncentrationerna av fina partiklar som en del av den totala minskningen av koncentrationen av partiklar.

(8) Enligt direktiv 96/62/EG bör de numeriska gränsvärdena och tröskelvärdena bygga på resultaten av internationellt forskningsarbete på det aktuella området. Kommissionen skall utvärdera de faktorer som gräns- och tröskelvärdena grundar sig på genom att beakta de senaste rönen i den vetenskapliga forskningen inom det berörda epidemiologiska området och miljöområdet och de senaste framstegen när det gäller mätmetoder.

(9) För att underlätta översynen av det här direktivet år 2003 bör kommissionen och medlemsstaterna överväga att stimulera forskning om verkningarna av de föroreningar som nämns i detta, nämligen svaveldioxid, kvävedioxid och kväveoxider, partiklar och bly.

⁽¹⁾ EGT C 9, 14.1.1998, s. 6.

⁽²⁾ EGT C 214, 10.7.1998, s. 1.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 13 maj 1998 (EGT C 167, 1.6.1998, s. 103), rådets gemensamma ståndpunkt av den 24 september 1998 (EGT C 360, 23.11.1998, s. 99) och Europaparlamentets beslut av den 13 januari 1999 (EGT C 104, 14.4.1999, s. 44).

⁽⁴⁾ EGT C 138, 17.5.1993, s. 5.

⁽⁵⁾ EGT L 296, 21.11.1996, s. 55.

- (10) Standardiserad och exakt mätteknik samt gemensamma kriterier för lokalisering av mätstationer är ett viktigt inslag vid utvärdering av luftkvaliteten i syfte att erhålla jämförbar information i hela gemenskapen.
- (11) I enlighet med artikel 12.1 i direktiv 96/62/EG får de ändringar som är nödvändiga för anpassning till vetenskapliga och tekniska framsteg endast gälla kriterier och teknik för att utvärdera koncentrationerna av svaveldioxid, kvävedioxid och kväveoxider, partiklar och bly och/eller detaljerade föreskrifter för överlämnande av information till kommissionen, och får inte leda till att gränsvärdena eller tröskelvärdena direkt eller indirekt ändras.
- (12) Aktuell information om koncentrationerna av svaveldioxid, kvävedioxid och kväveoxider, partiklar och bly i luften bör vara lätt tillgänglig för allmänheten.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Mål

Målen för detta direktiv är att

- fastställa gränsvärden och, när så är lämpligt, tröskelvärden för koncentrationer av svaveldioxid, kvävedioxid och kväveoxider, partiklar och bly i luften så att skadliga effekter på människors hälsa och på miljön i sin helhet kan undvikas, förebyggas eller minskas,
- utvärdera koncentrationer av svaveldioxid, kvävedioxid och kväveoxider, partiklar och bly i luften på grundval av gemensamma metoder och kriterier,
- inhämta adekvata uppgifter om koncentrationer av svaveldioxid, kvävedioxid och i kväveoxider, partiklar och bly i luften samt säkerställa att uppgifterna görs tillgängliga för allmänheten,
- bibehålla luftkvaliteten där den är god och att med avseende på svaveldioxid, kvävedioxid och kväveoxider, partiklar och bly förbättra den i övriga fall.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med

- 1) *luften*: utomhusluften i troposfären med undantag för arbetsplatser,
- 2) *förorening*: varje ämne som människan direkt eller indirekt tillför luften och som kan ha skadliga

effekter på människors hälsa eller på miljön i dess helhet,

- 3) *nivå*: koncentration av en förorening i luften eller deposition av en förorening på ytor, vid ett givet tillfälle,
- 4) *utvärdering*: varje metod som används för att mäta, beräkna, förutse eller uppskatta nivån för en viss förorening i luften,
- 5) *gränsvärde*: en nivå, fastställd på vetenskaplig grund i syfte att undvika, förebygga eller minska de skadliga effekterna på människors hälsa och/eller på miljön i dess helhet, som skall uppnås inom en viss tidsfrist och som inte får överskridas sedan den nåtts,
- 6) *tröskelvärde*: en nivå utöver vilken en kortvarig exponering utgör en risk för människors hälsa och vid vilken medlemsstaterna omedelbart skall vidta åtgärder enligt direktiv 96/62/EG,
- 7) *toleransmarginal*: det procenttal med vilken gränsvärdet får överskridas på de villkor som anges i direktiv 96/62/EG,
- 8) *zon*: del av medlemsstaternas territorium som avgränsats av dessa,
- 9) *tätbebyggelse*: zon som utmärks av en befolkningskoncentration på mer än 250 000 invånare eller, om befolkningskoncentrationen är högst 250 000 invånare, en sådan befolkningstäthet per km² att utvärdering och säkerställande av luftkvaliteten från medlemsstaternas sida är motiverad,
- 10) *kväveoxider (NO_x)*: summan av kväveoxid och kvävedioxid sammanräknad i ppb och uttryckt som mikrogram kvävedioxid per kubikmeter,
- 11) *PM₁₀*: partiklar ("particulate matter") som passerar genom ett selektivt intag som med 50 % effektivitet skiljer av partiklar med en aerodynamisk diameter av 10 µm,
- 12) *PM_{2,5}*: partiklar ("particulate matter") som passerar genom ett selektivt intag som med 50 % effektivitet skiljer av partiklar med en aerodynamisk diameter av 2,5 µm,
- 13) *övre utvärderingströskel*: en nivå som specificeras i bilaga V och under vilken en kombination av mätningar och modelleringsmetoder får användas för att utvärdera luftkvaliteten, i enlighet med artikel 6.3 i direktiv 96/62/EG,
- 14) *nedre utvärderingströskel*: en nivå som specificeras i bilaga V och under vilken endast modelleringsmetoder eller objektiv uppskattning får användas för att utvärdera luftkvaliteten, i enlighet med artikel 6.4 i direktiv 96/62/EG,

- 15) *naturfenomen*: vulkanutbrott, seismisk aktivitet, geotermisk aktivitet, okontrollerade bränder på land, hård vind eller atmosfärisk resuspension eller transport av naturliga partiklar från torra områden,
- 16) *fasta mätningar*: mätningar som genomförs i enlighet med artikel 6.5 i direktiv 96/62/EG.

Artikel 3

Svaveldioxid

1. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att koncentrationerna av svaveldioxid i luften vid utvärdering enligt artikel 7 inte överskrider de gränsvärden som anges i avsnitt I i bilaga I från och med de datum som där fastställs.

De toleransmarginaler som anges i avsnitt I i bilaga I skall tillämpas enligt artikel 8 i direktiv 96/62/EG.

2. Tröskelvärde för koncentrationer av svaveldioxid i luften anges i avsnitt II i bilaga I.

3. Medlemsstaterna skall, när det är praktiskt genomförbart, för att bistå kommissionen med att sammanställa den rapport som avses i artikel 10 till och med den 31 december 2003 registrera uppgifter om genomsnittliga koncentrationer av svaveldioxid uppmätt under tio minuter från vissa mätstationer som valts ut av medlemsstaterna som varande representativa för luftkvaliteten i bebodda områden nära källorna och vid vilka timkoncentrationerna mäts. Samtidigt som uppgifter om timkoncentrationerna registreras i enlighet med artikel 11.1 i direktiv 96/62/EG skall medlemsstaterna, när det gäller de utvalda mätstationerna till kommissionen, meddela antalet tiominuterskoncentrationer som översteg 500 µg/m³, antalet dagar under kalenderåret då detta inträffade, antalet av dessa dagar då timkoncentrationerna av svaveldioxid samtidigt översteg 350 µg/m³ och den högsta koncentrationen som registrerats under en tiominutersperiod.

4. Medlemsstaterna får ange zoner eller tätbebyggelse där de gränsvärden för svaveldioxid som avses i avsnitt I i bilaga I överskrids på grund av koncentrationer av svaveldioxid i luften som beror på naturliga källor. Medlemsstaterna skall till kommissionen översända en förteckning över sådana zoner eller sådan tätbebyggelse tillsammans med uppgifter om de svaveldioxidkoncentrationer och svaveldioxidkällor som förekommer där. När medlemsstaterna underrättar kommissionen i enlighet med artikel 11.1 i direktiv 96/62/EG skall de tillhandahålla det

nödvändiga underlaget för att påvisa att eventuella överskridanden beror på naturliga källor.

I sådana zoner eller i sådan tätbebyggelse skall medlemsstaterna vara skyldiga att genomföra handlingsplaner i enlighet med artikel 8.3 i direktiv 96/62/EG endast i de fall då de gränsvärden som avses i avsnitt I i bilaga I överskrids på grund av konstgjorda emissioner.

Artikel 4

Kvävedioxid och kväveoxider

1. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att koncentrationerna i luften av kvävedioxid, och där det är tillämpligt, av kväveoxider, vid utvärdering enligt artikel 7 inte överskrider de gränsvärden som anges i avsnitt I i bilaga II från och med de datum som fastställs i bilagan.

De toleransmarginaler som anges i avsnitt I i bilaga II skall tillämpas enligt artikel 8 i direktiv 96/62/EG.

2. Tröskelvärdena för koncentrationer av kvävedioxid i luften finns angivna i avdelning II i bilaga II.

Artikel 5

Partiklar

1. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att koncentrationen PM₁₀ i luften vid utvärdering enligt artikel 7 inte överskrider de gränsvärden som anges i avsnitt I i bilaga III från och med de datum som fastställs i bilagan.

De toleransmarginaler som anges i avsnitt I i bilaga III skall tillämpas enligt artikel 8 i direktiv 96/62/EG.

2. Medlemsstaterna skall säkerställa att mätstationer för att tillhandahålla uppgifter om PM_{2,5}-koncentrationen upprättas och är i drift. Antalet stationer där PM_{2,5} mäts och lokaliseringen av dessa skall avgöras av medlemsstaterna själva så att de PM_{2,5}-koncentrationer som uppmäts är representativa för medlemsstaten i fråga. Där det är möjligt bör provtagningsplatserna samordnas med provtagningsplatser för PM₁₀.

Medlemsstaterna skall en gång om året, senast nio månader efter årets utgång, till kommissionen överlämna det aritmetiska medelvärdet, medianvärdet, den 98:e percentilen samt den högsta koncentration som beräknats utifrån mätningarna av PM_{2,5} under 24 timmar det året. Den 98:e percentilen skall beräknas enligt förfarandet i avsnitt 4 i bilaga I till rådets beslut 97/101/EG om inrättande av ett ömsesidigt utbyte av information och uppgifter från nätverk och enskilda stationer som mäter luftförorening i medlemsstaterna (¹).

3. De åtgärdsplaner för PM₁₀ som har utarbetats enligt artikel 8 i direktiv 96/62/EG och allmänna strategier för att minska koncentrationerna av PM₁₀ skall även syfta till att minska koncentrationerna av PM_{2,5}.

(¹) EGT L 35, 5.2.1997, s. 14.

4. Där de gränsvärden för PM_{10} som avses i avsnitt I i bilaga III överskrids på grund av koncentrationer av PM_{10} i luften som beror på naturfenomen och detta får till följd koncentrationer som avsevärt överskrider normal bakgrunds nivå från naturliga källor, skall medlemsstaterna informera kommissionen i enlighet med artikel 11.1 i direktiv 96/62/EG tillsammans med nödvändiga bevis för att visa att dessa överskridanden beror på naturliga orsaker. I sådana fall skall medlemsstaterna vara skyldiga att genomföra handlingsplaner i enlighet med artikel 8.3 i direktiv 96/62/EG endast när de gränsvärden som avses i avsnitt I i bilaga III överskrids på grund av andra orsaker än naturfenomen.

5. Medlemsstaterna får ange zoner eller tätbebyggelse där de gränsvärden för PM_{10} som avses i avsnitt I i bilaga III överskrids på grund av koncentrationer av PM_{10} i luften som beror på resuspension av partiklar efter sandning av vägar under vintern. Medlemsstaterna skall till kommissionen översända en förteckning över sådana zoner eller sådan tätbebyggelse tillsammans med uppgifter om de PM_{10} -koncentrationer och PM_{10} -källor som förekommer där. När medlemsstaterna underrättar kommissionen i enlighet med artikel 11.1 i direktiv 96/62/EG skall de lämna det nödvändiga underlaget för att visa att eventuella överskridanden beror på sådana resuspenderade partiklar samt att rimliga åtgärder har vidtagits för att sänka koncentrationerna.

I sådana zoner eller sådan tätbebyggelse skall medlemsstaterna vara skyldiga att genomföra handlingsplaner i enlighet med artikel 8.3 i direktiv 96/62/EG endast i de fall då de gränsvärden som avses i avsnitt I i bilaga III överskrids på grund av andra PM_{10} -nivåer än de som härrör från vintersandning av vägar.

Artikel 6

Bly

Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att koncentrationerna av bly i luften vid utvärdering enligt artikel 7 inte överskrider det gränsvärde som anges i avsnitt I i bilaga IV från och med de datum som fastställs i bilagan.

De toleransmarginaler som anges i avsnitt I i bilaga IV skall tillämpas enligt artikel 8 i direktiv 96/62/EG.

Artikel 7

Utvärdering av koncentrationerna

1. De övre och nedre utvärderingströsklarna för svaveldioxid, kvävedioxid och kväveoxider, partiklar och bly, för

de ändamål som anges i artikel 6 i direktiv 96/62/EG, återfinns i avsnitt I i bilaga V.

Klassificeringen av zonerna eller tätbebyggelsen för de ändamål som anges i nämnda artikel 6 bör ses över minst vart femte år enligt förfarandet i avsnitt II i bilaga V. Klassificeringen bör ses över tidigare om det inträffar viktiga förändringar med betydelse för koncentrationerna i luften av svaveldioxid, kvävedioxid eller, där det är tillämpligt, kväveoxider, partiklar eller bly.

2. I bilaga VI återfinns kriterier för fastställandet av lokalisering av provtagningsplatser för mätning av svaveldioxid, kväveoxider, partiklar och bly i luften. I bilaga VII fastställs det lägsta antalet fasta provtagningsplatser för fast mätning av koncentrationer av varje berörd förorening som skall upprättas i de zoner eller tätbebyggelser inom vilka mätning krävs, om fast mätning är den enda källan till uppgifter om koncentrationer i zonen respektive tätbebyggelsen.

3. För zoner och tätbebyggelse där uppgifter från stationer för kontinuerlig mätning kompletteras med uppgifter från andra källor, t.ex. utsläppsinventeringar, indikativa mätmetoder och luftkvalitetsmodellering, skall det antal fasta stationer för mätning som skall upprättas och den rumsliga upplösningen i andra metoder vara tillräckliga för att göra det möjligt att fastställa koncentrationerna av luftföroreningar i enlighet med avsnitt I i bilaga VI, och i avsnitt I i bilaga VIII.

4. För zoner och tätbebyggelse där inga mätningar krävs, får metoder för modellering eller objektiv uppskattning användas.

5. Referensmetoder för att analysera svaveldioxid, kvävedioxid och kväveoxider samt för att ta prover på och analysera bly återfinns i avsnitt I–III i bilaga IX.

Referensmetoden för att ta prover på och mäta PM_{10} återfinns i avsnitt IV i bilaga IX.

Interimsutkastet till referensmetod för att ta prover på och mäta $PM_{2,5}$ återfinns i avsnitt V i bilaga IX.

I avsnitt VI i bilaga IX återfinns referensmetoder för luftkvalitetsmodellering.

6. Medlemsstaterna skall 18 månader efter det att detta direktiv trätt i kraft underrätta kommissionen om de metoder som använts för den preliminära utvärderingen av luftkvaliteten enligt artikel 11.1 d i direktiv 96/62/EG.

7. Ändringar som är nödvändiga för att anpassa bestämmelserna i denna artikel samt i bilagorna V–IX till framsteg på det vetenskapliga och tekniska området skall antas enligt förfarandet i artikel 12 i direktiv 96/62/EG.

*Artikel 8***Information till allmänheten**

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att allmänheten, liksom berörda organisationer, t.ex. miljöorganisationer, konsumentorganisationer, organisationer som företrädar känsliga befolkningsgruppers intressen och övriga relevanta hälso- och sjukvårdsorgan rutinmässigt får tillgång till aktuella upplysningar om koncentrationerna av svaveldioxid, kvävedioxid och kväveoxider, partiklar och bly i luften, med hjälp av till exempel radio och TV, tidningar, informationstavlor eller datanätjänster.

Upplysningarna om koncentrationer i luften av svaveldioxid, kvävedioxid och kväveoxider och partiklar skall uppdateras minst en gång om dagen, och när det gäller timvärdena för svaveldioxid och kvävedioxid skall upplysningarna när så är möjligt uppdateras en gång i timmen. Upplysningar om blykoncentrationer skall uppdateras en gång i kvartalet.

Ett minimikrav är att alla överskridanden av gränsvärden och tröskelvärden för koncentrationerna anges under de genomsnittsperioder som förtecknas i bilagorna I–IV. En kortfattad bedömning beträffande gränsvärden och tröskelvärden skall också tillhandahållas liksom lämplig information om följder för hälsan.

2. När planer eller program görs tillgängliga för allmänheten enligt artikel 8.3 i direktiv 96/62/EG, inbegripet de planer eller program som avses i artiklarna 3.4, 5.4 och 5.5 i detta direktiv, skall medlemsstaterna även göra dem tillgängliga för de organisationer som avses i punkt 1.

3. När det tröskelvärde i bilaga I och bilaga II överskrids, skall det i den information som i enlighet med artikel 10 i direktiv 96/62/EG skall lämnas till allmänheten ingå åtminstone de uppgifter som finns förtecknade i avsnitt III i bilaga I och bilaga II.

4. Information till allmänhet och organisationer enligt punkterna 1 och 3 skall vara tydlig, begriplig och lättillgänglig.

*Artikel 9***Upphävanden och övergångsbestämmelser**

1. Rådets direktiv 80/779/EEG av den 15 juli 1980 om gränsvärden och vägledande värden för luftkvalitet med avseende på svaveldioxid och svävande partiklar ⁽¹⁾ upphör

att gälla från och med den 19 juli 2001 med undantag för följande: Artiklarna 1, 2.1, 3.1, 9, 15 och 16 i direktiv 80/779/EEG samt bilagorna I, III b och IV till detta upphör att gälla med verkan från och med den 1 januari 2005.

2. Rådets direktiv 82/884/EEG av den 3 december 1982 om gränsvärde för bly i luften ⁽²⁾ upphör att gälla från och med den 19 juli 2001 med undantag för följande: Artiklarna 1, 2, 3.1, 7, 12 och 13 i direktiv 82/884/EEG upphör att gälla med verkan från och med den 1 januari 2005.

3. Rådets direktiv 85/203/EEG av den 7 mars 1985 om luftkvalitetsnormer för kvävedioxid ⁽³⁾ upphör att gälla från och med den 19 juli 2001 med undantag för följande: Artiklarna 1.1 första strecksatsen, 1.2, 2 första strecksatsen, 3.1, 5, 9, 15 och 16 i direktiv 85/203/EEG samt bilaga I till detta upphör att gälla med verkan från och med den 1 januari 2010.

4. Från och med den 19 juli 2001 skall medlemsstaterna använda sådana mätstationer och andra metoder för utvärdering av luftkvaliteten som uppfyller kraven i detta direktiv vid utvärdering av koncentrationer i luften av svaveldioxid, kväveoxider och bly i syfte att erhålla uppgifter för att styrka att de följer de gränsvärden som fastställs i direktiv 80/779/EEG, direktiv 82/884/EEG och direktiv 85/203/EEG till dess att de gränsvärden som fastställs i dessa direktiv upphör att gälla.

5. Från och med den 19 juli 2001 får medlemsstaterna använda sådana mätstationer och andra metoder för utvärdering av luftkvaliteten som uppfyller kraven i detta direktiv för PM₁₀ vid utvärdering av koncentrationer av svävande partiklar i syfte att styrka att de följer de gränsvärden som fastställs för den totala mängden svävande partiklar i bilaga IV i direktiv 80/779/EEG, men för att styrka att de följer dessa gränsvärden skall de insamlade uppgifterna multipliceras med 1,2.

6. Varje år och inom nio månader efter varje års slut skall medlemsstaterna, i enlighet med förfarandet i artikel 11 i direktiv 96/62/EG och till dess att de berörda gränsvärdena upphör att gälla, lämna uppgifter till kommissionen om varje överskridande av gränsvärdena i direktiv 80/779/EEG, 82/884/EEG och 85/203/EEG tillsammans med de registrerade värdena, orsakerna till varje registrerat fall samt vilka åtgärder som vidtagits för att undvika varje upprepning.

7. I de zoner där den berörda medlemsstaten anser det nödvändigt att begränsa eller förebygga en förutsebar ökning av föroreningarna genom svaveldioxid, kvävedioxid eller svävande partiklar får den fortsätta att använda de vägledande värdena för skydd av ekosystem i bilaga II till direktiv 80/779/EEG och bilaga II till direktiv 85/203/EEG.

⁽²⁾ EGT L 378, 31.12.1982, s. 15.

⁽³⁾ EGT L 87, 27.3.1985, s. 1.

⁽¹⁾ EGT L 229, 30.8.1980, s. 30.

*Artikel 10***Rapport och översyn**

Kommissionen skall till Europaparlamentet och rådet senast den 31 december 2003 överlämna en rapport som är grundad på erfarenheterna från tillämpningen av detta direktiv, särskilt på resultaten av de senaste vetenskapliga rönerna om effekterna på människors hälsa och på ekosystemen av exponering för svaveldioxid, kvävedioxid och kväveoxider, olika fraktioner av partiklar och bly och på den tekniska utvecklingen, inbegripet framsteg som gjorts beträffande mätmetoder och andra sätt att utvärdera koncentrationer av partiklar i luften samt deposition av partiklar och bly på ytor.

I syfte att bibehålla en hög skyddsnivå för människors hälsa och miljön samt med beaktande av de erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av detta direktiv i medlemsstaterna och i synnerhet de förhållanden, enligt föreskrifterna i bilaga VI, under vilka mätningarna har utförts, kommer denna rapport, när så är lämpligt, att åtföljas av förslag till ändringar av detta direktiv. Kommissionen kommer särskilt att granska gränsvärdena i den andra etappen för PM_{10} i syfte att göra dessa obligatoriska samt överväga om gränsvärdena för den andra etappen och, när så är lämpligt, för den första etappen, skall bekräftas eller modifieras. Kommissionen skall dessutom ägna särskild uppmärksamhet åt att, när så är lämpligt, fastställa gränsvärden för $PM_{2,5}$ eller olika fraktioner av partiklar, och kommissionen skall granska årsgränsvärdet för skydd av människors hälsa beträffande kvävedioxid och lägga fram ett förslag om att bekräfta eller modifiera detta värde. Den skall också granska timgränsvärdet för kvävedioxid mot bakgrund av Världshälsoorganisationens riktlinjer och överväga om gränsvärdet skall bekräftas eller modifieras.

Kommissionen kommer också att överväga, när så är lämpligt, huruvida tröskelvärden, som är förenliga med övriga föroreningar i detta direktiv, för PM_{10} , $PM_{2,5}$ eller särskilda fraktioner av partiklar kan fastställas.

*Artikel 11***Påföljder**

Medlemsstaterna skall besluta om de påföljder som skall tillämpas vid överträdelser av de nationella bestämmelser som antas för tillämpningen av detta direktiv. Dessa

påföljder skall vara effektiva, proportionella och avskräckande.

*Artikel 12***Genomförande**

1. Medlemsstaterna skall senast den 19 juli 2001 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När medlemsstaterna antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

*Artikel 13***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

*Artikel 14***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 22 april 1999.

På rådets vägnar

W. MÜLLER

Ordförande

BILAGA I

GRÄNSVÄRDEN OCH TRÖSKELVÄRDE FÖR SVAVELDIOXID

I. Gränsvärden för svaveldioxid

Gränsvärden skall anges i $\mu\text{g}/\text{m}^3$. Volymen skall standardiseras vid följande temperatur- och tryckförhållanden: 293 °K och 101,3 kPa.

	Genomsnittsgrundandetid	Gränsvärde	Toleransmarginal	Datum då gränsvärdet skall ha uppnåtts
1. Timgränsvärde för skydd för människors hälsa	1 timme	350 $\mu\text{g}/\text{m}^3$. Värdet får inte överskridas mer än 24 gånger per kalenderår	150 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ (43 %) då detta direktiv träder i kraft. Denna marginal skall från den 1 januari 2001 minskas var 12:e månad med samma procenttal varje år för att nå 0 % den 1 januari 2005.	1 januari 2005
2. Dygnsgränsvärde för skydd för människors hälsa	24 timmar	125 $\mu\text{g}/\text{m}^3$. Värdet får inte överskridas mer än 3 gånger per kalenderår	Ingen	1 januari 2005
3. Gränsvärde för skydd för ekosystem	Kalenderår och under vinterperioden (1 oktober – 31 mars)	20 $\mu\text{g}/\text{m}^3$	Ingen	19 juli 2001

II. Tröskelvärde för svaveldioxid

500 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ uppmätt under tre på varandra följande timmar på platser som är representativa för luftkvaliteten inom ett område på minst 100 km² eller för en hel zon eller tätbebyggelse, beroende på vilken som är minst.

III. Minsta mängd uppgifter som skall lämnas till allmänheten då tröskelvärdet för svaveldioxid överskrids

De uppgifter som skall lämnas till allmänheten bör åtminstone omfatta följande:

- Datum, tidpunkt och plats för det inträffande samt orsaken när den är känd.
- Prognoser:
 - Förändringar i koncentrationen (förbättring, stabilisering eller försämring). Orsaken till förväntade förändringar.
 - Berört geografiskt område.
 - Varaktighet.
- Vilken typ av befolkningsgrupp som eventuellt kan vara känslig för det inträffade.
- Vilka försiktighetsåtgärder som den berörda känsliga befolkningsgruppen skall vidta.

BILAGA II

GRÄNSVÄRDEN FÖR KVÄVEDIOXID (NO₂) OCH KVÄVEOXIDER (NO_x) SAMT TRÖSKELVÄRDE FÖR KVÄVEDIOXID

I. Gränsvärden för kvävedioxid och kväveoxid

Gränsvärden skall anges i µg/m³. Volymen skall standardiseras vid följande temperatur- och tryckförhållanden: 293 °K och 101,3 kPa.

	Genomsnittsgrundande tid	Gränsvärde	Toleransmarginal	Datum då gränsvärdet skall ha uppnåtts
1. Timgränsvärde för skydd för människors hälsa	1 timme	200 µg/m ³ NO ₂ . Värdet får inte överskridas mer än 18 gånger per kalenderår	50 % då detta direktiv träder i kraft. Denna marginal skall från den 1 januari 2001 minskas var 12:e månad med samma procenttal varje år för att nå 0 % den 1 januari 2010.	1 januari 2010
2. Årsgränsvärde för skydd för människors hälsa	Kalenderår	40 µg/m ³ NO ₂	50 % då detta direktiv träder i kraft. Denna marginal skall från den 1 januari 2001 minskas var 12:e månad med samma procenttal varje år för att nå 0 % den 1 januari 2010.	1 januari 2010
3. Årsgränsvärde för skydd för växtligheten	Kalenderår	30 µg/m ³ NO _x	Ingen	19 juli 2001

II. Tröskelvärde för kvävedioxid

400 µg/m³ uppmätt under tre på varandra följande timmar på platser som är representativa för luftkvaliteten inom ett område på minst 100 km² eller för en hel zon eller tätbebyggelse, beroende på vilken som är minst.

III. Minsta mängd uppgifter som skall lämnas till allmänheten då tröskelvärdet för kvävedioxid överskrids

De uppgifter som skall lämnas till allmänheten bör åtminstone omfatta följande:

- Datum, tidpunkt och plats för det inträffade samt orsaken när den är känd.
- Prognoser:
 - Förändringar i koncentrationen (förbättring, stabilisering eller försämring). Orsaken till förväntade förändringar.
 - Berört geografiskt område.
 - Varaktighet.
- Vilken typ av befolkningsgrupp som eventuellt kan vara känslig för det inträffade.
- Vilka försiktighetsåtgärder som den berörda känsliga befolkningsgruppen skall vidta.

BILAGA III

GRÄNSVÄRDEN FÖR PARTIKLAR (PM₁₀)

	Genomsnitts- grundandetid	Gränsvärde	Toleransmarginal	Datum då gränsvärdet skall ha uppnåtts
--	------------------------------	------------	------------------	--

ETAPP 1

1. Dygnsgränsvärde för skydd för människors hälsa	24 timmar	50 µg/m ³ PM ₁₀ . Värdet får inte överskridas mer än 35 gångar per år	50 % då detta direktiv träder i kraft. Denna marginal skall från den 1 januari 2001 minskas var 12:e månad med samma procenttal varje år för att nå 0 % den 1 januari 2005.	1 januari 2005
2. Årsgränsvärde för skydd för människors hälsa	Kalenderår	40 µg/m ³ PM ₁₀	20 % då detta direktiv träder i kraft. Denna marginal skall från den 1 januari 2001 minskas var 12:e månad med samma procenttal varje år för att nå 0 % den 1 januari 2005.	1 januari 2005

ETAPP 2⁽¹⁾

1. Dygnsgränsvärde för skydd för människors hälsa	24 timmar	50 µg/m ³ PM ₁₀ . Värdet får inte överskridas mer än 7 gångar per år	Skall härledas ur uppgif- terna och motsvara gräns- värdet under etapp 1.	1 januari 2010
2. Årsgränsvärde för skydd för människors hälsa	Kalenderår	20 µg/m ³ PM ₁₀	50 % den 1 januari 2005. Denna marginal skall minskas var 12:e månad med samma procenttal varje år för att nå 0 % den 1 januari 2010.	1 januari 2010

(¹) Vägledande gränsvärden skall ses över mot bakgrund av ytterligare information om hälso- och miljöeffekter, teknisk genomförbarhet och erfarenheter från tillämpningen i medlemsstaterna av gränsvärdena i etapp 1.

BILAGA IV

GRÄNSVÄRDE FÖR BLY

	Genomsnitts- grundande tid	Gränsvärde	Toleransmarginal	Datum då gränsvärdet skall ha uppnåtts
Årsgränsvärde för skydd för männi- skors hälsa	Kalenderår	0,5 µg/m ³ ⁽¹⁾	100 % då detta direktiv träder i kraft. Denna marginal skall från den 1 januari 2001 minskas var 12:e månad med samma procenttal varje år för att nå 0 % den 1 januari 2005, eller den 1 januari 2010 i o- medelbar närhet av särskilda punktkällor som skall anmälas till kommissionen.	1 januari 2005 eller 1 ja- nuari 2010 i omedelbar närhet av särskilda indust- riella källor som ligger på platser som förorenats av decennier av industriell verksamhet. Dessa källor skall anmälas till kommis- sionen senast den 19 juli 2001 ⁽²⁾ . I sådana fall skall gränsvärdet från den 1 ja- nuari 2005 vara 1,0 µg/m ³ .

⁽¹⁾ Vid den översynsprocess som föreskrivs för detta direktiv i artikel 10 skall man överväga att komplettera eller ersätta gränsvärdet med ett gränsvärde för deposition i omedelbar närhet av punktkällorna.

⁽²⁾ Denna anmälan skall åtföljas av en lämplig motivering. Det område inom vilket högre gränsvärden gäller får inte sträcka sig mer än 1 000 m från sådana särskilda källor.

BILAGA V

FASTSTÄLLANDE AV KRAV FÖR UTVÄRDERING AV KONCENTRATIONER AV SVAVELDIOXID, KVÄVEDIOXID (NO₂) OCH KVÄVEOXIDER (NO_x), PARTIKLAR (PM₁₀) OCH BLY I LUFTEN INOM EN ZON ELLER EN TÄTBEBYGGELSE

I. Övre och nedre utvärderingströsklar

Följande övre och nedre utvärderingströsklar skall tillämpas:

a) SVAVELDIOXID

	Skydd för människors hälsa	Skydd för ekosystem
Övre utvärderingströskel	60 % av dygnsgränsvärdet (75 µg/m ³ , värdet får inte överskridas mer än 3 gånger per kalenderår)	60 % av gränsvärdet för vinterperioden (12 µg/m ³)
Nedre utvärderingströskel	40 % av dygnsgränsvärdet (50 µg/m ³ , värdet får inte överskridas mer än 3 gånger per kalenderår)	40 % av gränsvärdet för vinterperioden (8 µg/m ³)

b) KVÄVEDIOXID OCH KVÄVEOXIDER

	Timgränsvärde för skydd för människors hälsa (NO ₂)	Årsgränsvärde för skydd för människors hälsa (NO ₂)	Årsgränsvärde för skydd för växtligheten (NO _x)
Övre utvärderingströskel	70 % av gränsvärdet (140 µg/m ³ , värdet får inte överskridas mer än 18 gånger per kalenderår)	80 % av gränsvärdet (32 µg/m ³)	80 % av gränsvärdet (24 µg/m ³)
Nedre utvärderingströskel	50 % av gränsvärdet (100 µg/m ³ , värdet får inte överskridas mer än 18 gånger per kalenderår)	65 % av gränsvärdet (26 µg/m ³)	65 % av gränsvärdet (19,5 µg/m ³)

c) PARTIKLAR

De övre och nedre utvärderingströsklarna för PM₁₀ bygger på de vägledande gränsvärdena för den 1 januari 2010.

	Dygnsgenomsnittet	Årsgenomsnittet
Övre utvärderingströskel	60 % av gränsvärdet (30 µg/m ³ , värdet får inte överskridas mer än 7 gånger per kalenderår)	70 % av gränsvärdet (14 µg/m ³)
Nedre utvärderingströskel	40 % av gränsvärdet (20 µg/m ³ , värdet får inte överskridas mer än 7 gånger per kalenderår)	50 % av gränsvärdet (10 µg/m ³)

d) BLY

	Årsgenomsnittet
Övre utvärderingströskel	70 % av gränsvärdet (0,35 µg/m ³)
Nedre utvärderingströskel	50 % av gränsvärdet (0,25 µg/m ³)

II. Fastställande av huruvida de övre och nedre utvärderingströsklarna har överskridits

Huruvida de övre och nedre utvärderingströsklarna har överskridits skall fastställas på grundval av koncentrationerna under de fem föregående åren i de fall då det finns tillräckliga uppgifter tillgängliga. En utvärderingströskel skall anses ha överskridits om det sammanlagda antalet gånger som tröskeln har överskridits under dessa fem år är fler än tre gånger det tillåtna antalet överskridanden per år.

När det inte finns uppgifter tillgängliga för alla fem åren får medlemsstaterna kombinera resultat från korta mätperioder under året och på platser som sannolikt är typiska för den högsta föroreningsnivån med resultat från uppgifter i utsläppsinventeringar och från modellering för att fastställa om de övre och nedre utvärderingströsklarna har överskridits.

BILAGA VI

LOKALISERING AV PROVTAGNINGSPLATSER FÖR MÄTNING AV SVAVELDIOXID, KVÄVEDIOXID OCH KVÄVEOXIDER, PARTIKLAR OCH BLY I LUFTEN

Följande beaktanden gäller för fasta mätningar:

I. Hur provtagningsplatsen skall väljas**a) Skydd för människors hälsa**

Provtagningsplatser med inriktning på skyddet för människors hälsa bör väljas så att de ger

- i) uppgifter om de områden inom en zon och tätbebyggelse som har de högsta koncentrationerna för vilka befolkningen troligtvis är direkt eller indirekt utsatt för under en period som är betydande i förhållande till perioden under vilken gränsvärdenas genomsnitt uppmätts,
- ii) sådana uppgifter om nivåer i andra områden inom en zon och tätbebyggelse som är representativa för den exponering som befolkningen i allmänhet är utsatt för.

Provtagningsplatserna bör generellt sett förläggas så att mätningar inom mycket små mikromiljöer i deras omedelbara närhet undviks. Som riktlinje kan anges att en provtagningsplats bör ligga så att den är representativ för luftkvaliteten i ett omgivande område som omfattar minst 200 m² i trafikmiljö och flera kvadratkilometer vid en plats med urban bakgrund.

Provtagningsplatserna bör, när så är möjligt, också vara representativa för liknande platser som inte ligger i deras omedelbara närhet.

Hänsyn bör tas till behovet att lokalisera provtagningsplatser till öar, där detta är nödvändigt för att skydda människors hälsa.

b) Skydd för ekosystem och växtlighet

Provtagningsplatser med inriktning på att skydda ekosystem eller växtlighet bör ligga minst 20 km från tätbebyggelse eller 5 km från andra bebyggda områden, industriella anläggningar eller en motorväg. Man bör tänka på att en provtagningsplats skall väljas så att den är representativ för luftkvaliteten i ett omgivande område som omfattar minst 1 000 km². Medlemsstaterna får besluta att en provtagningsplats skall ligga närmare eller vara representativ för luftkvaliteten i ett mindre område med hänsyn till de geografiska förhållandena.

Hänsyn skall tas till behovet att bedöma luftkvaliteten på öar.

II. Hur provtagningsutrustningen skall placeras

Följande riktlinjer bör uppfyllas i den utsträckning det är praktiskt genomförbart:

- Flödet runt intagssonden bör vara fritt utan några hinder som påverkar luftflödet i närheten av provtagningsutrustningen (vanligtvis på några meters avstånd från byggnader, balkonger, träd och andra hinder och minst en halv meter från närmaste byggnad om provtagningsplatsen skall vara representativ för luftkvaliteten vid den inre förgårdslinjen).
- I allmänhet bör intaget till provtagningsutrustningen vara placerat mellan 1,5 m (andningszonen) och 4 m ovanför marknivå. Högre lägen (upp till 8 m) kan vara nödvändiga under vissa omständigheter. En högre placering kan även vara lämplig om stationen skall representera ett större område.
- Intagssonden bör inte placeras alltför nära en föroreningskälla för att undvika direkt intag av föroreningar som inte har blandats med luften.
- Provtagningsutrustningens luftutsläpp bör placeras så att återcirkulation av frånluft till intagssonden undviks.

- Placering av provtagningsutrustning för trafikmiljöer
 - när det gäller mätning av alla föroreningar bör provtagningsstället placeras minst 25 m från en större vägkorsning och minst 4 m från mitten på det närmaste körfältet,
 - när det gäller mätning av kvävedioxid bör intaget placeras inom 5 m från trottoarkanten,
 - när det gäller mätning av partiklar och bly bör intaget placeras så att värdena blir representativa för luftkvaliteten vid den inre förgårdslinjen.

Följande faktorer kan också beaktas:

- Störande källor
- Säkerhet
- Tillgänglighet
- Tillgång till elektricitet och telekommunikationer
- Hur synlig platsen är i förhållande till omgivningen
- Allmänhetens och driftspersonalens säkerhet
- Önskvärdheten att samordna de olika föroreningarnas provtagningsplatser
- Planeringskrav

III. Dokumentering och översyn

Förfarandet vid val av plats bör dokumenteras utförligt på klassificeringsstadiet med hjälp av fotografier av omgivningarna med angivelse av kompassriktningen och en detaljerad karta. Valet av platser bör regelbundet ses över och skall även då dokumenteras för att säkerställa att urvalskriterierna har förblivit välgrundade över tid.

BILAGA VII

**KRITERIER FÖR ATT FASTSTÄLLA MINSTA ANTALET PROVTAGNINGSPLATSER FÖR
FASTA MÄTNINGAR AV SVAVELDIOXID (SO₂), KVÄVEDIOXID (NO₂) OCH KVÄVEOXIDER
(NO_x), PARTIKLAR OCH BLY I LUFTEN**

- I. Minsta antal provtagningsplatser för fasta mätningar för att utvärdera om gränsvärden för skydd för människors hälsa och tröskelvärden efterlevs inom zoner och tätbebyggelse där fasta mätningar är den enda informationskällan

a) *Diffusa källor*

Befolkning i tätbebyggelsen eller zonen (tusental)	Om koncentrationerna överskrider den övre utvärderingströskeln	Om de högsta koncentrationerna ligger mellan övre och nedre utvärderingströsklarna	För SO ₂ och NO ₂ , i tätbebyggelse där de högsta koncentrationerna ligger under den nedre utvärderingströskeln
0 – 250	1	1	ej tillämpligt
250 – 499	2	1	1
500 – 749	2	1	1
750 – 999	3	1	1
1 000 – 1 499	4	2	1
1 500 – 1 999	5	2	1
2 000 – 2 749	6	3	2
2 750 – 3 749	7	3	2
3 750 – 4 749	8	4	2
4 750 – 5 999	9	4	2
> 6 000	10	5	3
	För NO ₂ och partiklar: inbegripa åtminstone en urban bakgrunds- station och en station för trafikmiljön		

b) *Punktkällor*

För att utvärdera föroreningar i närheten av punktkällor bör antalet provtagningsplatser för kontinuerliga mätningar beräknas med beaktande av emissionsdensiteter, luftföroreningarnas sannolika spridningsmönster och befolkningens potentiella exponering.

II. Minsta antal provtagningspunkter för fasta mätningar för att utvärdera efterlevnaden av gränsvärden för skydd för ekosystem och växtlighet inom andra zoner än tätbebyggelse

Om de högsta halterna överskrider den övre utvärderingströskeln	Om de högsta halterna ligger mellan övre och nedre utvärderingströskeln
1 station per 20 000 km ²	1 station per 40 000 km ²

Inom områden bör antalet provtagningsplatser bestämmas med hänsyn till det troliga spridningsmönstret för luftföroreningar och ekosystemets eller växtlighetens potentiella exponering.

BILAGA VIII

KVALITETSMÅL FÖR UPPGIFTERNA OCH SAMMANSTÄLLNING AV RESULTATEN FRÅN
UTVÄRDERINGEN AV LUFTKVALITETEN

I. Kvalitetsmål för uppgifterna

Till hjälp för program för kvalitetssäkring har följande mål för uppgifternas kvalitet fastställts för att uppnå den exakthet som erfordras avseende utvärderingsmetoderna och för att uppnå lägsta godtagbara tidstäckning och datafångst vid mätningarna:

	Svaveldioxid, kvävedioxid och kväveoxider	Partiklar och bly
Kontinuerliga mätningar		
Exakthet	15 %	25 %
Lägsta godtagbara datafångst	90 %	90 %
Indikativa mätningar		
Exakthet	25 %	50 %
Lägsta godtagbara datafångst	90 %	90 %
Lägsta godtagbara tidstäckning	14 % (en slumpvis mätning per vecka, jämnt fördelat över året, eller åtta veckor jämnt fördelade över året)	14 % (en slumpvis mätning per vecka, jämnt fördelat över året, eller åtta veckor jämnt fördelade över året)
Modellering		
Exakthet:		
Timgenomsnitt	50 – 60 %	ännu ej fastställt ⁽¹⁾
Dygnsgenomsnitt	50 %	50 %
Årsgenomsnitt	30 %	
Objektiv skattning		
Exakthet	75 %	100 %

(¹) Ändringar som är nödvändiga för att anpassa denna punkt till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen skall antas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 12.2 i direktiv 96/62/EG.

Mätningens exakthet definieras enligt vad som anges i "Guide to the Expression of Uncertainty of Measurements" (ISO 1993) eller i ISO 5725-1 "Accuracy (trueness and precision) of measurement methods and results" (1994). Procentsiffrorna i tabellen avser enskilda mätningar som genomsnitt under den period som gränsvärdet avser för ett 95-procentigt konfidensintervall (systematisk avvikelse + två gånger standardavvikelsen). De kontinuerliga mätningarnas exakthet kan anses gälla inom området för det aktuella gränsvärdet.

Exaktheten för modellering och objektiv skattning definieras som den största tillåtna avvikelsen för uppmätta och beräknade koncentrationer under den period som gränsvärdet avser utan hänsyn till tidpunkten för händelserna.

Kraven på lägsta godtagbara datafångst och tidstäckning innefattar inte förluster av data som uppkommer på grund av regelbunden kalibrering eller normalt underhåll av instrument.

Trots vad som föreskrivits ovan kan medlemsstaterna tillämpa slumpvis mätning i stället för kontinuerlig mätning av partiklar och bly, om de kan visa kommissionen att exaktheten på den 95-procentiga konfidensnivån vad avser kontinuerlig övervakning håller sig inom 10 %. De slumpvisa mätningarna skall fördelas jämnt över året.

II. Resultat från utvärdering av luftkvalitet

Följande uppgifter bör sammanställas för zoner och tätbebyggelse där andra källor än mätning utnyttjas för att komplettera uppgifterna från mätningarna eller där andra källor är det enda hjälpmedlet vid utvärdering av luftkvalitet:

- En beskrivning av den utvärderingsverksamhet som bedrivs.
- Specifika metoder som används med hänvisningar till beskrivningar av metoden.
- Källor till uppgifter och information.
- En beskrivning av resultaten, inklusive osäkerhetsfaktorer och särskilt respektive områdes storlek eller, om det är relevant, den sammanlagda väglängden inom den zon eller tätbebyggelse där halterna överskrider gränsvärdet/värdena, eller om så är fallet, gränsvärden plus tillämpliga toleransmarginaler samt varje område där halterna överskrider den övre eller den nedre utvärderingströskeln.
- För gränsvärden med syftet att skydda människors hälsa anges den befolkning som potentiellt är exponerad för halter som överskrider gränsvärden.

Där så är möjligt bör medlemsstaterna sammanställa kartor som visar fördelningen av halterna inom varje zon och tätbebyggelse.

III. Standardisering

När det gäller svaveldioxid och kväveoxider skall volymen standardiseras till följande normaltillstånd för temperatur och tryck: 293 °K och 101,3 kPa.

BILAGA IX

REFERENSMETODER FÖR UTVÄRDERING AV SVAVELDIOXID, KVÄVEDIOXID OCH KVÄVEOXIDER, PARTIKLAR (PM₁₀ OCH PM_{2,5}) OCH BLY

I. Referensanalysmetod för svaveldioxid

ISO/FDIS 10498 (standard under utarbetande) Luft — Bestämning av svaveldioxid — UV-fluorescensmetoden.

Medlemsstaterna får använda vilken annan metod som helst förutsatt att den berörda medlemsstaten kan visa att den ger likvärdiga resultat som ovannämnda metod.

II. Referensanalysmetod för kvävedioxid och kväveoxider

ISO 7996: 1985 Luft — Bestämning av masskoncentrationer av kväveoxider — Kemiluminiscensmetoden.

Medlemsstaterna får använda vilken annan metod som helst förutsatt att den berörda medlemsstaten kan visa att den ger likvärdiga resultat som ovannämnda metod.

III.A Referensmetod för provtagning avseende bly

Referensmetoden för provtagning avseende bly skall vara den som beskrivs i bilagan till rådets direktiv 82/884/EEG fram till dess att gränsvärdet i bilaga IV till detta direktiv skall börja iakttas; då kommer referensmetoden att vara den som gäller för PM₁₀, enligt vad som närmare anges i avsnitt IV i denna bilaga.

Medlemsstaterna får använda vilken annan metod som helst förutsatt att den berörda medlemsstaten kan visa att den ger likvärdiga resultat som ovannämnda metod.

III.B Referensanalysmetod för bly

ISO 9855: 1993 Luft — Bestämning av blypartikelinnehållet i aerosoler som uppsamlats i filter — Metod: atomabsorptionsspektroskopi.

Medlemsstaterna får använda vilken annan metod som helst förutsatt att den berörda medlemsstaten kan visa att den ger likvärdiga resultat som ovannämnda metod.

IV. Referensmetod för provtagning och mätning av PM₁₀

Den metod som beskrivs i EN 12341 "Air Quality — Field Test Procedure to Demonstrate Reference Equivalence of Sampling Methods for the PM₁₀ fraction of particulate matter". Mätningprincipen utgår ifrån ett filterprov av andelen PM₁₀ i luften och en gravimetrisk bestämning av massan.

Medlemsstaterna får använda vilken annan metod som helst förutsatt att den berörda medlemsstaten kan visa att den ger likvärdiga resultat som ovannämnda metod, eller vilken annan metod som helst om den berörda medlemsstaten kan visa att den uppvisar ett stabilt samband i förhållande till referensmetoden. I så fall skall resultaten från denna metod korrigeras med en lämplig faktor för att ge resultat som är likvärdiga med dem som skulle erhållits med referensmetoden.

Medlemsstaterna skall informera kommissionen om vilken metod som används för provtagning och mätning av PM₁₀. Kommissionen skall snarast genomföra jämförande test av metoder för provtagning och mätning av PM₁₀ för att tillhandahålla denna information inför översynen av bestämmelserna i detta direktiv i enlighet med artikel 10.

V. Preliminära referensmetoder för provtagning och mätning av PM_{2,5}

Kommissionen skall i samråd med den kommitté som avses i artikel 12 i direktiv 96/62/EG utarbeta riktlinjer för en lämplig preliminär referensmetod för provtagning och utvärdering avseende PM_{2,5} senast den 19 juli 2001.

Medlemsstaterna får använda vilken annan metod som helst som de finner lämplig.

Medlemsstaterna skall informera kommissionen om vilken metod som används för provtagning och mätning av PM_{2,5}. Kommissionen skall snarast genomföra jämförande test av metoder för provtagning och mätning av PM_{2,5} för att tillhandahålla denna information inför översynen av bestämmelserna i detta direktiv i enlighet med artikel 10.

VI. Referensmodelleringstekniker

Några referensmodelleringstekniker kan för närvarande inte specificeras. Varje ändring som behövs för att anpassa denna punkt till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen skall antas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 12.2 i direktiv 96/62/EG.

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 26 januari 1999

om ett förfarande enligt artikel 85 i EG-fördraget

(Ärende IV/36.253 – P&O Stena Line)

[delgivet med nr K(1998) 4539]

(Endast den engelska texten är giltig)

(1999/421/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
FATTAT DETTA BESLUT

efter samråd med Rådgivande kommittén för avtal och
dominerande ställning på sjötransportområdet, och

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Euro-
peiska gemenskapen,

av följande skäl:

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 4056/86 av
den 22 december 1986 om detaljerade regler för tillämp-
ning av artiklarna 85 och 86 i fördraget på sjöfarten ⁽¹⁾,
senast ändrad genom Anslutningsakten för Österrike,
Finland och Sverige, särskilt artikel 12.4 i denna,

I. FAKTA

med beaktande av offentliggörandet ⁽²⁾ av ett sammandrag
av ansökan i enlighet med artikel 12.2 i förordning (EEG)
nr 4056/86,

1. Ansökan

med beaktande av kommissionens meddelande till
parterna av den 10 juni 1997 om att det på det sätt som
avses i artikel 12.3 i förordning (EEG) nr 4056/86 råder
betydande osäkerhet om tillämpligheten av artikel 85.3 på
avtalet i fråga,

med beaktande av offentliggörandet ⁽³⁾ av ett sammandrag
av avtalet i enlighet med artikel 23.3 i förordning (EEG)
nr 4056/86,

(1) Den 31 oktober 1996 lämnade The Peninsular and
Oriental Steam Navigation Company (P&O) och
Stena Line Limited (Stena) i enlighet med artikel
12.1 i förordning (EEG) nr 4056/86 in en ansökan
till kommissionen om ett icke-ingripandebesked
enligt artikel 85.1 i fördraget eller, alternativt, ett
undantag enligt artikel 85.3 beträffande ett före-
slaget samriskföretag till vilket parterna skulle över-
föra sina respektive färjeverksamheter i det franska
Short Sea-området och Belgiska sundet.

(2) Den 10 december 1996 lämnade SeaFrance SA
(SeaFrance) in ett klagomål till kommissionen med
avseende på förslaget att bilda ett samriskföretag.

⁽¹⁾ EGT L 378, 31.12.1986, s. 4.

⁽²⁾ EGT C 80, 13.3.1997, s. 3.

⁽³⁾ EGT C 39, 6.2.1998, s. 21.

(3) Den 13 mars 1997 offentliggjorde kommissionen enligt artikel 12.2 i förordning (EEG) nr 4056/86 ett sammandrag av ansökan i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* och uppmanade berörda tredje parter att inom 30 dagar inkomma med synpunkter⁽⁴⁾. Synpunkter inkom från många olika håll, däribland konkurrenter, kunder, branschorganisationer, lokala myndigheter, offentliga företrädare, privatpersoner och en medlemsstat.

(4) Den 10 juni 1997, före utgången av den tidsfrist på 90 dagar som anges i artikel 12.3 i förordning (EEG) nr 4056/86, underrättade kommissionen parterna om att det i den artikelns mening fanns allvarliga tvivel om huruvida artikel 85.3 i fördraget var tillämplig på avtalet i fråga.

(5) Den 6 februari 1998 offentliggjorde kommissionen i enlighet med artikel 23.3 i förordning (EEG) nr 4056/86 ett tillkännagivande om sin avsikt att bevilja ett undantag för avtalet⁽⁵⁾.

2. Parterna och klaganden

(6) P&O är noterat på Londons Fondbörs och är moderbolag i en diversifierad koncern, vars intressen omfattar ro-ro-färjor (roll-on/roll-off), djuphavscontainer- och bulksjöfart, kryssningsfartyg, europeiska transporter, internationell hamnförvaltning, organisering av utställningar, byggen-treprenad för kommersiell egendom samt byggen-treprenad och försäljning av privatbostäder. Inom ro-ro-verksamheten drivs färjetrafik för passagerare och frakt mellan Storbritannien och europeiska fastlandet och Irland.

(7) Stena driver färjetrafik mellan Storbritannien och europeiska fastlandet och Irland. Företaget ingår i koncernen Stena Line AB, som driver färjetrafik i nordvästra Europa, inbegripet linjer i Skandinavien och från Hoek van Holland till Harwich. Stena Line AB är noterat på Stockholms Fondbörs och ingår i Stenasfären, vars intressen omfattar färjor, off shore-anläggningar för olje- och gasindustrin, rederiverksamhet, borrning, fastigheter, finans och metaller.

(8) P&O och Stena betecknas "parterna".

(9) Den klagande, SeaFrance driver färjetrafik på linjen Dover-Calais. SeaFrance ägs av det franska järnvägsbolaget SNCF.

3. Avtalet

(10) Parterna har enats om att sammanföra P&O:s och Stenas respektive färjeverksamheter i det franska Short Sea-området och Belgiska sundet i ett samriskföretag kallat P&O Stena Line. P&O drev tidigare blandad passagerar- och frakttfärd mellan Dover och Calais i det franska Short Sea-området och renodlad frakttfärd mellan Dover och Zeebrugge i Belgiska sundet. Stena drev tidigare blandad passagerar- och frakttfärd mellan Dover och Calais samt Newhaven och Dieppe i det franska Short Sea-området.

(11) Samriskföretaget etableras med hjälp av det bolag inom P&O som tidigare drev koncernens färjetrafik i det franska Short Sea-området och Belgiska sundet, nämligen P&O European Ferries (Dover) Limited. Stena har överfört samtliga tillgångar och skulder som avser bolagets linjer Dover—Calais och Newhaven—Dieppe till samriskföretaget. Företagets aktiekapital ägs till 60 % av P&O och till 40 % av Stena, men parterna har lika rösträtt. P&O och Stena har också lika representation och rösträtt i samriskföretagets styrelse.

(12) Ursprungligen hade parterna beräknat att värdet av P&O Stena Lines tillgångar skulle uppgå till runt 410 miljoner pund sterling varav runt 100 miljoner pund sterling skulle finansieras genom aktiekapital och resten genom lån med säkerhet i fartyg samt lån garanterade av P&O. Parterna underrättade senare kommissionen om att P&O Stena Lines tillgångar skulle komma att ha ett värde på runt [...] miljoner pund sterling⁽⁶⁾, vilka skulle finansieras genom en kombination av aktiekapital, ägarlån samt banklån med säkerhet i tillgångar. När verksamheten inleddes omfattade tillgångarna bl.a. sammanlagt 14 fartyg: fem kombifärjor (för blandad passagerar- och frakttfärd) och tre renodlade fraktfärjor som tidigare tillhörde P&O, samt fem kombifärjor och en höghastighetskataran som tidigare tillhörde Stena.

⁽⁴⁾ Se fotnot 2.

⁽⁵⁾ Se fotnot 3.

⁽⁶⁾ I texten till detta beslut som är avsett att publiceras har viss information utelämnats av sekretesskäl.

- (13) Enligt den ursprungliga idén skulle det nya samriskföretaget ha sex kombifärjor och driva reguljär trafik mellan Dover och Calais med avgång var 45:e minut. Tre kombifärjor skulle tas ur trafik. Samriskföretaget skulle fortsätta att driva P&O:s renodlade frakttrafik på linjen Dover—Zeebrugge med tre färjor samt Stenas trafik på linjen Newhaven—Dieppe med en höghastighetskataran och en kombifärja.
- (14) Samriskföretaget inledde sin verksamhet den 10 mars 1998. P&O Stena Line underrättade därefter kommissionen om att man avsåg att sätta en sjunde kombifärja, *Pride of Bruges*, i trafik på linjen Dover—Calais under sommarsäsongen 1998 (maj till september) och eventuellt längre. P&O Stena Line har också underrättat kommissionen om att man den 16 oktober 1998 tog höghastighetskataranen ur trafik på linjen Newhaven—Dieppe för renovering och att den därefter inte sattes i trafik på den linjen igen, utan lämnades tillbaka till ägarna den 30 oktober 1998. Företaget förhandlar för närvarande med sina anställda om hur det ska bli med trafiken på den linjen.
- (15) Parterna beräknade att samriskföretaget skulle innebära en kostnadsbesparing på 75 miljoner pund sterling på grund av lägre fartygskostnader och fasta kostnader (hamnkostnader, administration och marknadsföring). I den siffran ingick förväntade besparingar till följd av att Stenas höghastighetskataran *Pegasus* skulle tas ur trafik på linjen Newhaven—Dieppe, och att Stenas färja *Antrim* på linjen Newhaven—Dieppe skulle ersättas med P&O:s färja *Pride of Bruges*. Stena tog emellertid *Pegasus* ur trafik på linjen Newhaven—Dieppe i oktober 1996, långt innan samriskföretaget genomfördes. Dessutom tog inte samriskföretaget *Cambria* ur trafik som planerat, utan disponerade om färjan från linjen Dover—Calais till linjen Newhaven—Dieppe, eftersom *Pride of Bruges* behölls på linjen Dover—Calais. Med utgångspunkt i parternas siffror för kostnaderna för de fartygen, kan de kostnadsbesparingar samriskföretaget medför uppskattas till [...] miljoner pund sterling.
- (16) Enligt avtalet åtar sig P&O och Stena att inte vara direkt eller indirekt involverade (annat än genom samriskföretaget) i tillhandahållandet av färjetrafik som anlöper hamnar på den engelska kusten mellan (och inkluderande) Newhaven och (men exkluderande) Harwich eller på den europeiska fastlandskusten mellan (och inkluderande) Dieppe och (men exkluderande) Zeebrugge. Samriskföretagets aktiviteter begränsas till att tillhandahålla färje- trafik på linjerna Dover—Calais, Dover—Zeebrugge och Newhaven—Dieppe.
- (17) Parterna driver ytterligare färjetrafik som inte har överförts på samriskföretaget.
- (18) P&O driver följande trafik:
- a) På Nordsjön driver P&O:s dotterbolag P&O North Sea Ferries blandad passagerar- och frakttrafik på linjerna Hull—Zeebrugge och Hull—Rotterdam, samt renodlad frakttrafik på linjerna Teesport—Zeebrugge och Teesport—Rotterdam. P&O European Ferries drev tidigare renodlad frakttrafik på linjerna Felixstowe—Zeebrugge och Felixstowe—Rotterdam. Denna trafik drivs nu av P&O North Sea Ferries.
 - b) På Västra kanalen driver P&O European Ferries blandad passagerar- och frakttrafik mellan Portsmouth och Le Havre, samt Cherbourg och Bilbao.
 - c) På Irländska sjön driver P&O European Ferries blandad passagerar- och frakttrafik i den norra korridoren. P&O:s dotterbolag Pandoro driver renodlad frakttrafik i de norra och mellersta korridorerna.
- (19) Stena driver följande trafik:
- a) På Nordsjön driver Stena Line BV (ingår i koncernen Stena Line AB) passagerar- och frakttrafik på linjen Harwich—Hoek van Holland.
 - b) På Irländska sjön driver Stena blandad passagerar- och frakttrafik i alla tre korridorerna, samt främst frakttrafik på linjen Holyhead—Dublin i den mellersta korridoren.
- Stena har ingen trafik på Västra kanalen. Fram till 1996 drev man trafik på linjen Southampton—Cherbourg.
- #### 4. Relevanta marknader
- (20) I detta avsnitt beaktas följande två relevanta marknader som samriskföretaget är verksamt på:
- a) Marknaden för befordran av privatresenärer (passagerare och personbilar) på Short Sea-linjerna, dvs. linjerna över det franska Short Sea-området (mellan Dover, Folkestone, Ramsgate, Newhaven och Calais, Dieppe, Boulogne, Dunkirk; samt tunneln under Engelska kanalen) och till Belgien (Ramsgate—Ostende).

- b) Marknaden för transport av enhetsgods (sjötransport och kombinerad dörr-till-dörrtransport) mellan England och det europeiska fastlandet (linjer över Västra kanalen, Short Sea och Nordsjön).

- (21) I avsnitt 6 behandlas de linjer för befordran av privatresenärer över Västra kanalen, Nordsjön och Irländska sjön, där det planerade samriskföretaget inte kommer att vara verksamt, men där parterna (liksom på fraktmarknaden England – kontinenten) kommer att erbjuda egna, oberoende tjänster.

4.1 Affärsresenärer

- (22) I besluten Night Services⁽⁷⁾ och Eurotunnel⁽⁸⁾ konstaterade kommissionen att det finns skilda marknader för befordran av privatresenärer och affärsresenärer, eftersom de två grupperna har olika krav. En affärsresenär sätter värde på snabbhet, bekvämlighet och turtäthet, medan privatresenären lägger större vikt vid priset. Affärsresenärer och privatresenärer kan därför anses utgöra avskilda marknader.

- (23) De flesta affärsresenärer som vill resa mellan England och kontinenten kan väntas använda reguljära flygförbindelser eller höghastighetståg (Eurostar och anslutande tågförbindelser) eftersom dessa transportmedel är snabbare och bekvämare än färjeförbindelserna eller Le Shuttle (pendeltrafik för bilar och lastbilar genom tunneln under Engelska kanalen). För affärsresenärer är Eurostar och flygförbindelser tjänster som är utbytbara med färjeförbindelser och Le Shuttle. I den mån affärsresenärer använder färjeförbindelserna eller Le Shuttle, innebär förekomsten av konkurrerande järnvägs- och flygförbindelser att samriskföretaget och Le Shuttle (även om de inte konkurrerade med varandra) skulle möta effektiv konkurrens om affärsresenärerna. Därför kan bedömningen av det föreslagna samriskföretaget begränsas till att gälla privatresenärer.

⁽⁷⁾ Kommissionens beslut 94/663/EG (EGT L 259, 7.10.1994, s. 20), punkterna 20–27.

⁽⁸⁾ Kommissionens beslut 94/894/EG (EGT L 354, 31.12.1994, s. 66), punkterna 64–66.

4.2 Privatresenärer

4.2.1 Le Shuttle och färjeförbindelserna är utbytbara med varandra

- (24) Klaganden, SeaFrance, ifrågasätter i vilken grad sjötransporter är utbytbara med Eurotunnels tjänster. Företaget hävdar att eftersom de två transportmedlen är så olika, kan man vänta sig en snabb segmentering av efterfrågan i två grupper där den ena systematiskt föredrar tunneln på grund av dess egenskaper, och den andra föredrar sjötransport. Denna segmentering kommer enligt SeaFrance att ske när alla som vill har provat tunneln.

- (25) Det finns emellertid material som pekar på att både färjornas och Eurotunnels andelar kommer att variera beroende på det relativa prisläget. Mellan februari och maj 1996 föll Eurotunnels andel av marknaden för fordonsbefordran över det franska Short Sea-området kontinuerligt från 41 % i februari till 35 % i maj. Eurotunnel sänkte sina broschyrpriser med verkan från och med juni 1996, och dess marknadsandel steg under de följande månaderna fram till tunnelbranden i november 1996 från 36 % i juni till 46 % i oktober.

- (26) Även om det skulle finnas passagerarkategorier som antingen endast tar färjan eller endast tar tunneln, kommer dessa aldrig att kunna utgöra skilda marknader, eftersom företagen inte har möjlighet att identifiera deras preferenser och ta ut högre priser.

4.2.2 Eurostar är inget alternativ till färjeförbindelserna

- (27) Parterna anser att den direkta järnvägsförbindelse mellan städer som Eurostar tillhandahåller påverkar färjemarknadens sektor för befordran av privatresenärer med eller utan fordon. Parterna tvivlar emellertid på att det vid bedömningen av samriskföretaget skulle vara meningsfullt att skilja på passagerare med eller utan fordon.

- (28) Fotgängare (dvs. passagerare som inte kommer ombord på färjan i buss eller personbil) utgjorde 13 % respektive 17 % av P&O:s och Stenas passagerare 1996 (januari till och med oktober). Antalen

var 990 000 respektive 720 000. Som en jämförelse kan nämnas att P&O och Stena befordrade 3,1 miljoner respektive 1,4 miljoner busspassagerare, och att färjeoperatörerna i det franska Short Sea-området och Le Shuttle tillsammans befordrade 25,3 miljoner passagerare under den perioden. Eurostar transporterade 4,9 miljoner passagerare under hela år 1996.

- (29) Det är uppenbart att Eurostar inte kommer att vara ett alternativ för vissa kategorier av färje- och Le Shuttle-passagerare, exempelvis de som reser för att handla skattefria varor och beskattade varor som är billigare i Frankrike (oavsett om de tar färjan som fotgängare, med personbil eller med buss). Eurostar erbjuder inte försäljning av skattefria varor och Eurostars tjänster är inte heller lika praktiska för dagsturer till detaljister i Frankrike.

- (30) Eurostar konkurrerar främst med flygbolagen. Under 1996 var det fler passagerare som reste med Eurostar på linjerna London–Paris och London–Bryssel sammanlagt än som reste med flyg (18 % färre passagerare flög mellan London och Paris under de tio första månaderna 1996 jämfört med samma period 1995). De privatresenärer som reser från centrum till centrum på sträckorna London–Paris eller London–Bryssel och som anser Eurostar vara ett alternativ till färjorna och Le Shuttle, skulle förmodligen ha valt flyget i stället för färjorna eller Le Shuttle om Eurostarförbindelsen inte hade funnits. Situationen kan vara annorlunda för en prismedveten privatresenär, som skulle kunna tänka sig en reguljär bussresa (som använder färjorna eller Le Shuttle) som ett alternativ till Eurostar. Operatörer av reguljär buss trafik är den av färjeföretagens och Le Shuttles kundkategorier om vilken priskonkurrensen kan väntas vara intensivare, på grund av bussoperatörernas köpkraft och den bristande öppenheten på marknaden.

- (31) Det är sålunda endast en begränsad del av privatresenärerna som faktiskt ser Eurostar som ett alternativ till färjorna eller Le Shuttle. För de flesta kunder är tjänsterna inte utbytbara i tillräckligt hög grad för att Eurostar skall kunna anses tillhöra samma relevanta marknad som färjorna och Le Shuttle.

4.2.3 Geografiska aspekter

- (32) Med hänsyn till antalet överfarter över det franska Short Sea-området, turtätheten, snabbheten och priserna kan linjerna över Västra kanalen inte anses vara utbytbara med Nordsjölinjerna. Den kortare restid som höghastighetsfärjorna erbjuder på linjerna

Newhaven–Dieppe och Ramsgate–Ostende innebär att de tjänsterna i hög grad konkurrerar med tjänsterna på linjerna Dover–Calais och Folkestone–Calais och bör ingå i den relevanta Short Sea-marknaden.

- (33) Överfarten över Short Sea tar 35 minuter med Le Shuttle eller Hoverspeed svävare, 50–55 minuter med Hoverspeed höghastighetsfärja till Frankrike, 75–90 minuter med vanlig färja på linjen Dover–Calais, 100 minuter med höghastighetsfärja på linjen Ramsgate–Ostende, 125 minuter med höghastighetsfärja på linjen Dover–Ostende och 135 minuter med höghastighetsfärja på linjen Newhaven–Dieppe. De korta restiderna gör att dessa linjer särskilt föredras av de passagerare som huvudsakligen reser för att köpa skattefria varor och beskattade varor som är billigare i Frankrike.

- (34) Jämförelse av restiderna på andra linjer:

Harwich – Hoek van Holland Stena HSS (High Speed Sea Service)	3 tim 40 min
Poole – Cherbourg	4½ tim
Portsmouth – Cherbourg	5 tim (7–8 tim med nattfärja) (2 tim 25 min med höghastighetsfärja)
Portsmouth – Le Havre	5½ tim (7½–8 tim med nattfärja)
Portsmouth – Caen	6 tim
Hull – Zeebrugge	13–15 tim (med nattfärja)

- (35) Hamnarna i det franska Short Sea-området, särskilt Dover, Folkestone och Calais, har goda motorvägsförbindelser. Det är också i det franska Short Sea-området som det största urvalet av olika tjänster finns (vanlig färja, höghastighetsfärja och tunnel), och turtätheten är betydligt högre där än på linjerna över Nordsjön och Västra kanalen. Den höga turtätheten innebär att passagerarna allt oftare reser utan att ha förhandsbokat ("turn up and go").

- (36) Dessa egenskaper har gjort att Short Sea-linjerna dragit till sig kunder. Priserna i Short Sea-området skulle behöva stiga avsevärt innan kunderna skulle börja gå över till andra linjer över Västra kanalen eller Nordsjön. Vissa kundkategorier (såsom dagsresenärer) skulle förmodligen snarare reagera med att inte resa alls, än med att gå över till de andra linjerna.

4.3 Fraktmarknaden

- (37) Parterna driver frakttrafik med ro-ro-färjor. Ro-ro-tjänster konkurrerar med andra sätt att transportera enhetsgods⁽⁹⁾. Enhetsgods (i motsats till bulkvara) lagras inför transporten på något av ett flertal standardiserade sätt, däribland i lastbilar med förare, i trailers utan förare och i containrar. Enhetsgods kan befordras med ro-ro-fartyg och lo-lo-fartyg (lift-on/lift-off), samt via tunneln under Engelska kanalen med Le Shuttles frakttjänster och med godståg.
- (38) Frakttjänster i Short Sea-området konkurrerar med andra anglo-kontinentala frakttjänster, dvs. tjänster mellan England och det europeiska fastlandet (linjer över Västra kanalen, Short Sea-området och Nordsjön)⁽¹⁰⁾.

II. RÄTTSLIG BEDÖMNING

5. Artikel 85.1 i fördraget

- (39) Bildandet av samriskföretaget utgör en konkurrensbegränsning på det sätt som avses i artikel 85.1, eftersom parterna var faktiska konkurrenter på de relevanta marknader där samriskföretaget är verksamt.
- (40) Konkurrensbegränsningen är väsentlig. Parterna har tillsammans en stor andel av marknaden (även om deras gemensamma marknadsandel i Short Sea-området minskade när Eurotunnel gick in på marknaden). Samriskföretaget fyller en självständig ekonomisk enhets samtliga funktioner och är verksam på samma marknad för fraktbefordran som sina moderbolag samt på en marknad för passagerarbefordran som är närbesläktad med de marknader moderbolagen är verksamma på.
- (41) Bildandet av samriskföretaget påverkar handeln mellan medlemsstaterna på grund av parternas betydelse på marknaden för befordran av privatresenärer i Short Sea-området och på marknaden för

fraktbefordran mellan England och det europeiska fastlandet⁽¹¹⁾

6. Ingen påverkan på parternas övriga verksamheter

- (42) Kommissionen har dragit slutsatsen att risken för att parternas samarbete inom ramen för samriskföretaget påverkar de tjänster för privatresenärer som parterna driver självständigt på Nordsjön, Västra kanalen och Irländska sjön eller de frakttjänster parterna driver självständigt på den anglo-kontinentala fraktmarknaden inte ger upphov till några konkurrensbegränsningar av de slag som avses i artikel 85.1.

6.1 Befordran av privatresenärer över Nordsjön

6.1.1 Marknaden

- (43) År 1997 transporterades 470 000 passagerarfordon och 2,32 miljoner passagerare över Nordsjön. Tjänsterna över Nordsjön omfattar tjänster på linjer mellan hamnar på Englands östkust och hamnar i Belgien och Nederländerna. Tjänsterna till Hamburg och Esbjerg (som drivs av Scandinavian Seaways) anses inte tillhöra samma marknad. Det är förmodligen bara ett fåtal av de privatresenärer som reser med P&O och Stena till Belgien och Nederländerna som skulle se det som ett alternativ att resa till Hamburg och Esbjerg.
- (44) De priser operatörerna av nordsjölinjer kan ta ut begränsas av det rådande prisläget i Short Sea-området. Det framgår tydligt av de uppgifter parterna lämnat att priserna på Nordsjön mellan 1994 och 1996 låg mycket nära priserna i Short Sea-området. Marknadsundersökningar visar också att passagerare som rest till och från nordsjölinjernas traditionella upptagningsområden under senare år har gått över till linjer över Short Sea. Det omvända förhållandet gäller emellertid inte, vilket tyder på att utbytbarheten är ensidig. Detta innebär att nordsjölinjerna påverkas av linjerna i Short Sea-området, men inte tvärtom. Tjänsterna för befordran av privatresenärer på linjerna över Nordsjön bör därför anses tillhöra en relevant marknad bestående av linjerna över Nordsjön och Short Sea-området.

⁽⁹⁾ Se kommissionens beslut 97/84/EG, Ferry Operators — Currency Surcharges (EGT L 26, 29.1.1997, s. 23), punkt 5.

⁽¹⁰⁾ Se fotnot 9. I det beslutet ansåg kommissionen att fraktmarknadens relevanta geografiska räckvidd var begränsad till tjänster mellan England och Frankrike, Belgien och Nederländerna.

⁽¹¹⁾ Se sjätte skälet i förordning (EEG) nr 4056/86 där den effekt som konkurrensbegränsande åtgärder inom den internationella sjöfarten kan ha på gemenskapens hamnar beskrivs.

- (45) På Nordsjön trafikerar P&O North Sea Ferries linjerna Hull—Zeebrugge och Hull—Rotterdam. Stena Line trafikerar linjen Harwich—Hoek van Holland, på vilken man 1997 införde HSS höghastighetsfärjor. Scandinavian Seaways driver linjen Newcastle—Ijmuiden (Amsterdam). Olau och sedan Eurolink trafikerade fram till 1996 linjen Sheerness—Vlissingen, och P&O European Ferries linje Felixstowe—Zeebrugge tog passagerarfordon fram till 1996. Marknadsandelarna för befordran av passagerarfordon över Nordsjön fördelar sig på följande sätt:

Tabell 1: Befordran av passagerarfordon över Nordsjön och Short Sea-området

	1997 (tusen PE) ⁽¹⁾	1997 (%)
P&O (Nordsjön)	226	3,15
Stena (Nordsjön)	205	2,86
Scandinavian Seaways (Nordsjön)	35	0,49
Eurotunnel	2 384	33,27
P&O (Short Sea-området)	1 738	24,25
Stena (Short Sea-området)	1 173	16,37
SeaFrance	580	8,09
Hoverspeed	528	7,37
Holyman Sally (Ramsgate/Dunkirk)	49	0,68
Holyman Sally (Ramsgate/Ostende)	248	3,46
Totalt	7 166	99,99

Källa: Parterna.

⁽¹⁾ Personbilsenheter.

6.1.2 Bedömning

- (46) Varje försök från parternas sida att samordna sitt beteende på Nordsjön kommer att störas av konkurrens från Short Sea-området. Därför kan inte slutsatsen dras att parterna efter bildandet av samriskföretaget förmodligen kommer att handla annorlunda än innan samriskföretaget bildades och på ett sätt som medför en väsentlig begränsning av konkurrensen mellan dessa moderbolag. Parternas samarbete i Short Sea-området kommer därför sannolikt inte att påverka deras aktivitet på Nordsjön.

6.2 Befordran av privatresenärer över Västra kanalen

6.2.1 Marknaden

- (47) År 1997 transporterades 1,1 miljoner passagerarfordon och 4,22 miljoner passagerare över Västra kanalen. Tjänsterna över Västra kanalen omfattar linjer väster om Short Sea-området mellan hamnar på Englands sydkust och hamnar på Frankrikes norra kust.
- (48) Liksom i fråga om Nordsjön finns det tecken på att de priser som operatörerna på linjerna över Västra kanalen kan ta ut begränsas av det rådande prisläget inom Short Sea-området, men inte tvärtom. Tjänster för befordran av privatresenärer över Västra kanalen bör därför anses tillhöra en relevant marknad bestående av linjerna över Västra kanalen och Short Sea-området.
- (49) Det är endast P&O European Ferries och Brittany Ferries som trafikerar linjerna i Västra kanalen. Fram till 1996 trafikerade Stena Line linjen Southampton—Cherbourg. Sedan dess har företaget övervägt att sätta en höghastighetsfärja i trafik på linjen. Marknadsandelarna för befordran av passagerarfordon över Västra kanalen fördelar sig på följande sätt:

Tabell 2: Befordran av passagerarfordon över Västra kanalen och Short Sea-området

	1997 (tusen PE)	1997 (%)
Brittany Ferries (Västra kanalen)	702	8,95
P&O (Västra kanalen)	440	5,61
Eurotunnel	2 384	30,4
P&O (Short Sea-området)	1 738	22,16
Stena (Short Sea-området)	1 173	14,96
SeaFrance	580	7,4
Hoverspeed	528	6,73
Holyman Sally (Ramsgate/Dunkirk)	49	0,62
Holyman Sally (Ramsgate/Ostende)	248	3,16
Totalt	7 842	99,99

Källa: Parterna.

6.2.2 Bedömning

- (50) När det gäller Västra kanalen hävdar parterna att det inte kan förekomma någon samordning mellan P&O:s och Stenas verksamheter, eftersom Stena inte längre trafikerar de linjerna. Stena bör emellertid betraktas som en potentiell konkurrent eftersom företaget har övervägt (och kan väntas göra det igen) att på nytt gå in och trafikera linjen Southampton – Cherbourg med en höghastighetsfärja.
- (51) Samma överväganden är emellertid tillämpliga på Västra kanalen som på Nordsjön. Varje försök från parternas sida att samordna sitt beteende på Västra kanalen kommer att störas av konkurrens från Short Sea-området. Parternas samarbete i Short Sea-området kommer därför sannolikt inte att påverka deras faktiska eller potentiella aktivitet på Västra kanalen.

6.3 Befordran av privatresenärer över Irländska sjön

6.3.1 Marknaden

- (52) Irländska sjön kan delas in i tre relevanta marknader för befordran av privatresenärer, nämligen norra, mellersta och södra korridoren ⁽¹²⁾. År 1997 transporterades i de tre korridorerna 590 000, 460 000 respektive 380 000 passagerarfordon och 2,7 miljoner, 2,8 miljoner respektive 1,5 miljoner passagerare. Marknadsandelarna i de tre korridorerna är följande:

Tabell 3: Befordran av passagerarfordon över Irländska sjön, norra korridoren, marknadsandelar (%)

	Trafikerade linjer	1995	1996	1997
Stena	Belfast – Stranraer	52	47	46
P&O	Larne – Cairnryan	28	33	30
Sea Containers (SeaCat Scotland)	Belfast – Stranraer	18	18	21
Norse Irish Ferries	Belfast – Liverpool	2	2	3

Källa: P&O (för 1997 Passenger Shipping Association).

⁽¹²⁾ Se kommissionens beslut 94/19/EG, Sea containers mot Stena Sealink (EGT L 15, 18.1.1994, s. 8), punkterna 11 och 13.

Tabell 4: Befordran av passagerarfordon över Irländska sjön, mellersta korridoren, marknadsandelar (%)

	Trafikerade linjer	1995	1996	1997
Stena	Dublin – Holyhead Dun Laoghaire – Holyhead	68	68	64
Irish Ferries	Dublin – Holyhead	32	32	31
Sea Containers (Isle of Man Steam Packet Company)	Dublin – Liverpool	—	—	5

Källa: P&O (för 1997 Passenger Shipping Association).

Tabell 5: Befordran av passagerarfordon över Irländska sjön, södra korridoren, marknadsandelar (%)

	Trafikerade linjer	1995	1996	1997
Stena	Rosslare – Fishguard	60	52	45
Irish Ferries	Rosslare – Pembroke	25	27	42
Swansea Cork Ferries	Cork – Swansea	15	17	13

Källa: P&O (för 1997 Passenger Shipping Association).

- (53) Stena driver blandad frakt- och passagerartrafik i samtliga tre korridorer (samt främst frakttrafik på linjen Holyhead – Dublin i den mellersta korridoren). P&O driver renodlad passagerartrafik i den norra korridoren (dessutom driver P&O:s dotterbolag Pandoro renodlad frakttrafik i de norra och mellersta korridorerna).
- (54) De färjeoperatörer som är verksamma på Irländska sjön erbjuder kombinerad land- och sjötransport från Irland till det europeiska fastlandet genom att kombinera en överfart med deras tjänster över Irländska sjön med en överfart på en linje mellan Storbritannien och kontinenten. Andelen kombinerad land- och sjötransport som utförs av de större operatörerna på Irländska sjön tillsammans med deras partner för sträckan mellan Storbritannien och fastlandet är följande:

Tabell 6: Kombinerad land- och sjötransport, sträckan över Irländska sjön

Kombinerad landsjötransport 1997 (%)			Operatör Storbritannien/kontinenten, passagerare
	Passagerare	Frakt	
Stena	[...]	[...]	Stena, Brittany Ferries
P&O	[...]	[...]	P&O, Scandinavian Seaways
Sea Containers	0,4	ej tillämpligt	Hoverspeed, Scandinavian Seaways
Irish Ferries	[...]	[...]	Eurotunnel, P&O, Scandinavian Seaways
Swansea Cork	7,4	13,6	P&O, Hoverspeed, Sally, Brittany Ferries

Källa: Operatörerna och deras broschyrer. Siffrorna för Swansea Cork avser januari – juni 1997. Stenas siffror avser södra och mellersta korridorerna.

- (55) Biljetter för kombinerad land- och sjötransport står åtminstone på de mellersta och södra korridorerna för en betydande, om än låg, andel av passagerartrafiken över Irländska sjön, medan andelen är högre för frakt. Biljetter för kombinerad land- och sjötransport utgör endast en liten andel (<1 %) av passagerartrafiken över Short Sea.

6.3.2 Bedömning

- (56) Den enda korridor i vilken båda parterna erbjuder passagerartrafik är den norra korridoren. Nästan all passagerartrafik som bedrivs i den norra korridoren är inrikes trafik inom Förenade kungariket.

Tabell 7: Andelen passagerare från Irland i Irländska sjöns norra korridor

	(%)	Antal
Stena	[< 5]	[< 60 000]
Sea Containers	2	

Källa: Stena, Sea Containers

- (57) Mot bakgrund av den låga andelen och det låga antalet passagerare som utnyttjar passagerartrafiken i den norra korridoren för internationella resor, kan slutsatsen dras att handeln mellan medlemsstaterna inte påverkas i någon väsentlig utsträckning.

6.4 Marknaden för frakt mellan England och kontinenten

6.4.1 Marknaden

- (58) Marknaden för frakt mellan England och kontinenten kännetecknas av en intensiv pris-konkurrens, låga inträdes hinder och de större kundernas förhandlingsstyrka.
- (59) Operatörerna av fraktfärjor på linjerna mellan England och kontinenten har följande marknadsandelar:

Tabell 8: Fraktmarknaden England – kontinenten 1996 (januari – oktober) och 1997

Operatör	1996			1997		
	Volym (tusentals fraktenheter)	Marknadsandelar (%)		Volym (tusentals fraktenheter)	Marknadsandelar (%)	
		A	B		A	B
Eurotunnel	426	15		268	7	
North Sea Ferries	248	9		685	17	
P&OEF (Felixstowe) (1)	204	7				
P&OEF (Portsmouth)	122	4	20	157	4	21
P&OEF (Dover)	476	17		873	21	
Stena Short Sea	207	8	25	357	9	30

Operatör	1996			1997		
	Volym (tusentals fraktenheter)	Marknadsandelar (%)		Volym (tusentals fraktenheter)	Marknadsandelar (%)	
		A	B		A	B
Stena Western Channel	12	—		—	—	
Stena BV	77	3	3	112	3	3
SNAT/SeaFrance	107	4		393	10	
Brittany Ferries	125	4		181	4	
Sally	101	4		117	3	
Ostend Line	64	2		—	—	
Cobelfret ⁽²⁾	146	5		210	5	
Olau/Eurolink ⁽²⁾	29	1		—	—	
Maersk	63	2		90	2	
Bell Line ⁽²⁾	45	2		70	2	
Geestline ⁽²⁾	45	2		70	2	
UTL/IFF ⁽²⁾	57	2		85	2	
DFDS/Torline	58	2		90	2	
Övriga operatörer ⁽²⁾	259	9		350	9	
Totalt		100	48		100	54

⁽¹⁾ P&O European Ferries (Felixstowe) ingår numera i P&O North Sea Ferries.

⁽²⁾ Uppskattningar.

Källa: P&O och Stena. Kolumn A visar varje tjänsts marknadsandel, kolumn B visar den totala marknadsandelen för de tjänster varje moderbolag behåller och de tjänster som nu utgör samriskföretaget.

6.4.2 Bedömning

- (60) På grundval av marknadsandelarnas storlek 1997, torde samriskföretagets marknadsandel ha varit 30 %, P&O:s 21 % och Stenas 3 %. Samma år hade Eurotunnel en andel på 7 % (jämfört med 15 % under de tio månaderna före tunnelbranden), SeaFrance en andel på 10 % och åtta andra operatörer hade marknadsandelar på mellan 2 % och 5 %. Även om samriskföretaget och parterna samordnade sitt beteende, skulle de förmodligen inte kunna höja priserna utan att förlora kunder till konkurrenterna.

7. Artikel 85.3 i fördraget: marknaden för befordran av privatresenärer i short sea-området

7.1. Förbättra produktionen eller distributionen av varor eller främja tekniskt eller ekonomiskt framåtskridande

- (61) De två första villkoren i artikel 85.3 kräver en bedömning dels av de effektivitetsvinster och andra fördelar som kan väntas bli resultatet av sammanslagningen av parternas respektive färjeverksamheter i Short Sea-området, dels av i vilken mån de effektivitetsvinsterna kommer konsumenterna till godo.

- (62) Bildandet av samriskföretaget kommer att innebära fördelar, främst den ökade turtäthet samriskföretaget erbjuder, den kontinuerliga lastningen och kostnadsbesparingen på uppskattningsvis [...] miljoner pund sterling. Denna sammantagna fördel uppstår även om samriskföretaget skulle besluta att upphöra med trafiken på linjen Newhaven-Dieppe.

7.2. Tillförsäkra konsumenterna en skälig andel av den vinst som uppnås

- (63) Kunderna kan väntas dra nytta av den ökade turtätheten och den kontinuerliga lastningen. Kunderna kan också väntas få del av kostnadsbesparingarna under förutsättning att samriskföretaget möter effektiv konkurrens.

7.3. Inga begränsningar som inte är nödvändiga

- (64) Det tredje villkoret i artikel 85.3 kräver en undersökning av huruvida det finns alternativa och mindre konkurrensbegränsande sätt att nå det föreslagna samriskföretagets mål.

- (65) Kommissionen anser att mindre begränsande samarbetsformer mellan P&O och Stena, såsom gemensamma tidtabeller, interlining eller pooling, förmodligen inte skulle leda till de fördelar som uppnås genom samriskföretaget. Särskilt skulle besparingarna inom administration och marknadsföring, som utgör en väsentlig del [...] miljoner pund sterling) av de förväntade besparingarna på [...] miljoner pund sterling, inte kunna uppnås genom någon annan samarbetsform som är mindre omfattande än samriskföretaget.

- (66) Enligt avtalet åtar sig P&O och Stena att inte vara direkt eller indirekt involverade (annat än genom samriskföretaget) i tillhandahållandet av färjetrafik som anlöper hamnar på den engelska kusten mellan (och inkluderande) Newhaven och (men exkluderande) Harwich eller på den europeiska fastlandskusten mellan (och inkluderande) Dieppe och (men exkluderande) Zeebrugge. Samriskföretagets aktiviteter begränsas till att tillhandahålla färjetrafik på linjerna Dover-Calais, Dover-Zeebrugge och Newhaven-Dieppe. Dessa begränsningar kan anses vara nödvändiga för bildandet av samriskföretaget.

7.4. Konkurrensen sätts inte ur spel för en väsentlig del av varorna i fråga

- (67) Det fjärde villkoret i artikel 85.3 kräver en bedömning av huruvida det föreslagna samriskföretaget kan väntas möta effektiv konkurrens på marknaden för privatresenärer i Short Sea-området.

- (68) I den skrivelse i vilken kommissionen meddelade sina allvarliga tvivel uttryckte den sina farhågor för att bildandet av samriskföretaget skulle kunna leda till en duopolistisk marknadsstruktur som ger upphov till parallellt beteende från samriskföretaget och Eurotunnel. Detta behandlas i följande avsnitt.

8. Risken för uppkomsten av ett duopol på marknaden för befordran av privatresenärer i Short Sea-området

8.1. Marknadskoncentration före och efter bildandet av samriskföretaget

8.1.1. Operatörernas ställning på marknaden före bildandet av samriskföretaget

- (69) Den viktigaste av de senaste förändringarna på marknaden för färjetrafik över Engelska kanalen är öppnandet av tunneln under Engelska kanalen 1994. Andra större förändringar är att pooling-arrangemanget mellan Stena och Société Nouvelle d'Armement Transmanche (SNAT, nu SeaFrance) har upphört, och att pooling-arrangemanget mellan Sally Line och Regie Voor Maritiem Transport (RMT) upphörde den 1 mars 1997.

- (70) Sedan 1993 har kapaciteten och marknadsvolymen ökat avsevärt och konsumentpriserna har sjunkit. Från 1993 till 1996 ökade antalet passagerarfordon från 3,6 miljoner till 5,8 miljoner, medan passagerarantalet ökade från 20,3 miljoner till 30,2 miljoner (varav Eurotunnel stod för 8,7 miljoner). Under första halvåret 1997 ökade antalet passagerarfordon med 11,6 % jämfört med samma period 1996.

- (71) Tabell 9 visar marknadsandelarna för operatörer av passagerartrafik i det franska Short Sea-området under olika perioder sedan 1994.

Tabell 9: Franska Short Sea-området – marknadsandelar för befordran av passagerarfordon

	1993	1994	1995	1996 t.o.m. oktober	Oktober 1996	1997
Eurotunnel	0,0	0,0	25,9	39,3	45,5	36,9
P&O	45,5	49,3	35,7	26,5	23,7	26,9
Stena	20,4	19,7	15,0	19,5	16,6	18,2
SNAT/SeaFrance	14,4	15,2	11,6	5,5	6,8	9,0
Hoverspeed	11,8	9,5	6,5	6,0	4,6	8,2
Sally/Holyman Sally	7,9	6,3	5,3	3,2	2,8	0,8
Totalt	100	100	100	100	100	100

Källa: P&O och Stena.

(72) De marknadsandelar som anges i tabell 9 gäller det franska Short Sea-området och inbegriper alltså inte Holyman Sallys trafik på linjen Ramsgate—Ostende. Företaget satte in en ny höghastighetsfärja den 1 mars 1997. Denna trafik upphörde i mars 1998 och ersattes från och med den 6 mars 1998 med en höghastighetsfärja på linjen Dover—Ostende. Färjan ägs gemensamt av Holyman och Hoverspeed. Sally fortsatte sedan att driva fraktrafiken på linjen Ramsgate—Ostende (som också tog passagerare från och med slutet av juni 1998) till dess att tjänsten lades ner den 20 november 1998.

(73) Från det att tunneln under Engelska kanalen öppnades 1994 vann Eurotunnel marknadsandelar fram till tunnelbranden i november 1996. Siffrorna för den årliga ökningen av Eurotunnels marknadsandelar döljer ojämnt fördelade månatliga variationer. Eurotunnel förlorade t.ex. marknadsandelar mellan februari och maj 1996. Eurotunnels marknadsandel 1997 (37 %) var lägre än dess marknadsandel strax före branden (46 %). Eurotunnels marknadsandel kan väntas uppnå nivån före branden och fortsätta öka.

(74) P&O:s marknadsandel föll från 46 % år 1993 till 27 % år 1996 (första 10 månaderna). Under 1997 var dess marknadsandel 27 % trots följderna av tunnelbranden. Stena bibehöll sin marknadsandel på runt 20 % under tiden 1993—1996 (första 10 månaderna), men år 1995 sjönk den till 15 %. Ökningen till 20 % under 1996 (trots Eurotunnels ökade marknadsandel) kan tillskrivas företagets framgång i att locka till sig kunder från Stena/SNAT-poolen när denna upphörde i slutet av 1995. Andra färjeoperatörer på linjen Dover—Calais var mer framgångsrika än Stena på att öka sina marknadsandelar efter tunnelbranden.

8.1.2. Graden av koncentration på marknaden: marknadsandelarnas storlek och fördelning

(75) Bildandet av samriskföretaget innebär att antalet operatörer på marknaden minskade från sex till fem. Vad viktigare är innebar bildandet av samriskföretaget, beräknat på marknadsandelarna 1997, att de två största operatörernas sammanlagda andelar ökades från 64 % (Eurotunnel och P&O) till 82 % (Eurotunnel och samriskföretaget). Dessutom påverkar bildandet av samriskföretaget spridningen i marknadsandelarnas storlek. Före samriskföretaget finns det en tydlig ledare (37 %) och mindre operatörer med varierande marknadsandelar (27 %, 18 %, 9 %, 8 %, 1 %). Efter samriskföretaget kommer skillnaden i storlek mellan de två största operatörerna att minska (från en skillnad på över 10 % till 8 %). Spridningen bland operatörerna blir en av två ledare (45 %, 37 %), plus tre operatörer som kommer långt efter (9 %, 8 %, 1 %).

8.1.3. Instabila marknadsandelar

(76) Parterna pekar på att marknadsandelarna varit instabila under senare år och på att de förmodligen kommer att förbli så i framtiden. De påpekar att Eurotunnel i sitt prospekt nämner avsikten att nå en marknadsandel på 70 %, och anger vidare att övriga operatörer har investerat för att de avser att öka sina marknadsandelar. Parterna anser därför att färjeoperatörerna och Eurotunnel inte har något gemensamt intresse av att bibehålla marknadsandelar eller priser.

(77) Eurotunnels inträde på marknaden är det främsta skälet till att marknadsandelarna har varit instabila. Företagets marknadsandelar har inte ökat linjärt. Särskilt tunnelbranden gjorde att företagets marknadsandel sjönk. Marknadsandelarnas fördelning påverkades också av att Stena/SNAT-poolen upphörde.

8.2. *Faktorer som påverkar konkurrensen mellan samriskföretaget och Eurotunnel*

8.2.1. Prissättning och öppenhet på marknaden

(78) Det finns tre huvudsakliga priskategorier:

a) Broschyrpriser. Priserna varierar vanligtvis beroende på tid på året, tid på dagen, uppehållets längd, fordonstyp och antal passagerare. I broschyrerna ingår rabatter vid bokningar i god tid. Broschyrpriserna används som grund för prisreduktioner för grupper på tio personer eller fler som reser tillsammans i en minibuss eller turistbuss.

b) Kampanjpriser. Dessa inkluderar kampanjpriser för dagsresor och resor med längre uppehåll som erbjuds i samarbete med tidningar, erbjudanden som annonseras i nationell och lokal press, rabatter i tax-free-butikerna, rabatterbjudanden i broschyrer (inbegripet särskilda priser vid bokning i god tid) samt rabatter som erbjuds t.ex. genom vissa organisationer såsom motororganisationer. År 1996 utvecklade parterna en strategi som gick ut på att följa konkurrenternas priser och försäljningspersonalen har fått fria händer att förhandla fram priser inom vissa givna ramar.

c) Framförhandlade priser för ITX-operatörer (dvs. researrangörer som erbjuder resor för personer med egen bil och inkluderar sjötransport och logi i priset), arrangörer av paketresor med buss samt reguljära bussbolag. Priserna för ITX-operatörerna förhandlas vanligtvis fram under sommaren i året innan.

(79) Marknaden för befordran av privatresenärer skiljer sig från fraktmarknaden, där nästan samtliga priser förhandlas fram direkt mellan operatören och godstransportören.

(80) Det är svårare att genomföra ett parallellt beteende om transaktionerna är stora, sällan förekommande och inte publiceras. Färjeoperatörernas avtal med ITX-operatörerna och större bussbolag uppfyller de kriterierna. En betydande del av priserna är emellertid fortfarande publicerade broschyr- och kampanjpriser, och ITX-operatörer och bussbolag står endast för en liten del av operatörernas trafik och biljettintäkter.

(81) Personbilar utgör en klar majoritet av de passagerarfordon som befordras på Short Sea-linjerna: 94 % för P&O (1996 t.o.m. oktober), 96 % för Stena (1996 t.o.m. oktober) och 97 % för Eurotunnel (1996). Med undantag av de fordon som är inbokade genom ITX-operatörer ([...] % för P&O år 1995, och [...] % för Stena under högsäsongen 1995) och det begränsade antalet "slutna" kampanjer (dvs. kampanjer som riktar sig till en viss kundkategori och därför inte publiceras), är befordran av personbilar en marknad med små och täta transaktioner som sker till priser som övriga operatörer känner till. Dessa egenskaper tyder på en öppen marknad.

(82) Det är inte enbart broschyrpriserna som övriga operatörer känner till. Kampanjer utannonseras och kan därför övervakas av konkurrenter. Operatörerna har också tillgång till månadsstatistik över de volymer som deras konkurrenter befordrat, vilket gör det möjligt för dem att övervaka verkningarna av förändringar i de relativa priserna.

8.2.2. Kapacitetsbegränsningar

(83) Parterna hävdar att Eurotunnel har en "enorm outnyttjad kapacitet" som, tillsammans med dess turtäthet, är en av de faktorer som leder till företagets ovanligt stora inflytande på marknaden för befordran av privatresenärer i det franska Short Sea-området. Vidare hävdar parterna att eftersom färjeoperatörerna och Eurotunnel har så olika tillgänglig kapacitet och kapacitetsutnyttjandegrader kommer de att ha väsentliga incitament att anpassa sina prisstrategier så att de kan öka sina volymer, utnyttja ledig kapacitet och maximera täckningsbidragen.

8.2.2.1. Kapacitetens sammansättning och fördelning

(84) När Eurotunnels kapacitet togs i drift, ökade samtidigt färjekapaciteten. I tabell 10 anges de siffror för 1996 som de olika operatörerna tillhandahållit. Vid läsningen av tabell 10 bör följande beaktas: Genom tunnelbranden i november 1996 minskades Eurotunnels kapacitet jämfört med om den hade varit i drift hela året. SeaFrance låga kapacitetsutnyttjandegrad beror åtminstone delvis på att företaget inledde sin verksamhet först 1996. Under första halvåret 1997 var dess kapacitetsutnyttjandegrad 59 %.

Tabell 10: Short Sea — kapacitet och volym 1996

	Kapacitet (miljoner PE)	Volym (miljoner PE)	Kapacitetsutnyttjande (%)
Eurotunnel	9,12	4,94	54
P&O	11,8	5,1	43
Stena	7,09	2,79	39
SeaFrance	4,05	1,26	31
Hoverspeed	0,67	0,36	53
Sally and Sally/RMT	3,16	1,22	38
Totalt	35,9	15,7	44

Källa: Operatörerna.

- (85) Den kapacitet som erbjuds är av olika slag. Eurotunnel använder renodlade passagerar- eller godståg. Eurotunnel kan göra förhållandevis små anpassningar av sin kapacitet genom att (vid lågtrafik) ta bort vagnar, med liten påverkan på turtätheten. Parterna och SeaFrance använder kombifärjor som kan ta både passagerare och frakt. Storleken på dessa färjor innebär att varje kapacitetsenhet är större, vilket gör det svårare att minska kapaciteten vid lågtrafik och samtidigt behålla en godtagbar turtäthet.
- (86) De kapacitetsutnyttjandegraderna som anges i tabellen är nominella siffror beräknade genom att den totala volymen dividerats med varje operatörs totala nominella kapacitet på varje linje. I praktiken kan operatörerna inte använda 100 % av sin nominella kapacitet, varför de effektiva utnyttjandegraderna är högre än de angivna.
- (87) Parterna framhåller att Eurotunnel och samriskföretaget kan väntas ha betydande ledig kapacitet under loppet av ett helt år. De uppskattar att om samriskföretaget hade genomförts, skulle både Eurotunnel och samriskföretaget 1997 ha haft en kapacitetsutnyttjandegrad på 46 % (jämfört med parternas faktiska kapacitetsutnyttjandegraderna 1996, som var 43 % [P&O] och 39 % [Stena]). Det är dock lämpligt att se på kapacitetsutnyttjandegraderna i högtrafik för att sedan kunna bedöma huruvida operatörerna kommer att kunna locka ytterligare passagerare genom att sänka priserna vid de tiderna. Detta utreds i skälen 91–99.
- (88) Eurotunnels kapacitet bestäms av tunnelsystemet. För att kunna uppfylla kravet på en konkurrenskraftig turtäthet måste en färjeoperatör ha minst tre vanliga färjor eller två höghastighetsfärjor i trafik. Färjeoperatören eftersträvar att maximera kapaciteten på varje enskild färja för att sänka kostnaderna per enhet. Sedan måste operatören sätta priserna så att intäkterna från den valda kapacitetsnivån maximeras (de förväntade intäkterna kommer också att ha beaktats i det första beslutet om kapaciteten). Priserna kan ändras på ett snabbare och flexiblere sätt än kapaciteten.
- (89) Företag med överkapacitet kommer vanligtvis att vilja sänka priserna för att fylla denna lediga kapacitet. Om möjligt kommer de att försöka prisdiskriminera mellan olika kunder (t.ex. genom kampanjpriser) för att maximera sina intäkter. I den mån priserna är kända kommer eventuella sänkningar att snabbt leda till motåtgärder. Allt detta verkar ha förekommit sedan slutet av 1995, då färjeoperatörernas kapacitetsökning sammanföll med tillkomsten av Eurotunnels kapacitet. Detta har inneburit fördelar för konsumenterna i och med att priserna sjunkit.
- (90) Färjeoperatörerna har även haft skäl att konkurrera med varandra för att visa sitt engagemang för marknaden och för att positionera sig inför en eventuell rationalisering av färjetrafiken.

8.2.2.2. Kapacitet under högsäsong

- (91) Eurotunnel och samriskföretaget har tillräcklig kapacitet för att möta en årlig efterfrågan som är dubbelt så stor som den under 1996. Det bör

utredas huruvida kapaciteten är begränsad vid kritiska tidpunkter under året, såsom högsäsonger, vilket i så fall ökar sannolikheten för att de operatörerna kommer att genomföra parallella prishöjningar snarare än konkurrera om volymen.

- (92) Enligt Eurotunnels definition är en kapacitetsbegränsning när man inte kan ta emot all trafik som kommer på nästa eller nästföljande tåg. "Högsäsong" definieras som helger i juli och augusti. Detta motsvarar inte en situation där efterfrågan av strukturella skäl överstiger utbudet. Eurotunnel införde ett bokningssystem för att undvika några av de trafikstockningsproblem som man upplevde under högsäsongen 1996, och anger att man varit framgångsrik så tillvida att runt hälften av trafiken nu är förhandsbokad.
- (93) För färjorna råder högsäsong ett begränsat antal dagar om året — i första hand helger mellan maj och augusti — och då bara ett par timmar varje dag. Till och med under högsäsong kan konsumenterna välja olika prislägen och färjeoperatörerna kan sätta priser som varierar även under en och samma dag. Under högsäsong är det fortfarande möjligt att få åtminstone tre olika broschyrpriser beroende på resdag och restid, förutom kampanjpriser. En flexibel resenär — och en klar majoritet av trafiken mellan Dover och Calais består av nöjesresande — kan jämföra priser för att få det bästa erbjudandet och kommer inte att ha problem med kapacitetsbegränsningar.
- (94) Samriskföretaget angav dessutom att det hade beslutat att sätta en sjunde kombifärja i trafik på linjen Dover—Calais under sommaren 1998, eftersom marknadens tillväxt under 1997 och 1998 hade överträffat parternas ursprungliga prognoser baserade på 1996 års uppgifter. Det förefaller sålunda som om samriskföretaget i praktiken har beslutat sig för att hellre öka sin kapacitet än drabbas av kapacitetsbegränsningar.
- (95) Eurotunnel och färjeoperatörerna har därför större anledning att anpassa sina prisstrategier så att de får ökade volymer, än de har att höja priserna. Förekomsten av ledig kapacitet skulle kunna hindra varje försök från någon av operatörerna att på egen hand höja priserna, eftersom dess konkurrent skulle ha tillgång till den kapacitet som krävs för att befordra de kunder som vill byta operatör.
- (96) Den slutsatsen håller under förutsättning att Eurotunnel inte når sitt kapacitetstak för passagerarbefordran med Le Shuttle. Enligt Eurotunnels egna beräkningar är detta osannolikt. I Eurotunnels förslag till finansiell omstrukturering planerade företaget att öka sin marknadsandel för passagerarfordon på linjen Dover/Folkestone—Calais. Man räknade med att trafiken skulle öka långsammare under perioden 1996—1999 jämfört med föregående treårsperiod, minska år 2000 på grund av att den skattefria försäljningen upphör och sedan åter börja öka med mindre än 5 % per år. Mot den bakgrunden väntades marknadsandelen på linjen Dover/Folkestone—Calais fortsätta växa till 63 % år 2000, 67 % år 2002 och 70 % år 2006. Eurotunnel har inte tillkännagivit några kortsiktiga planer på att investera i en ökning av Le Shuttles kapacitet för passagerarbefordran. Det anges ovan att företaget avser att styra privatresenärernas efterfrågan till andra perioder än högsäsong. På lång sikt skulle kapaciteten kunna ökas genom investeringar i nya signalsystem (för att öka turtätheten genom tunneln) och i nya passagerartåg.
- (97) Om marknadens tillväxt skulle överskrida den som Eurotunnel har planerat för kan Eurotunnel emellertid komma att befinna sig i ett läge där passagerarbefordran med Le Shuttle drabbas av kapacitetsbegränsningar innan företaget vill eller kan öka kapaciteten. Den viktigaste av de faktorer som påverkar efterfrågan är förmodligen att den skattefria försäljningen upphör. Andra faktorer är bl.a. förändringar i disponibel inkomst och semesterresornas mönster samt det faktum att de kulturella barriärerna mellan länderna på var sida av Engelska kanalen långsamt håller på att försvinna.
- (98) Under lågsäsong har både samriskföretaget och Eurotunnel klara incitament att öka sina volymer på grund av sina låga belägningsfaktorer. Färjeoperatörerna får en avsevärd del av sina intäkter (60 %) under lågsäsong. Detta beror huvudsakligen på betydelsen av passagerarnas inköp ombord. Med tanke på att belägningsfaktorerna endast är 50 % under lågsäsong skulle det vara riskabelt att höja priserna, eftersom det för det första skulle kunna avskräcka passagerare som annars skulle ha rest enbart för att handla skattefria varor och för det andra skulle leda till att kunder gick över till konkurrerande operatörer. Intäkterna från högsäsongen juni—augusti uppgår till endast 40 % av färjornas årsintäkter.

- (99) Om efterfrågan sjunker till följd av att försäljningen av skattefria varor upphör, kommer det efter 1999 att finnas ännu mer ledig kapacitet på marknaden (under förutsättning att ingen kapacitet tas ur trafik). I den mån det går att förutse kommer ombordförsäljningen fortfarande att vara viktig för färjeoperatörerna och till dess kommer Eurotunnel kanske också att ha utvecklat sin butiksverksamhet i terminalerna. Enligt det scenariot skulle båda parterna fortfarande ha anledning att maximera sina beläggningar för att öka intäkterna. Läget kan emellertid bli ett annat om efterfrågan på transport över Engelska kanalen ökar kraftigt trots uteblivna intäkter från skattefri försäljning. I sådana fall skulle Eurotonnells passagerarbefordran med Le Shuttle kunna nå gränsen för sin kapacitet.

8.2.3. Kostnadsstrukturer

- (100) Företag som har olika kostnadsstrukturer är mindre benägna att agera parallellt⁽¹³⁾. I detta avsnitt behandlas kostnadsstrukturerna för Le Shuttle och parternas färjetrafik inom Short Sea-området.
- (101) Le Shuttles driftskostnader var 1996 följande:

Tabell 11: Driftskostnader för Le Shuttle 1996

(Transport: 4,9 miljoner PE)	Miljoner GBP	GBP per PE
Direkta kostnader:		
— Provision till resebyråer	[...]	[...]
— Terminalkostnader, lön till Le Shuttles besättning, kostnader för butiker och försäljningspersonal, underhåll av rullande materiel	[...]	[...]
— Avskrivningar på rullande materiel	[...]	[...]
— Le Shuttles andel av driftskostnaderna för tunneln	[...]	[...]
— El, bränsle, försäljningspersonal, tunnelunderhåll, försäkring, drift	[...]	[...]
— Avskrivningar på tunneln, utrustning, etc.	[...]	[...]
— Administration och marknadsföring	[...]	[...]
— Igångsättnings- och extraordinära kostnader	[...]	[...]
Totalt	[...]	

Källa: Eurotunnel.

- (102) Partenans driftskostnader var 1996 följande:

Tabell 12: Parternas driftskostnader 1996

(P&O: transport: 3,9 miljoner PE) (Stena: transport: 2,8 miljoner PE)	P&O		Stena	
	Miljoner GBP	GPB per PE	Miljoner GBP	GPB per PE
Provision till resebyråer	[...]	[...]	[...]	[...]
Hamnavgifter/transithamnavgifter	[...]	[...]	[...]	[...]
Övriga produktkostnader	[...]	[...]	[...]	[...]
Driftskostnader fartyg (utom avskrivningar)	[...]	[...]	[...]	[...]
Avskrivningar	[...]	[...]	[...]	[...]
Administration och marknadsföring	[...]	[...]	[...]	[...]
Totalt	[...]		[...]	

Källa: P&O, Stena. P&O:s siffror gäller endast Dover—Calais. Stenas siffror gäller Dover—Calais och Newhaven—Dieppe.

⁽¹³⁾ Detta beror främst på att om två företag har samma marginalkostnadsfunktion kommer de, genom att var för sig fastställa en vinstmaximerande kostnad där marginalkostnaden är lika med marginalintäkten, oberoende av varandra att komma fram till ett pris som maximerar den gemensamma vinsten. Om marginalkostnaderna är olika och prisskillnaderna mellan de två företagen inte är stabila, kommer de att ha svårt att komma överens om ett pris. Se Scherer och Ross, *Industrial Market Structure and Economic Performance*, tredje upplagan, s. 238—244.

- (103) Parterna definierar rörliga kostnader som de kostnader som varierar beroende på trafikvolymen med utgångspunkt i en given investeringsnivå. Både Le Shuttle och färjorna tar upp provisioner till resebyråer som sådana kostnader. Dessutom kommer parterna att betala hamnavgifter. På grundval av P&O:s faktiska kostnader 1996 på linjen Dover—Calais, uppskattar parterna dessa till runt [...] pund sterling per transporterad personbilsenhet. Parterna menar att Le Shuttle eventuellt också kan ha ytterligare några mycket små rörliga kostnader. Parterna drar den riktiga slutsatsen att Le Shuttles rörliga kostnader med den utgångspunkten är avsevärt lägre än parternas (och därmed de som samriskföretaget kan väntas ha).
- (104) De rörliga kostnader som parterna anger är kostnader som är rörliga på mycket kort sikt. De är i själva verket desamma som marginalkostnaderna. Parterna anser att det är dessa förhållandevis kortsiktiga rörliga kostnader för att befordra ytterligare en enhet som är viktiga, eftersom det är dessa kostnader som kommer att avgöra valet av prisstrategi.
- (105) Tabell 13 visar operatörernas driftskostnader per enhet (beräknade ovan) uppdelade i rörliga kostnader på kort sikt (redan identifierade), halvfasta kostnader (för färjorna: driftskostnader för fartyg och andra produktkostnader; för Le Shuttle: terminalkostnader, löner till Le Shuttles besättning, kostnader för butikerna och försäljningspersonalen, underhåll av rullande materiel), fasta kostnader (administration och marknadsföring; för Le Shuttle: Le Shuttles andel av el, bränsle, försäljningspersonal, tunnelunderhåll, försäkring och drift). Le Shuttles andel av avskrivningskostnaderna för tunneln och dess igångsättnings- och extraordinära kostnader bortses ifrån, eftersom de kan betraktas som icke återvinningsbara respektive icke återkommande kostnader.

Tabell 13: Operatörernas driftskostnader per enhet 1996 (GBP)

	P&O	Stena	Le Shuttle
Rörliga kostnader	[...]	[...]	[...]
Halvfasta kostnader	[...]	[...]	[...]
Fasta kostnader	[...]	[...]	[...]
Avskrivningar	[...]	[...]	[...]
Totalt	[...]	[...]	[...]

Källa: Tabellerna 11 och 12.

- (106) När de rörliga och halvfasta kostnaderna ses tillsammans, framgår att Le Shuttles rörelse-kostnader per enhet 1996 på [...] pund sterling är lägre än P&O:s på [...] pund sterling och avsevärt lägre än Stenas på [...] pund sterling. Med hänsyn till skillnaderna i rörliga och halvfasta kostnader har Eurotunnel möjligen mer manöverutrymme än färjorna när det gäller att klara perioder med låga priser. Dessutom har Eurotunnels och färjornas kostnader helt olika sammansättning, särskilt vad gäller de hamnavgifter färjeoperatörerna betalar. Det finns också utrymme för ytterligare skillnader i kostnadsstruktur i framtiden, allt eftersom marknaden utvecklas. Eurotunneln kan därför lockas att försöka öka sin marknadsandel genom att sätta lägre priser än färjorna, vilket företaget gjorde i maj 1996.

8.2.4. Slutsats om konkurrensen mellan samriskföretaget och Eurotunnel

- (107) Mot bakgrund av ovanstående kan kommissionen konstatera att samriskföretagets och Eurotunnels egenskaper är sådana att de snarare kan förväntas konkurrera med varandra än agera parallellt för att höja priserna.

8.3. *Andra faktiska och potentiella konkurrenter*

- (108) Graden av konkurrens på marknaden påverkas också av förekomsten av andra faktiska eller potentiella konkurrenter till samriskföretaget och Eurotunnel. I detta avsnitt övervägs först huruvida andra befintliga operatörer kan väntas konkurrera effektivt. Därefter beaktas inträdeshindren för en bedömning av huruvida nya operatörer kan väntas gå in på marknaden.

8.3.1. Effekten av konkurrens från andra operatörer än Le Shuttle

- (109) När verksamheten inleddes hade samriskföretaget fyra konkurrenter: Le Shuttle, SeaFrance, Hoverspeed, och Holyman Hoverspeed.
- (110) SeaFrance anser att bildandet av samriskföretaget stegvis kommer att undanröja konkurrerande färjeoperatörer och då särskilt SeaFrance, som är den enda direkta konkurrenten på linjen Dover—Calais. Detta på grund av samriskföretagets turtäthet och de fördelar samriskföretaget skulle ha av moderbolagens väl etablerade namn.
- (111) Sea Containers (Hoverspeeds ägare) har framhållit att bildandet av samriskföretaget kan godtas om de andra operatörernas ställning på marknaden är väl skyddad. Man anser att samriskföretaget när som helst skulle kunna sätta in höghastighetsfärjor i direkt konkurrens med små nischoperatörer som Hoverspeed eller Holyman Sally, utan att dess fasta kostnader ökar. Därmed skulle underprissättning kunna driva Hoverspeed och/eller Holyman Sally i konkurs.
- (112) Parterna konstaterar att samriskföretaget kommer att innebära kostnadsbesparingar som är nödvändiga i den hårda konkurrensen med Eurotunnel. De hävdar att även om samriskföretaget i första hand kommer att konkurrera med Eurotunnel, kommer det också att behöva möta konkurrensen från de tre övriga färjeoperatörerna. De menar vidare att de investeringar dessa operatörer genomfört på senare tid visar att de avser att stanna kvar på marknaden.
- (113) Om parternas prognoser visar att de inte kommer att kunna fortsätta sin verksamhet på egen hand, uppkommer frågan hur hållbar SeaFrances ställning kommer att vara, särskilt efter det att försäljningen av skattefria varor upphört 1999.

- (114) SeaFrance klagar över att man kommer att missgynnas av samriskföretagets föreslagna tidtabell med avgångar var 45:e minut 18 timmar om dagen och en gång i timmen resten av tiden. För närvarande har P&O endast avgångar var 45:e minut under högtrafik. Med en avgång var 45:e minut möjliggörs kontinuerlig lastning. SeaFrance hävdar att man för att kunna konkurrera med samriskföretaget och erbjuda en konkurrenskraftig turtäthet skulle behöva öka sin flotta till fyra eller fem färjor.

- (115) I egenskap av höghastighetsfärjeoperatör har Hoverspeed förmodligen större chanser att klara sig under de svårare marknadsförhållanden som kommer att råda efter 1999. Utan den skattefria försäljningen kan det hända att kunderna uppskattar den snabba överfart som höghastighetsfärjorna erbjuder mer än de omfattande underhållnings- och shoppingmöjligheter som bjuds på de stora kombifärjorna: Hoverspeed Holyman kan utnyttja sin geografiska nisch till Belgien.

- (116) Det är osäkert i vilken grad övriga färjeoperatörer kommer att kunna konkurrera effektivt efter 1999. SeaFrance, som skulle vara den mest direkta konkurrenten till samriskföretaget, kan vara den operatör som löper störst risk att behöva lämna marknaden, trots att företaget framgångsrikt ökade sin marknadsandel under 1997. Hoverspeed, inklusive Hoverspeed Holyman, har kanske möjlighet att utveckla sina marknadsnischer, men det är tveksamt huruvida företaget kan konkurrera effektivt med sin begränsade kapacitet.

- (117) Sammanfattningsvis är det inte tillräckligt troligt att de övriga operatörerna kommer att kunna konkurrera effektivt efter 1999 för att man skall kunna dra slutsatsen att de ensamma kan garantera att konkurrensen inte undanröjs.

8.3.2. Potentiell konkurrens: inträdeshinder

- (118) Genom bildandet av samriskföretaget frigörs kajplatser både i Dover och Calais, och därför skulle tillgången till kajplatser inte utgöra ett inträdeshinder, vilket varit fallet tidigare.
- (119) Operatörerna anser att det för en effektiv drift av tjänster i det franska Short Sea-området krävs minst tre vanliga färjor eller två höghastighetsfärjor. Parterna konstaterar att bortsett från en omdisponering av lämpliga färjor från andra linjer, skulle det billigaste sättet att gå in på marknaden vara att

chartra tre vanliga färjor (till en kostnad av 5–10 miljoner pund sterling per styck och år enligt parterna) eller två höghastighetsfärjor (till en kostnad av 3,5–4 miljoner pund sterling enligt parterna) eller att köpa två höghastighetsfärjor. Andra alternativ vore bl.a. att köpa begagnade färjor (vars priser varierar beroende på ålder och typ), eller, för befintliga färjeoperatörer, att omdisponera färjor som för närvarande används på andra linjer. Kostnaderna skulle kunna öka ytterligare på grund av de nya säkerhetskraven i den internationella konventionen om säkerhet för människoliv till sjöss (Solas) och Stockholmsöverenskommelsen, samt ett eventuellt behov av att bygga om kabinutrymmet i färjor byggda för längre resor till shopping-, underhållnings- och sittutrymmen som är mer lämpade för Short Sea-området.

(120) SeaFrance tror inte det är möjligt att använda begagnade färjor, eftersom de måste uppfylla Solas-kraven om de tas i trafik på en ny linje. Företaget menar därför att det enda genomförbara sättet att gå in på marknaden med kombifärjor vore att köpa minst fyra färjor till ett pris av 85 miljoner pund sterling styck, dvs. sammanlagt 340 miljoner pund sterling.

(121) Solas-kraven är tillämpliga på alla fartyg (nya och gamla) som trafikerar internationella linjer. Kostnaden för att uppfylla kraven skulle endast tillkomma om färjan omdisponerades från en inrikeslinje på vilken den inte behöver uppfylla Solas-kraven.

(122) Parterna vitsordar att de färjeinvesteringar som krävs "helt klart är betydande och medför en viss risk". Även om de framhåller att risken begränsas av det faktum att färjorna skulle kunna användas på andra linjer och skulle ha ett återförsäljningsvärde, kan det i sig medföra kostnader att flytta (tillbaka) färjor till andra linjer.

(123) Parterna hävdar också att det faktum att samtliga de tre övriga färjeoperatörerna har investerat i nya färjor visar att de kostnader och risker som är förknippade med investeringar i färjor inte utgör något oöverstigligt inträdeshinder. Man bör emellertid inte jämföra de kostnader och risker som ett potentiellt nytt företag på marknaden har med kostnaderna för befintliga aktörer, som investerar i ytterligare kapacitet och förbättrade tjänster. Till skillnad från en befintlig aktör som till exempel

köper en fjärde färja, skulle ett nytt företag för att över huvud taget kunna driva verksamhet behöva introducera en mängd ny kapacitet som vore förhållandevis stor jämfört med marknaden. Detta ökar sannolikheten för motåtgärder och därmed den risk som är förknippad med inträdet.

(124) Ett nytt företag på marknaden skulle behöva bygga upp marknadsförings- och försäljningsorganisationer. Parterna uppskattar att reklamen förmodligen skulle kosta 1–2 miljoner pund sterling om året. Åtminstone den första tiden skulle förhållandet mellan reklamkostnader och försäljning vara högre än genomsnittet i branschen. Marknadsföringskostnaderna skulle vara lägre för ett nytt företag som redan driver färjetrafik och har marknadsförings- och försäljningsorganisationer samt ett etablerat namn.

(125) Bildandet av samriskföretaget skulle inte i sig förändra kostnaderna (för färjor och för marknadsföring och försäljning) i samband med ett inträde.

(126) Sammanfattningsvis kan inträdeshindren för företag som inte redan är verksamma i färjebranschen anses vara höga och göra det osannolikt att något sådant inträde kommer att ske. Inträdeshindren skulle vara lägre för en befintlig färjeoperatör som från andra linjer skulle kunna disponera om färjor som redan uppfyller moderna säkerhetskrav. För en sådan operatör skulle inträdeskostnaderna begränsa sig till kostnaderna för eventuella ombyggnader av färjorna inför trafik i Short Sea-området, samt marknadsförings- och försäljningskostnader. Det är troligare att ett nytt inträde sker genom förvärv av eller samriskföretag med en befintlig operatör (som var fallet med Holyman Sally).

8.4. Slutsats om risken för ett duopol

(127) Kommissionen anser att marknaden egenskaper är sådana att samriskföretaget och Eurotunnel snarare kan förväntas konkurrera med varandra än agera parallellt för att höja priserna. Även om bildandet av samriskföretaget för det första leder till en mer koncentrerad marknad, på vilken Eurotunnel och samriskföretaget har ungefär lika stora andelar, har marknadsandelarna inte varit stabila på senare år. För det andra är det osannolikt att både

Eurotunnel och samriskföretaget uppnår gränsen för sin kapacitet och de har dessutom olika kostnadsstrukturer. För det tredje kan andra färjeoperatörer, åtminstone fram till 1999, väntas konkurrera. Det föreslagna samriskföretaget kan därför väntas möta effektiv konkurrens på marknaden för befordran av privatresenärer i Short Sea-området, varför kommissionen anser att det fjärde villkoret i artikel 85.3 i fördraget är uppfyllt.

(128) En viktig förändring av marknadsförhållandena kommer att ske när den skattefria försäljningen upphör i mitten av 1999. Det är osäkert vad förlusten av intäkterna från den skattefria försäljningen kommer att innebära. Det verkar troligt att biljettpiserna kommer att höjas⁽¹⁴⁾ och några operatörer har angivit att prishöjningarna förmodligen kommer vara i storleksordningen 30–40 %⁽¹⁵⁾. Prishöjningar skulle emellertid minska antalet privatresenärer och operatörerna har starka skäl att begränsa prishöjningarna genom att sänka kostnaderna och utveckla alternativa inkomstkällor.

(129) Avskaffandet av den skattefria försäljningen kan påverka konkurrensen mellan samriskföretaget och Eurotunnel på ett eller flera av följande sätt. För det första kan Eurotunnels kapacitet för passagerarbefordran med Le Shuttle nå sitt tak om efterfrågan på resor över Engelska kanalen skulle öka kraftigare än företaget planerat för, trots eventuella prishöjningar till följd av bortfallet av intäkterna från den skattefria försäljningen. För det andra kommer operatörerna, i den mån de inte lyckas utveckla alternativa inkomstkällor, att ha mindre incitament att maximera beläggningen för att öka intäkterna. För det tredje är det osäkert i vilken utsträckning andra färjeoperatörer efter 1999 kommer att kunna konkurrera effektivt med samriskföretaget och Eurotunnel.

(130) Kommissionen anser därför att undantagets varaktighet i detta ärende bör begränsas till tre år från och med dagen för genomförandet av avtalet, dvs. från och med den 10 mars 1998. Därigenom kommer kommissionen att kunna utvärdera verkningarna av samriskföretaget på marknaden för befordran av privatresenärer i Short Sea-området

efter sommarsäsongen år 2000, då följderna för marknadsförhållandena av att försäljningen av skattefria varor upphört kan väntas vara kända.

9. Artikel 85.3 i fördraget: Marknaden för frakt mellan England och kontinenten

(131) På denna marknad riskerar samriskföretaget inte att undanröja konkurrensen, och de övriga villkoren för undantag enligt artikel 85.3 är uppfyllda.

9.1. *Förbättra produktionen eller distributionen av varor eller främja tekniskt eller ekonomiskt framåtskridande*

(132) Bildandet av samriskföretaget kommer att innebära fördelar, främst den ökade turtäthet samriskföretaget erbjuder, den kontinuerliga lastningen och de beräknade kostnadsbesparingarna. Dessa fördelar kommer fraktkunderna till godo.

9.2. *Tillförsäkra konsumenterna en skälig andel av den vinst som uppnås*

(133) Fraktkunderna kan väntas dra nytta av den ökade turtätheten och den kontinuerliga lastningen, och de kan även väntas få del av kostnadsbesparingarna under förutsättning att samriskföretaget möter effektiv konkurrens.

9.3. *Inga begränsningar som inte är nödvändiga*

(134) Det konstateras i skäl 65 att mindre begränsande samarbetsformer, såsom gemensamma tidtabeller, interlining eller pooling, förmodligen inte skulle leda till de fördelar som uppnås genom samriskföretaget. I synnerhet skulle besparingarna inom administration och marknadsföring inte kunna uppnås.

9.4. *Konkurrensen sätts inte ur spel för en väsentlig del av varorna i fråga*

(135) Marknaden för frakt mellan England och kontinenten kännetecknas av en intensiv priskonkurrens, låga inträdeshinder och de större kundernas förhandlingsstyrka. Samriskföretaget kommer att konkurrera med andra operatörer såsom Eurotunnel, SeaFrance och de tjänster parterna behåller. Konkurrensen på marknaden för frakt mellan England och kontinenten kommer därför inte att undanröjas.

⁽¹⁴⁾ Se t.ex. kommentarerna från P&O Stena Lines VD, Russ Peters: "Piserna kommer att stiga om och när den skattefria försäljningen avskaffas, men de måste förbli marknadsmässiga så att folk betalar." (Lloyd's List, 24.4.1998.)

⁽¹⁵⁾ Ordföranden och VD i Sally, Bill Moses, citeras med följande uttalande: "Uppgiften är att ersätta den genomsnittliga ombordkonsumtionen per person på 18 pund sterling, och jag tror biljettpiserna kan behöva höjas med så mycket som 45 %" (Lloyd's List, 23.5.1998). SeaFrances VD, Robin Wilkins, rapporteras ha förutspått att "passagerarna kommer att behöva betala 30 % mer för en överfart över Engelska kanalen när den skattefria försäljningen avskaffas" (Lloyd's List, 5.5.1998).

10. Slutsatser

- (136) Av de skäl som anges ovan anser kommissionen att det samriskföretag parterna föreslår utgör en överträdelse av artikel 85.1 i fördraget som dock kan beviljas undantag enligt artikel 85.3.
- (137) Enligt artikel 13 i förordning (EEG) nr 4056/86 skall ett beslut enligt artikel 85.3 i fördraget ange vilken tid beslutet skall gälla. Normalt skall perioden vara minst sex år. Undantaget i detta ärende bör gälla från och med den dag avtalet genomförs och dess giltighetstid bör av de skäl som anges i skälen 128, 129 och 130 begränsas till tre år.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I enlighet med artikel 85.3 i fördraget förklaras bestämmelserna i artikel 85.1 i fördraget för icke tillämpliga med avseende på bildandet av samriskföretaget P&O som anmälts till kommissionen av The Peninsular and Oriental Steam Navigation Company och Stena Line

Limited, för perioden från och med den 10 mars 1998 till och med den 9 mars 2001.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till följande företag:

- The Peninsular and Oriental Steam Navigation Company
78 Pall Mall
London
SW1Y 5EH
Förenade kungariket;
- Stena Line Limited
Charter House
Park Street
Ashford
Kent
TN24 8EX
Förenade kungariket.

Utfärdat i Bryssel den 26 januari 1999.

På kommissionens vägnar

Karel VAN MIERT

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 24 juni 1999

om införande av tillämpningsföreskrifter för genomförandet av ordförandens i Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt beslut av den 30 april 1999 i mål T-44/98 RII

[delgivet med nr K(1999) 1736]

(1999/422/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, och

av följande skäl:

- (1) Ordföranden i Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt fattade den 30 april 1999 ett beslut i mål T-44/98 RII (Emesa Sugar [Free zone] NV – nedan kallat Emesa – mot Europeiska gemenskapernas kommission) genom vilket Emesa fick uppskov med tillämpningen av artikel 108b i rådets beslut 91/482/EEG av den 25 juli 1991 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska ekonomiska gemenskapen⁽¹⁾, senast ändrat genom beslut 97/803/EEG⁽²⁾, av kommissionens förordning (EG) nr 2553/97 av den 17 december 1997 om bestämmelser för utfärdande av importlicenser för vissa produkter med KN-numren 1701, 1702, 1703 och 1704 som omfattas av kumulation av ursprung mellan AVS-länderna och ULT⁽³⁾ samt av kommissionens beslut av den 23 december 1997 (VI/51329)⁽⁴⁾ (nedan kallat beslutet).
- (2) Emesa har med beslutet som grund också tillstånd att, med vissa villkor och begränsningar och enligt bestämmelserna i beslut 91/482/EEG i den version som var i kraft till den 30 november 1997, importera malet socker med ursprung i utomeuropeiska länder och territorier (ULT) såsom det definieras i artikel 6 i bilaga II till beslutet.
- (3) För att Emesa skall kunna genomföra de transaktioner som beslutet gett företaget tillstånd att göra bör vissa tillämpningsföreskrifter införas för medlemsstaterna och Emesa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Emesa Sugar (Free Zone) NV, ett företag grundat enligt i Aruba gällande rätt som har sitt säte i Oranjestad (Aruba), skall ha tillstånd att under perioden 1 maj 1999–31

oktober 1999 till gemenskapen importera 7 500 ton malet socker med ursprung i ULT, såsom det definieras i artikel 6 i bilaga II till beslut 91/482/EEG, på följande villkor:

- 1) Importen får ske först sedan importlicens utfärdats. De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna skall utfärda licenser i enlighet med tillämpliga bestämmelser i kommissionens förordning (EEG) nr 3719/88⁽⁵⁾.

I fält 24 på licensen skall anges "ORDFÖRANDENS I FÖRSTAINSTANSRÄTTEN BESLUT AV DEN 30 APRIL 1999 I MÅL T-44 RII".

Emesa skall ställa en garanti på 3 euro/ton. Garantin skall frisläppas om importen sker på det sätt som anges i importlicensen.

- 2) Det socker med ursprung i ULT som importeras till gemenskapen med beslutet som grund skall säljas till ett pris som uppgår till minst 63,19 euro/100 kg vitt socker av den kvalitet som definieras i rådets förordning (EEG) nr 793/72⁽⁶⁾.

Utöver den garanti som avses i sista stycket i punkt 1 skall Emesa senast den dag då sockret uppvisas för tullen för deklaration ställa en bankgaranti på 28 US-dollar/ton hos det tullkontor där formaliterna för övergång till fri omsättning genomförs.

Garantin skall frisläppas efter beslut av ordföranden i förstainstansrätten om Europeiska gemenskapernas domstol beslutar i mål C-17/98 att artikel 108b i beslut 91/482/EEG är ogiltig.

Artikel 2

Importlicenserna skall utfärdas och importen av varorna äga rum senast den 31 oktober 1999.

Artikel 3

Emesa får inte ansöka om sådana importlicenser som avses i förordning (EG) nr 2553/97.

⁽¹⁾ EGT L 263, 19.9.1991, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 329, 29.11.1997, s. 50.

⁽³⁾ EGT L 349, 19.12.1997, s. 26.

⁽⁴⁾ Ej offentliggjort i EGT.

⁽⁵⁾ EGT L 331, 2.12.1988, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 94, 21.4.1972, s. 1.

Artikel 4

Bestämmelserna i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 ⁽¹⁾ är tillämpliga i den utsträckning de är förenliga med bestämmelserna i detta beslut.

Artikel 5

Detta beslut är tillämpligt från och med den 1 juni 1999.

Artikel 6

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna och Emesa Sugar (Free Zone) NV.

Utfärdat i Bryssel den 24 juni 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.

(Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning V i Fördraget om Europeiska unionen)

RÅDETS BESLUT

av den 28 juni 1999

om förlängning av den gemensamma åtgärden 96/250/GUSP om utnämningen av ett särskilt sändebud för området kring de afrikanska stora sjöarna

(1999/423/GUSP)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT
FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 14 och 28 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Den gemensamma åtgärden 96/250/GUSP av den 25 mars 1996 beslutad av rådet på grundval av artikel 13 i Fördraget om Europeiska unionen om utnämningen av ett särskilt sändebud för området kring de afrikanska stora sjöarna⁽¹⁾ som senast förlängdes genom rådets beslut 98/452/GUSP⁽²⁾ upphör att gälla den 31 juli 1999.
- (2) I sina slutsatser av den 9 november 1998 uppmanade rådet Ajello att fortsätta sina insatser för detta ändamål i sina kontakter med nyckelaktörer i området och andra personer som är aktivt intresserade av den nuvarande situationen i Demokratiska republiken Kongo.
- (3) På grundval av omprövningen av den gemensamma åtgärden 96/250/GUSP bör tillämpningen av den förlängas med ytterligare ett år.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Giltigheten för den gemensamma åtgärden 96/250/GUSP förlängs härmed fram till och med den 31 juli 2000. Den gemensamma åtgärden skall omprövas sex månader efter den dag då detta beslut antas.

Artikel 2

1. Det finansiella referensbeloppet för att täcka kostnaderna för det särskilda sändebudet för området kring de afrikanska stora sjöarna skall vara 1 137 000 euro.

2. Det belopp som fastställs i punkt 1 skall användas för att finansiera infrastrukturen och det särskilda sändebudets löpande utgifter inbegripet hans lön och lön till den stödpersonal som inte täcks av utstationeringen. Medlemsstaterna och EU-institutionerna får föreslå utstationering av sådan personal som skall arbeta för det särskilda sändebudet. Lön till den personal som får utstationeras skall täckas av den berörda medlemsstaten respektive EU-institutionen.

3. Rådet noterar att ordförandeskapet, kommissionen och/eller medlemsstaterna vid behov kommer att tillhandahålla logistiskt stöd i området.

4. De privilegier, den immunitet och andra garantier som är nödvändiga för att det uppdrag som skall utföras av EU:s särskilda sändebud och hans personal skall fungera smidigt skall fastställas tillsammans med parterna. Medlemsstaterna och kommissionen skall ge allt det stöd som behövs för detta.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Artikel 4

Detta beslut skall offentliggöras i Officiella tidningen.

Utfärdat i Luxemburg den 28 juni 1999.

På rådets vägnar

M. NAUMANN

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 87, 4.4.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 1.

RÅDETS BESLUT

av den 28 juni 1999

om ändring av rådets beslut 1999/357/GUSP om genomförande av gemensam ståndpunkt 1999/318/GUSP om ytterligare restriktiva åtgärder mot Förbundsrepubliken Jugoslavien

(1999/424/GUSP)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av gemensam ståndpunkt 1999/318/GUSP ⁽¹⁾ antagen av rådet den 10 maj 1999 om ytterligare restriktiva åtgärder mot Förbundsrepubliken Jugoslavien och beslut 1999/357/GUSP ⁽²⁾ om genomförande av den gemensamma ståndpunkten, och

av följande skäl:

Förteckningen i artikel 1 i beslut 1999/357/GUSP behöver uppdateras i enlighet med artikel 1.3 i gemensam ståndpunkt 1999/318/GUSP.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 1 i beslut 1999/357/GUSP skall ersättas med följande:

"Artikel 1

De personer som skall rapporteras som inte önskvärda enligt artikel 1 i gemensam ståndpunkt 1999/318/GUSP är följande:

Milosevic Slobodan	Förbundsrepubliken Jugoslaviens president
<i>Milosevics familj</i>	
Gajic-Milosevic Milica	Svärdotter
Markovic Mirjana	Hustru
Milosevic Borislav	Bror
Milosevic Marija	Dotter
Milosevic Marko	Son
<i>Förbundsrepubliken Jugoslaviens regering</i>	
Antic Bozidar	Biträdande minister, Handelsministeriet (utrikeshandel)
Bogdanovic Radmilo	Chef för Kommittén för det federala parlamentets säkerhet
Bozovic Srdja	Talman, federala republikkammaren
Bulatovic Momir	Premiärminister
Bulatovic Pavle	Försvarsminister
Djeric Velizar	Idrottsminister
Dragas Mirjana	Biträdande minister, Ministeriet för arbetsmarknadsfrågor, hälso- och sjukvårdsfrågor och sociala frågor
Drobnjakovic Dejan	Transportminister
Etinski Rodoljub	Förste rådgivare i juridiska frågor, Utrikesministeriet
Filipovic Rade	Ekonomiminister
Jevtic Milan, generalmajor	Administrationschef, Försvarsministeriet
Jovanovic Zivadin	Utrikesminister
Kikic Zoran	Direktör för avdelningen för Europafrågor, Utrikesministeriet

⁽¹⁾ EGT L 123, 13.5.1999, s. 1.⁽²⁾ EGT L 140, 3.6.1999, s. 1.

Knezevic Zoran	Justitieminister
Korac Maksim	Biträdande minister, Ministeriet för arbetsmarknadsfrågor, hälso- och sjukvårdsfrågor och sociala frågor
Kostic Yugoslav	Utan portfölj
Kovac Miodrag	Arbetsmarknads-, hälso- och sjukvårds- samt socialminister
Kutlesic Vladan	Vice premiärminister
Latinovic Dusan	Biträdande minister, Justitieministeriet
Lilic Zoran	Biträdande minister
Markicevic Slavenko	Biträdande minister, Ministeriet för telekommunikation
Markovic Dragan	Utan portfölj
Markovic Milisav	Biträdande minister, Inrikesministeriet
Matic Goran	Utan portfölj
Minic Miomir	Talman, federala medborgarkammaren
Minic Radonja	Biträdande minister
Novakovic Zoran	Biträdande minister, Utrikesministeriet
Ognjanovic Vuk	Utan portfölj
Radojevic Dojcilo	Minister för telekommunikation
Sainovic Nikola	Vice premiärminister
Savovic Margit	Utan portfölj
Sipovac Nedeljko	Jordbruksminister
Siradovic Djordje	Handels- och turismminister
Sokolovic Zoran	Inrikesminister
Stevanovic Aco	Biträdande minister, Ministeriet för telekommunikation
Velickovic Ljubisa, general- överste	Vice försvarsminister
Vucinic Drago	Biträdande minister, Finansministeriet
Vujovic Nebojsa	Talman, Utrikesministeriet
Vukovic Borislav	Handelsminister (utrikeshandel)
Vuksanovic Danilo	Vice premiärminister
Zebic Jovan	Vice premiärminister
Zelenovic Jagos	Minister för utvecklingsfrågor, vetenskap och miljö
<i>Serbiens regering</i>	
Andjelkovic Zoran	Ordförande för det interimistiska verkställande rådet för Kosovo
Babic Slobodan	Vice ordförande
Babovic Jovan	Jordbruksminister
Blazic Branislav	Miljöminister
Bojic Milovan	Vice premiärminister
Cerovic Slobodan	Minister för turism
Cosic Zivota	Minister för gruvfrågor
Curcic Nikola	Biträdande minister, Inrikesministeriet
Djogo-Antonovic Dusanka	Assistent till informationsministern
Djordjevic Vlastimir, generalöverste	Biträdande minister, Inrikesministeriet
Drobnjak Bosko	Medlem i det interimistiska verkställande rådet för Kosovo
Gojkovic Maja	Minister utan portfölj
Haliti Bajram	Medlem i det interimistiska verkställande rådet för Kosovo
Ivkovic Branislav	Minister för vetenskap och teknik
Jankovic Dragoljub	Justitieminister
Karic Bogoljub	Minister utan portfölj

Karlicic Miljkan	Assistent till informationsministern
Kocovic Dragoljub	Minister för ungdomsfrågor och idrott
Kovacevic Dejan	Byggnadsminister
Krasic Zoran	Handelsminister
Lazic Djura	Minister utan portfölj
Marjanovic Mirko	Premiärminister
Markovic Radomir	Biträdande minister, Inrikesministeriet
Markovic Ratko	Vice premiärminister
Milacic Borislav	Finansminister
Milenkovic Tomislav	Arbetsmarknadsminister
Milicevic Lepasava	Hälso- och sjukvårdsminister
Milutinovic Milan	Talman
Mircic Miroslav	Serber i förskingringen
Misic Stojan, generalmajor	Biträdande minister, Inrikesministeriet
Mitrovic Luka	Industriminister
Momcilov Paja	Minister utan portfölj
Nedeljkovic Miroslav	Minister för familjevård
Nikolic Tomislav	Vice premiärminister
Perosevic Bosko	Ordförande för det verkställande rådet för Vojvodina
Poplagic Gordana	Minister för lokalstyre
Popovic Miodrag	Assistent till informationsministern
Radovanovic Milovan	Minister för religionsfrågor
Ristivojevic Dragisa	Biträdande chef för offentliga säkerhetsavdelningen
Sabovic Gulbehar	Medlem i det interimistiska verkställande rådet för Kosovo
Sedlak Ivan	Minister utan portfölj
Seselj Vojislav	Vice premiärminister
Simatovic Frenki	Chef för specialstyrkorna för statens säkerhet
Simic Zeljko	Kulturminister
Smiljanovic Zivorad	Ordförande för Vojvodina-parlamentet
Stevanovic Obrad	Biträdande minister, Inrikesministeriet
Stojiljkovic Vlajko	Inrikesminister
Tabakovic Jorgovanka	Privatiseringsminister
Todorovic Drago	Kommunikations-/transportminister
Todorovic Jovo	Utbildningsminister
Tomic Dragan	Vice premiärminister
Tomic Dragomir	Biträdande premiärminister
Tomovic Slobodan	Minister utan portfölj
Vajt Ibro	Medlem i det interimistiska verkställande rådet för Kosovo
Vasiljevic Cedomir	Minister utan portfölj
Veljko Odalovic	Biträdande chef för Kosovo Okrug
Visic Radmila	Biträdande informationsminister
Vucic Aleksandar	Informationsminister
Zekovic Petar, generalmajor	Biträdande minister, Inrikesministeriet
Zivkovic Vojislav	Medlem i det interimistiska verkställande rådet för Kosovo

Militär personal

Antanasijevic, major	Befälhavare för 57:e gränsbevakningsbataljonen, tredje armén
Antonic, överste	Stf befälhavare för 52:a Pristinakåren, tredje armén
Arsenovic Konstantin, generalöverstelöjtnant	Generalstaben (Jugoslaviens landstridskrafter), logistikchef
Cirkovic Mladen, överste	Befälhavare för femtonde pansarbrigaden, tredje armén
Cvetic Lubinko	Vice chef för säkerhet i Kosovo
Davidovic Grujica	Befälhavare för armékåren, Uzice
Delic Bozidar, överste	Befälhavare i 549:e motoriserade brigaden, tredje armén
Dimceviski Dragutin, major/officer	Tredje armén
Djakovic Milan, överste/officer	Tredje armén
Djakovic Milorad, överste	52:a Pristinakåren, tredje armén
Djokic Dejan, kapten/officer	Tredje armén
Djosan, överste	Befälhavare för 52:a lätta luftvärnsbrigaden, tredje armén
Djudic, överste	Befälhavare för 345:e infanteribrigaden, tredje armén
Djurkovic Ljubnko, överstelöjtnant/officer	Tredje armén
Ojdanic Dragoljub, generalmajor	Chef för generalstaben (Jugoslaviens landstridskrafter)
Farkas Geza, generalöverstelöjtnant	Chef för direktoratet för underrättelser och säkerhet, generalstaben
Filic Bozidar, överstelöjtnant	Det serbiska Inrikesministeriets talesman i Kosovo-frågor
Gajic, överste	Chef för direktoratet för strategiska underrättelser och säkerhet, generalstaben
Gajic David	Säkerhetschef i Kosovo
Gregar Mihajlo, överste/officer	Tredje armén
Grikkovic Milos, generalmajor	Ordförande i militärdomstolen
Gusic Miroljub	Domare vid militärdomstolen, tredje armén
Jelic Kisman, överste	Befälhavare för 243:e mekaniserade brigaden, tredje armén
Jovic Radomir, major	Befälhavare för 55:e gränsbevakningsbataljonen, tredje armén
Krga Bogdan, generalmajor	Chef för andra avdelningen (underrättelser), generalstaben
Lazarevic Vladimir, generalmajor	Befälhavare för 52:a Pristinakåren, tredje armén
Loncar Dusan, generalmajor	Ordförande i Förbundsrepubliken Jugoslaviens kommission för förbindelserna med OSSE
Lukic, överste	Befälhavare för 72:a brigaden av specialstyrkor
Manic, överste	Stabschef för 125:e motoriserade brigaden, tredje armén
Marjanovic Radomir, generalöverste	Vice chef för generalstaben
Mihajlovic Bratislav, kapten/officer	Tredje armén
Miladinovic Radenko	Domare vid militärdomstolen, tredje armén
Milojevic Vukatin, överste	Domare vid militärdomstolen, tredje armén
Milosavljevic Milivoje, kapten 1. graden	Lokal befälhavare, Prizren
Novakovic Milivoje, överste	Chef för informationsavdelningen, generalstaben
Obradovic Milorad, generalöverstelöjtnant	Befälhavare, andra armén
Obrencevic, generalmajor	Militär chefsåklagare

Panic Dragoljub, generalmajor	Generalstabens vice chef för landstridskrafter, generalstaben
Pavkovic, generalmajor	Befälhavare, tredje armén
Radjenovic Stevan, kapten	Polischef, Lipljane
Radosavjlevic Stanimir, överste	Militär åklagare, Nis
Rakocevic Aleksandr, general	Chef för informationsavdelningen, Jugoslaviens landstridskrafter
Ristic Miroljub	Det serbiska Inrikesministeriet, Kosovska Mitrovica
Samardzic Dusan, generalöverste	Chef för inspektoratet för militär beredskap, generalstaben
Sarovic Milorad, överstelöjtnant	Ordförande för militärdomstolen, andra armén
Simic Miodrag, generalöverstelöjtnant	Stabschef, tredje armén, Nis
Susic Slavoljub, generalöverste	Chef för den militära avdelningen vid presidentkansliet
Slivcanin Dusko, kapten 1. graden/officer	Tredje armén
Smiljanic Spasoje, generalöverstelöjtnant	Befälhavare för flygstriids- och luftförsvarstyrkorna
Sorak Goran, major	Befälhavare för 53:e gränsbevakningsbataljonen, tredje armén
Stankovic Ivica, kapten 1. graden	Tredje armén
Stefanovic, överste	Befälhavare för 52:a artilleribrigaden, tredje armén
Stefanovic Radojko, överste	Lokal befälhavare, Gnjilane
Stojanovic Momir, överstelöjtnant	Chef för statens säkerhet, Pristina
Stojimirovic, generalmajor	Stabschef, tredje arméns högkvarter
Stojinovic Ljubisa, generalmajor	Befälhavare, specialförbandskåren
Todorov, överstelöjtnant	Befälhavare för 63:e fallskärmsbrigaden
Tomic, överstelöjtnant	Befälhavare för 211:e pansarbrigaden, tredje armén
Trajkovic Sinisa, överste	Stabschef för femtonde pansarbrigaden, tredje armén
Trkulja, överste	Befälhavare, specialförbandskåren
Velickovic Ljubisa, generalöverstelöjtnant	Generalstabens chef för flygstriids- och luftförsvarsstyrkorna, generalstaben
Zdravkovic Srba, överste	Befälhavare för 243:e motoriserade brigaden, tredje armén
Zec Milan, vice amiral	Befälhavare för flottan
Zirojevic Zeljko, kapten 1:a graden	Pressofficer, Pristinakåren, tredje armén
Zivanovic Radojko, överste	Befälhavare för 125:e motoriserade brigaden, tredje armén
<i>Regimen närstående personer vars verksamhet stöder president Milosevic</i>	
Acimovic Slobodan	Biträdande direktör för Beogradska Bank
Andjelkovic Stanislav	Borgmästare i Suva Reka
Antic Dragan	Generaldirektör, 'Politika A.D.'
Beko Milan	Direktör, 'Zastava'
Bogdanovic Aleksandar	Direktör, 'Metropol Press Center'
Bozic Ljubinko	Borgmästare i Lipljane
Bozovic Radoman	Verkställande direktör, Genex

Buba-Morina Bratislava	JUL, serbisk flyktingkommissarie, ordförande för jugoslaviska kvinnoförbundet (Yugoslavian Women's League), kändes den 7 november 1998
Budimirovic Dobrovoje	Ordförande för 'Srbijasuma'
Cekovic Jova	SPDR, tjänsteman
Cicak Zoran	Särskild rådgivare till ordföranden för Beogradska Bank
Dabisljevic Sveta	Borgmästare i Klina
Dacic Ivica	SPS, talesman
Damjanovic Jevrem	Chefredaktör för 'Illustrovana Politika'
Danilovic Blagoje	Domare i Serbiens högsta domstol
Djedovic Gavrilo	Generaldirektör för utrikes frågor vid Jugoslaviens riksbank (National Bank of Yugoslavia, NBY)
Djonovic Ivko	Generaldirektör, 'Takovo'
Djordjevic Ljubisa	Direktör för Handelsbank (Commercial Bank)
Djordjevic Zivorad	JUL, chefredaktör på dagstidningen 'Borba'
Djurkovic Milivoje	Borgmästare i Decani
Dobic Alexander	Beogradska Bank, tjänsteman
Doknic Slobodan	Borgmästare i Vucitrn
Djolic Gvozdan	Lokal ordförande för SPS, Aleksandrovac
Dragan Tomic	Direktör för Jugopetrol (och talman för Serbiens parlament)
Dragas Branko	Verställande direktör, Beogradska Bank
Dragisic Stevo	SRS
Fodor Oskar	Medlem i verkställande kommittén, SPS
Gajevic Gorica	SPS, generalsekreterare
Govedarica Balsa	Ordförande för Serbiens högsta domstol
Ivancevic Sladjana	Marknadschef, PGP RTS
Ivic Zivorad	SPS, vice ordförande
Jablanovic Dragan	Borgmästare i Leposavic
Jakovlevic Dusica	Direktör, bankkrediter, Beogradska Bank
Jaksic Milorad	Generaldirektör, 'PTT Srbije'
Jovanovic Natasa	SRS, Regionalchef, Sumadija
Jovanovic Zivotije	Chef för JUL, Jagodino-sektionen
Jovanovic Zoran	Ägare till de libanonbaserade serbiska företagen Nana Sal och Menta Sal
Kalicanin Selimir	Chef för SPS, Kosovska Mitrovica-sektionen
Karic Dragomir	Tillhör Karic-familjen (bankirer etc.)
Karic Milenka	Affärskvinna, gift med Bogoljub Karic
Karic Sreten	Tillhör Karic-familjen (bankirer etc.)
Karic Zoran	Tillhör Karic-familjen (bankirer etc.)
Kertes Mihail	Direktör, federala tullväsendet
Krsmanovic Dragisa	Serbiens riksåklagare
Krstajic Marija	Direktör, 'Galenika'
Lazarevic Ivan	Beogradska Bank, tjänsteman

Lenard Tatjana	Medlem i JUL-direktoratet, chef för RTS informationsprogram
Lijesevic Dragan	Valutahandel, NBY
Lincevski Vladimir	Beogradska Bank, tjänsteman
Ljubicic Vladimir	Generaldirektör, 'Geneks Hotels'
Ljubic Radomir	Generaldirektör, 'Sloboda', Cacak
Maljkovic Nebojsa	Medlem av JUL-direktoratet
Maljkovic Nebojsa	Ordförande för 'Dunav' försäkringsbolag
Markovic Ivan	JUL, talesman
Markovic Zoran	Verkställande direktör, Beogradska Bank
Martinov Suzana	Beogradska Bank, tjänsteman
Matic Olivera	Beogradska Bank, tjänsteman
Matkovic Dusan	Direktör för Smederero Iron Works, vice ordförande, SPS
Mihajlovic Ljubomir	Verkställande direktör för Commercial Bank
Mihajlovic Milivoje	Borgmästare i Krusevac, SPS
Mihajlovic Radoslav	Chef, 'EPS'
Mihaljevic Nena	Direktör, 'Pekabeta'
Milekovic Dejan	Chefredaktör, 'TV BK Telekom'
Miletic Milivoje	Medlem i verkställande rådet, SPS
Milojevic Mihajlo	Ordförande, Förbundsrepubliken Jugoslaviens handelskammare
Milosevic Zoran	Borgmästare i Obilic
Milovanovic Dragoljub-Minja	Medlem i verkställande rådet, SPS
Minic Milomir	Medlem i verkställande rådet, SPS
Miskovic Miroslav	Direktör, Delta Bank
Mitrovic Zeljko	Ägare till 'TV Pink'
Mrkovic Milutin	Direktör, 'CIP'
Nicovic Djordje	Privat bankir, tidigare biträdande chef för Riksbanken
Nikacevic Aleksandar	Direktör, 'B92'
Nojic Vojislav	Borgmästare i Kosovska Mitrovica
Pankov Radovan	Medlem i verkställande rådet, SPS
Pejcic Bogoljub	Chefredaktör, 'Srpska Rec'
Percevic Goran	Medlem i verkställande rådet, SPS
Peric Bogdan	Borgmästare i Gnjlane
Perucic Zlatan	Ordförande, Beogradska Bank
Popovic Gordana	Beogradska Bank, tjänsteman
Popovic Jovo	Chef för District Pec
Puric Sanja	Förstatalesman 'TV Politika'
Radenkovic Dejan	Medlem i verkställande rådet, SPS
Radevic Milorad	Chef för Belgrads patriotiska federation, chef för serbiska arkivet, kändes den 23 oktober 1998
Radovanovic Dusan	Regionschef, SPS, Nis
Radulovic Slobodan	Generaldirektör, 'C Market'

Raicevic Tomica	Medlem i verkställande rådet, SPS
Raicevic Aleksandar	Medlem i verkställande rådet, SPS
Ristic Ljubisa	Ordförande, JUL
Rodic Radoslav	Ägare till 'Rodic MB'
Rodic Milan	Medlem i JUL-direktoratet
Roza-Despotovic Gordana	Medlem i verkställande rådet, SPS
Rugova Hajrije	Medlem i verkställande rådet, SPS
Simic Dusan	Borgmästare i Pristina
Simic Sima	Borgmästare i Srbica
Sokolovacki Zivko	Medlem i JUL-direktoratet
Stambuk Vladimir	Medlem i JUL-direktoratet
Stanic Nikola	Vice chef, NBY
Stankovic Srbojub	Medlem i JUL-direktoratet
Stanojevic Momcilo	Borgmästare i Djakovica
Stevovic Vesna	Beogradska Bank, tjänsteman
Todorovic Tihomir	Direktör, 'C-Market'
Tomasevic Ljiljana	Verkställande direktör, Beogradska Bank
Tomic Milova	Borgmästare i Podujevo
Trajkovic Zdravko	Chef för distriktet Kosovska Mitrovica
Trbojevic Zarko	Förste vice direktör, NBY
Uncanin Rajko	Generaldirektör 'Grmec'
Veselinovic Slavko	SPS, ordförande i informations- och propagandarådet i styrelsen för SPS
Vlatkovic Dusan	Direktör, Jugoslaviens nationalbank
Vucic Borka	Direktör, Beogradska Bank
Vucurevic Boza	Genève-baserad affärsman, delägare i Nivada
Zecevic Milija	Bankir
Zecevic Miodrag	Bankir
Zivanovic Milan	Generaldirektör, 'GSB'
Zivkovic Zivota	Medlem i verkställande rådet, SPS
Zvetkovic Zivota	Borgmästare i Aleksandrovac, SPS"

Artikel 2

Detta beslut blir gällande samma dag som det antas.

Artikel 3

Detta beslut skall offentliggöras i Officiella tidningen.

Utfärdat i Luxemburg den 28 juni 1999.

På rådets vägnar

M. NAUMANN

Ordförande

RÄTTELSE

Rättelse till rättelse till kommissionens beslut 1999/366/EG av den 4 juni 1999 om avslutande av antidumpningsförfarandet beträffande import av ferrokisel med ursprung i Egypten och Polen

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning L 144 av den 9 juni 1999)

På sidan 37, i rättelsen, skall det

i stället för: "Offentliggörandet av beslut 1999/367/EG skall betraktas som ogiltigt.",

vara: "Offentliggörandet av beslut 1999/366/EG skall betraktas som ogiltigt."
